

ራሳችሁን ግዙ፤ ንቁ

ትሕትናን ልቦሉን ምክንያቱም እግዚአብሔር፤ «ትዕቢተኞችን ይቃወማል ለትሕታትን ግን ይጋን ይሰጣል።» ስለዚህ አርሱ በወሰነው ጊዜ ከፍ እንዲያደርጋችሁ ከእግዚአብሔር ብርቅ እጅ ቢታች ራሳችሁን ዝቅ አድርጉ፤ አርሱ ስለ እናገተ ስለሚያስብ የሚያስጨንቃችሁን ሁሉ በአርሱ ላይ ጣሉት። ራሳችሁን የምትገዙ ሁኔታዎችን ግልጽ ጠላታችሁ ዲያብሎስ የሚወጠውን በመፈለግ እንደሚያጥላ አንበሳ ወዲያ ወዲያ ይዞራል።... በእምነት ጸንታችሁ ተቃወሙት።

1 ጴጥሮስ 5፡5-9

ጥልቅ የሆነውን የጴጥሮስን ምክር መመርመር ከመቀጠላችን በፊት፤ እስካሁን የተማርነውን እጥርጥር ባለ ሁኔታ ለማየት እንሞክር - ጸጋ ለድንታችን፤ ለኃጢአት ስርየታችን ብቻ አይደለም፤ ይልቁንም በጨለማውና በጠፋው ዓለም ውስጥ ማብራት የምንችልበትን ዐቅም ይሰጠናል። ሆኖም፤ እንደ ብርሃን ራሳችንን መለየት የሚመጣው ምንም ተቃውሞ ሳይገጥመን አይደለም፤ ወደድንም ጠላንም፤ ወጊያ ይኖራል። ስለዚህም በጸጋ መሣሪያዎች መታጠቅ ይኖርብናል።

ራሳችንን ማስታጠቅ ከትሕትና ይጀምራል፤ ምክንያቱም ጸጋ የሚሰጠው ለትሕታት ነው። ጴጥሮስ ትሕትናን «ልበሱ» ይለናል፤ የእውነተኛ ትሕትና እጅግ አስፈላጊ ገጽታ የሕይወት ተግዳሮቶችን በገዛ ራሳችን ችሎታ መቋቋም ከመሞከር ይልቅ የሚያሳስበንና የሚያስጨንቀንን ሁሉ ለአርሱ መስጠትን ይጠይቃል። በግል የሚያሳስቡን ነገሮች ከተጫኑን ፋጫውን መሮጥ፤ ውጤታማ በሆነ መልኩ መዋጋት፤ አንችልም። ጭንቀት፤ ስጋትና ፍርሃት ወደ ፍጻሜያችን እንዳንደርስ የሚያሰናክሉ ጠላቶች ናቸው። እነዚህን ሽክምች ለእግዚአብሔር መስጠት በፍጥነት እንድንሮጥና በታላቅ ኃይል በመንፈሳዊ ሰይፋችን እንድንጠቀም ያስችለናል።

ማስተዋል ያለብን ትልቅ ነገር፤ እውነተኛ ትሕትና በዚህ ዓለም ሥርዐት ማዕበል ውስጥ ነጻ ሆነን ወደ ፊት መግፋት እንድንችል ለእኛ ለራሳችን ነጻነት የሚሰጠን መሆኑን ነው። ያ ካልሆነ ግን ያለው አማራጭ

በጭንቀት ረግረግ ውሃና ጭቃ ውስጥ መልሕቃችንን መጥተት ይሆንብናል፤ በዚህ ላይ ደግሞ የወንዙ ማዕበል ይኖራል። ጴጥሮስ ንቁ፤ ትጉ ይለናል።

ንቁ፤ ትጉ

ንቁ የሚለው ቃል፤ «ኮስተር በሉ፤ አስተውሉ፤ ረጋ በሉ» እንደ ማለት ይሆናል። የግሪኩ ቃል ኔፎ (nepho) ሲሆን፤ በወይን ጠጅ የመስከር ተቃራኒ ነው። «ረጋ ያለ፤ ንቁ የሆነ አእምሮ ይኑራችሁ» እንደ ማለት ነው።

ጀማሪ የሁለተኛ ደረጃ ተማሪ እያለሁ አልኮል እወስድ ነበር፤ ይኸው ጉዳይ እስከ ከፍተኛ ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት የየሳምንቱ ማብቂያ ድረስ ቀጥሎ ነበር። ይሁን እንጂ፤ የዩኒቨርሲቲ የመጀመሪያ ዓመት ላይ መጠጣቴ ተባብሶ ነበር፤ ምክንያቱም ከወላጆቼ ቀጥታ ቁጥጥር ነጻ ነበርኩ። የዩኒቨርሲቲ ሕይወትን በየመካከሉ አልፎ አልፎ ከማጥናት ውጪ፤ እንደ ፈንጠዝያ ጊዜ እንቆጥረው ስለ ነበር፤ የኮሌጅ ወጣት ወንዶች ማኅበር አባል መሆኔ ይህን ያህል አልረዳኝም ነበር። የዩኒቨርሲቲው ውስጥ ብዙም ሳልቆይ ዘወትር አብዝቼ መጠጣት ጀመርኩ። በዩኒቨርሲቲ በቆየሁባቸው የኃለኞቹ ዓመታት ኢየሱስ ከዚያ ሕይወት ነጻ ሰላማዊ በጣም ደስ ይለኛል፤ በዚያ ዘልቄ ቢሆን ኖሮ ዛሬ ምን ላይ እወድቅ እንደ ነበር የሚያውቅ እግዚአብሔር ብቻ ነው።

ብዙ ጊዜ ሰከሬ በነበረ ጊዜ ምን ዓይነት መጥፎ ነገር እንዳደረግሁና እንደ ተናገርኩ በኋላ ላይ ጓደኞቼ ይነግሩኝ ነበር። በቀላል አነጋገር የሰከረ ሰው የማመዛዘን ችሎታውን ያጣል፤ ንቁ ወይም አስተዋይ አይደለም ማለቱ ነው። የኮሌጅ ወጣት ወንዶች ማኅበር ውስጥ ብዙ አላጋጮች ነበሩ፤ የሰከረ ሰው ላይ የፈለጉትን ያህል አስቂኝ ነገር ማድረግ ለእነርሱ በጣም ቀላል ነበር። ንቁ ቢሆን ኖሮ፤ የማይደረግበት ነገር ይደረግበት ነበር።

አንዱ ከሰከረው ጓደኛው ይሰርቃል። የሰከረው ሰው ምን ዓይነት ጠቃሚ ነገር እንደ ተወሰደበት እንኳ አያውቅም። በማግሥቱ ከስካሩ ሲነቃ የጠፋበትን ነገር ፍለጋ ከፍሉን ያመሰቃቅለዋል። እንዴትና መቼ እንደ ተሰረቀበት እንኳ ጥቂት ትውስታ የለውም። የተሰረቀበት ከሳቦራቶሪ የተዋሰው ዕቃ፤ የኪስ ቦርሳው፤ የጓደኛው ፎቶግራፍ ወይም ሌላ ዋጋ ያለው ነገር ሊሆን ይችላል፤ እየፈለገ እያለ በንዴት ጦፎ ይጮኻል። እንዳንዴም ይሳደባል። ዳር ሆነው የሚያደርገውን የሚመለከቱ ጓደኞቹ ደግሞ እየተጠቃቀሱ ይስቁበታል። የሚበቃውን ያህል ከደከመ በኋላ፤ ከበፊቱ የበለጠ በሳቅ እየተንከተከቱ የወሰዱበትን ሊመልሱለት ይችላሉ።

ንቁ አእምሮ ከሌላቸው ሰዎች ጠላት በቀላሉ ይሰርቃል፤ ወይም እነርሱ ራሳቸውን ይገድላል።

ብዙውን ጊዜ እንደዚያ ያለ ነገር የምናደርገው እንዲሁ ለቀልድ ነበር፤ ግን የምር ጠቃሚ ነገር ተወስዶበት ቢሆንስ? አእምሮው ንቁና ሚዛናዊ ካልሆነ በጣም የሚፈልገው ውድ ነገር ለዘለቄታው ሊጠፋበት ይችላል።

በፀብ ጊዜ ሰክሮ መገኘት ተጠቂ ያደርጋል። እንደ ጊዜ ሁለት ጓደኞቼ በቦክስ ሲደባደቡ የሆነውን አስታውሳለሁ - አንደኛው ሰክሮ ነበር፤ ሌላው ግን ጤነኛ ነበር። ሌላ ጊዜ ቢሆን ኖሮ የሰክረው ጓደኞችን ፀበኛውን በቀላሉ ያሸንፈው ነበር፤ ሰክሮ ስለ ነበረ ግን በጣም ተደበደበ። ሌላ ሰው ባይገላግለው ኖሮ የበለጠ ጥቃት ይደርስበት ነበር።

በዚህ መጽሐፍ መግቢያ ላይ ያነበባችሁትን፤ ዘ ጉስት ኢን ዘ ዳርክነስ በተሰኘው ፊልም የሆነውን እውነተኛ ታሪክ እንደምታስታውሱ እርግጠኛ ነኝ። ስለ ሁለት ጉበዝ ሰዎች፤ ፓተርሰን ስለ ተባለው መሐንዲስና ከ130 ሰዎች በላይ የበሉትን ሁለት አንበሶች ስለ ገደለው ራሚንግተን ስለ ተባለው የታወቀ አሜሪካዊ አዳኝ ነግራላችሁ ነበር። መግቢያው ላይ ያልነገርኳችሁ መጨረሻው ላይ ራሚንግተን ከአንበሶቹ በአንዱ ሕይወቱን ማጣቱን ነበር። ከብዙ ቀኖች ውጣ ውረድ በኋላ ሁለቱ ሰዎች የመጀመሪያውን አንበሳ ገደሉት። በዚያ ምሽት የደስ ደስ፤ ራሚንግተን እስኪሰክር ድረስ ጠጥቶ ነበረ፤ ከዚያም የተነሣ ሁለተኛው አንበሳ ገደለው። ብዙም ሳይቆይ ፓተርሰን ጓደኛው እስኪሞት ድረስ ጉዳት ያደረሰበትን ሁለተኛውን አንበሳ ተኩሶ ገደለው።

ራሚንግተን ከፍተኛ ችሎታ ያለው አዳኝ ነበር፤ ሆኖም ሰክሮ ስለ ነበር ችሎታው በጠላቱ ከመገደል አላስጣለውም። ከአንበሳው ዐቅም በጣም የሚበልጥ መሣሪያ ነበረው፤ ይሁን እንጂ፤ ንቁ አልነበረም፤ ስለዚህም ለሞት ካበቃው የአውሬው ጥቃት ራሱን መከላከል አልቻለም።

መንፈሳዊ ሰካር

በመንፈሳዊ ሕይወትም ተመሳሳይ ነገር ሊሆን ይችላል። ንቁ አእምሮ ከሌላቸው ሰዎች ጠላት በቀላሉ ይሰርቃል፤ ወይም እነርሱ ራሳቸውን ይገድላል። በጸጋ መሣሪያዎቻችን በደንብ ልንመታው ይገባል፤ ሰካር ላይ ከሆንን ግን ማስተዋላችን ስለሚወስድ በቀላሉ ያሸንፈናል።

ሰይጣን የሚውጠውን በመፈለግ ወዲያ ወዲህ እየዞረ እንደ ሆነ ጴጥሮስ ያስጠነቅቃል (1ጴጥሮስ 5:8)። ትዕቢተኞችንና ሽክም የከበዳቸውን ሊውጣቸው ይችላል፤ ከሁሉም ይልቅ ለእርሱ በጣም ቀላል የሚሆንለት

የሰከረ አማኝን መዋጥ ነው። ጴጥሮስ ስለ አልኮል መጠጥ እየተናገረ ይሆን? ምናልባት ሊሆን ይችላል፤ ከዚያ የበለጠ ግን፤ በዚህ ዓለም ወይን ጠጅ ስለ ሰከረ አማኝ ነው የሚያመለክተው።

የዮሐንስ ራእይ መጨረሻ አካባቢ ታላቁቱ አመንዝራ ባቢሎን ላይ ስለሚመጣው ፍርድ ዮሐንስ ያናገራል። መልአኩ እንዲህ ይለዋል፡

ና፡ በብዙ ወሆች ላይ የተቀመጠችውን የታላቁቱን አመንዝራ ፍርድ አሳይሃለሁ። የምድር ነገሥታት ከእርሷ ጋር አመነዘሩ፤ የምድር ነዋሪዎችም በዝሙቷ የወይን ጠጅ ሰከሩ። (ራእይ 17:1-2)

ይህች አመንዝራ የምትወክለው ማንን እንደ ሆነ የተለያየ አመለካከት አለ። እንዳንዶች የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ናት ይላሉ። ሌሎች የሚያመለክተው የጥንቷ ባቢሎንን እንደ ሆነ ያምናሉ፤ እንዳንዶች ደግሞ የሮም ከተማን ወይም የሮም መንግሥትን እንደ ሆነ ያምናሉ።

በበኩሉ፡ «ታላቁቱ አመንዝራ» የዓለም ገንዘብ ሥርዐት እንደ ሆነ ነው የማምነው። ለዚህ እምነቱ አንዱ ምክንያት፤ «ታላቁቱ ባቢሎን፤ የአመንዝሮችና የምድር ርኩሶቶች እናት» የሚለው ግንባሯ ላይ የተጻፈው የምስጢር ስም ነው (ራእይ 17:5)። እንዳንድ ትርጉሞች የጸያፍ ነገሮች እናት ይላሉ፤ ሆኖም የጥንቷ ባቢሎን፤ ሮም፤ የሮም መንግሥት ወይም የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን የምድር ርኩሶቶች ወይም ጸያፍ ነገሮች ሁሉ እናት ነበሩ ብዬ አላምንም። መጽሐፍ ቅዱስ፤ «የገንዘብ ፍቅር የክፋት ሁሉ ሥር ነው» ይላል፤ ይህን የርኩሶቶችና ጸያፍ ነገሮች ሥር በማለት ብንተካው ከቃሉ ትርጉም አንወጣም። ይህ በሚገባ መረዳት ያለብን እንጂ፤ ረዘም ያለ ክርክር የሚያሻው አይደለም።

የእኔ ዋናው ነጥብ የዚህ ዓለም ሥርዐት መንገዶች፤ ስሜቶችን የሚያሳስቱና የሚያሰክሩ መሆናቸው ነው። ከላይ ባለው የዮሐንስ ራእይ ክፍል ዮሐንስ፤ «የምድር ነዋሪዎችም በዝሙቷ ወይን ጠጅ ሰከሩ» ማለቱን ልብ አድርጉ። አንድ ሰው በዓለም ሐሳብና ጭንቀት፤ ሀብትና ደስታ ከተወሰደ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ካለው ጥበቅ ኅብረት በቀላሉ ሊወጣ ይችላል። በጣም አሳሳች ሁኔታ ነው፤ ምክንያቱም አማኝ በዚህ ዓለም ምኞት ሰክሮ ቢሆን እንኳ፤ ከውጭ መንፈሳዊ ሊመስል ይችላል። አንድ ሰው መንፈሳዊ ማስተዋልን ካጣ፤ ለጠላት ስርቆት፤ ማታለል፤ ጥፋት ወይም ሞት በቀላሉ ዲላማ ሊሆን ይችላል።

ሰሎሞን ላይ የደረሰው ነገር ለእንዲህ ዓይነቱ ሰካር ጥሩ ምሳሌ ሊሆን ይችላል። መንፈሳዊ ጥበብን በመፈለግ ጀምሮ ነበር። የፈለገውን

አገኘ፤ ሁሌም እንደሚሆነው ያ ጥበብ ታላቅ ስኬትና ሀብት እንዲያገኝ አስቻለው (ምሳሌ 8፥11-21 ይመ)። ይሁን እንጂ፤ በጊዜ ሂደት ሰሎሞን ከጥበብ ባገኘው ጥቅም ሰከረ፤ ያንን ጥበብ ከሰጠው ከእግዚአብሔር ላይ ዐይኑን አነሣ። በዚህ ዓለም ደስታ፤ ፍትወትና ብልጽግና ሰከረ። ስካር ውስጥ ሆኖ ባለበት ጊዜ ጤናማ አእምሮ በነበረው ጊዜ የማያደርገውን ሌላው ቀርቶ፤ የሚያስበውን ነገር አደረገ - ሌሎችን አማልክት ማምለክ ጀመረ።

ሰሎሞን ይህን ማድረጉ፤ በተለይም ሁለት ጊዜ እግዚአብሔር ከተገለጠለት በኋላ ይህን ማድረጉ በጣም ይገርመኛል። ይሁን እንጂ፤ ከላይ በገለጽኩት ብርሃን ነገሩን ካየነው በቀላሉ ልንረዳ እንችላለን። እኔና ሌሎች የኮሌጅ ጓደኞቼ በጣም ሰከረን በነበረ ጊዜ፤ ጤናማ አእምሮ ባለን ጊዜ የማናደርጋቸው ነገሮችን እናደርግ ነበር። ሰሎሞንም ከዚህ የተለየ አልነበረም።

ከእንዲህ ያለ ውድቀት የምንጠበቀውና አእምሮአችን ንቁ እንደ ሆነ መቆየት የሚችለው እንዴት ነው? መልሱ፤ እውነተኛ እርካታ የሚሰጠውን ጌታን ዘወትር በመመገብና በመጠጣት የሚል ነው። ጳውሎስ፤ «በመንፈስ ተሞሉ እንጂ በወይን ጠጅ አትሰከሩ» ይላል (ኤፌሶን 5፥18)። እኛን ማሰከርና የእግዚአብሔር መንገድ ላይ ከማተኮር ሊያዘናጉን ስለሚችሉ ነገሮችም ጭምር እንጂ፤ ጳውሎስ ስለ ወይን ጠጅ ብቻ እየተናገረ ነው ብዬ አላምንም። ከመጠን ባለፈ መልኩ በሥራ መጠመድ ሊሆን ይችላል፤ ተቃራኒ ጾታ፤ ስፖርት ወይም ሆቢ፤ ኢንተርኔት ሊሆን ይችላል፤ ዝርዝሩ ማለቂያ የለውም።

በመሠረቱ እነዚህ ነገሮች በራሳቸው ምንም ጉዳት የለባቸውም፤ ምክንያቱም፤ «ደስ እንዲለን ሁሉን ነገር አትረፍርፎ የሚሰጠን» እግዚአብሔር መሆኑን እናውቃለን (1ጢሞቴዎስ 6፥17)። መዝናኛት፤ የአትሌቲክስ ውድድር፤ ምግብ፤ የተፈጥሮ ውበት ሌላው ቀርቶ የቴክኖሎጂ ውጤቶች እንኳ ጤናማና ተገቢ ናቸው። ይሁን እንጂ፤ ከራሱ ከእግዚአብሔር ይልቅ እርካታ የምናገኘው ከእነዚህ ነገሮች እስኪሆን ድረስ የምንጠመድባቸው ከሆነ፤ ስካር የሚያስከትሉ ሱሶች ይሆኑብናል።

የመጀመሪያ ፍቅርና ናፍቆታችን ኢየሱስ መሆን አለበት፤ በመንፈስ ቅዱስ መሞላት አለብን።

በየጊዜው ምርመራ ማድረግ

ንቁነትን እንደ ጠበቁ ለመቀጠል፤ ከሚያሰክሩና ከሚያዘናጉ ከዚህ ዓለም ነገሮች ራሳችንን ለመከላከል ከተፈለገ - እያንዳንዱ ከእግዚአብሔር

የተወለደ ሰው፤ በየጊዜው ምርመራ ማድረግ አለበት። «ነፍሴ የምትራበውና የምትጠማው ማንን ነው?» በማለት በቅንነት መጠየቅ አለብን። ይህን በተመለከተ የሚቻላችሁን ያህል ግልጽ ሁኑ እንጂ፤ መሸፋፈን አትሞክሩ። ነጻ ጊዜያችንን ሁሉ የሚይዘው ምንድነው? በሐሳብም ሆነ በድርጊት ዘወትር የምንሳበው ወዴት ነው? የእግር ኳስ ጨዋታ ከሆነ፤ እንደ መጠጥ ሁሉ የምትደግፉዎቸው ቡድኖችን አብዝታችሁ ትጠጣላችሁ፤ መዝናኛ ከመሆን አልፎ የሚያሰክር መጠጥ ይሆንባችኋል። በጣም የምትወዱት፤ «መጠጥ» ተቃራኒ ጾታ ይሆን? አስተሳሰባችሁን የያዘው ብዙ ገንዘብ ማግኘት ይሆን? ያኔ ያሰከራችሁ ምን እንደ ሆነ ታውቃላችሁ። በዚህ ምክንያት የእግዚአብሔርን ቃል እንድናነብ፤ ትኩረታችንን እንድንሰጠውና እንድናሳሰለው ተነግሮናል። የምትጠሙት ብዙ ጊዜ የምትጠሙትን ነው። የምትራቡት ብዙ ጊዜ የምትመገቡትን ነው።

ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት በነበርኩ ጊዜ የኮካ ኮላ ሱሶች የነበረ አንድ ቴኒስ አሠልጣኝ አውቅ ነበር። በቀን አንድ በመጠጣት ነበር የጀመረው፤ ከዚያ ወደ ሁለትና ሦስት ከፍ እያለ ሄደ። ከዚያ በየቀኑ አንድ አንድ ካዝና የሚጨርስበት ደረጃ ላይ ደረሰ። ሬፍሪጂሬተሩ በተከፈተ ጊዜ ሁሉ ውስጡ ሁለት ወይም ሦስት ካዝና ኮካ ኮላዎች ይታዩ ነበር፤ በሬፍሪጂሬተሩ ታችኛ ቦታ የተጠሙትን የሚተኩ ጥቂት ካዝናዎች ይቀመጡ ነበር።

ከመጠን በላይ የወፈሩና አብዝተው ለሰላሳ መጠጦችን በማዘውተራቸው የጤንነት ችግር የገጠማቸው ሰዎችን አይቻለሁ። ወጣት አማኝ ከነበርኩ ጊዜ ጀምሮ፤ ሰውነቴ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደ ሆነና በሚገባ የመያዝ ኃላፊነት እንዳለብኝ አውቅ ነበር። አንዳንድ ለሰላሳ መጠጦች ውስጥ ያሉ ነገሮች ውስጤ እንዲገቡ ስላልፈለገሁ እነርሱን መጠጣት ማቆም እንዳለብኝ ወስኜ ነበር። ግን፤ ቀላል አልነበረም! እኔ ራሴ እነዚህ ለሰላሳ መጠጦችን መጠጣት እፈልግ ነበር። ለተወሰነ ጊዜ ራሴን መካድ ነበረብኝ።

ኢየሱስ፤ «ሊከተለኝ የሚወድ ራሱን ይካድ» ብሎ ነገረናል (ማቴዎስ 16፥24)። ከስካር ነጻ ለመሆን፤ በጣም ከምንፈልገው ነገር ራሳችንን መካድ ይኖርብናል። ለሰላሳ መጠጥ የነበረኝን ከባድ ፍላጎት፤ ከዚያ በጣም በተሻለ ነገር - ሎሚ ባለበት አንድ ብርጭቆ ውሃ መተካት ነበረብኝ። ውሃ የመጠጣት ፍላጎት አልነበረኝም፤ ውሃም አይጠማኝም፤ ግን ለሰላሳ መጠጥ አምጣ አምጣ ባለኝ ጊዜ በየቀኑ ብዙ ውሃ እንድጠጣ ተገድጄ ነበር። ዛሬ የትኞቼም ለሰላሳ መጠጦች ትዝ አይሉኝም። ዛሬ የማዘወትረው ውሃን ነው!

የእግዚአብሔርን ቃል በተመለከተም የተለየ አይደለም፡፡ የኢየሱስ ቃሎች መንፈስና ሕይወት፤ እንዲሁም እውነት ናቸው፡፡ የእግዚአብሔር ቃል ፍላጎታችንን ለማቀጣጠል፤ አንዳንዴ ልብና ጥማታችን አቅጣጫውን እንዲሰት ያደረጉ ነገሮችን በተመለከተ ራሳችንን መካድ ይኖርብናል፡፡ ለምሳሌ አብዛኛውን ሐሳቤንና ጊዜዬን የሚወስደው ሜዲያ መሆኑን ካወቅሁ፤ ሜዲያን እጽማለሁ፡፡ ለተወሰነ ጊዜ እዘጋውና ከእግዚአብሔርና ከቃሉ ጋር በማሳልፈው ምርጥ ጊዜ እተካዋለሁ፡፡ ከተለማመድኳቸው ትርጉም ያላቸውና ውጤታማ ጸሞች ጥቂቶቹ ከምግብ መጸም ሳይሆኑ፤ ከሜዲያ መጸም ነበሩ፡፡

በቃሉ ስንሞላና ስንታዘዘው፤ ምርጥ ጊዜያችንን ለጸሎት ስናውለውና እርሱ ለሚሰጠን ምሪት ስንታዘዝ፤ በመንፈስ ቅዱስ እንሞላለን፡፡ የባቢሎን ሰከርና ሱስ ማነቆ ከእኛ ላይ ይነሣል፡፡ አንዳንድ ሰዎች በጣም የተለየን እንደ ሆንን ሊያስቡ ይችላሉ፤ እውነቱ ግን የአጠጣጥ ልማዳችንን መለወጣችን ብቻ ነው፡፡ ከእንግዲህ የምንፈልገው በእውነት የሚያረካውን፤ ብቃት ወይም ዐቅም የሚሰጠውንና ከእኛ ጋር የሚዘልቀውን መንፈሳዊ ወይን ጠጅ ብቻ ይሆናል፡፡

እንደዚያ ከሆነ ደግሞ ጥርት ባለ ሁኔታ እናስባለን፤ ትክክለኛ ውሳኔ እናደርጋለን፤ እኛን ለመዋጥ ጠላት ሲመጣ በቀላሉ እንለየዋለን፡፡ የእግዚአብሔርን ኪዳን ተስፋ ስለምናውቅና ስለምናውጅ ሰይጣን ንቁ አእምሮ ያለውን አማኝ በቀላሉ ማሸነፍ አይችልም፡፡ እኛ ንቁዎችና ጠንቃቆች ሆነናል፡፡ ታጥቀናል፤ ለውጊያ ዝግጁ ሆነናል፡፡

ራስን መግዛት

1 ጴጥሮስ 5፡5-9 ላይ ጴጥሮስ፤ «ራሳችሁን የምትገዙ ሁኑ፤ ንቁም» በማለት ይመክረናል፡፡ መጀመሪያውኑ ራሳችሁን ካልገዛችሁ መንቃት አትችሉም፤ ግን መንቃት የግድ ራስን መግዛትን አያመለክትም፡፡ ራስን መግዛት ንቁ አእምሮ ያለው አማኝ ሆን ብሎና ፈቅዶ የሚያደርገው ነው፡፡

ለአሁኑ ትምህርታችን በሚሆን መልኩ ራስን መግዛትን፤ «ለመጣ የሚችልን አደጋ ወይም ችግር በጥንቃቄ መጠበቅ» በማለት እንተረጉመዋን፤ ሌላ ትርጉም ደግሞ፤ «የነቃና ቁልጭ ያለ፤ ያለ እንቅልፍ የሚጠበቅ» ይላል፡፡ ይህ አተረጎምም እያንዳንዱ የክርስቶስ ተከታይ ያለበትን ሁኔታ ማመልከት አለበት፡፡ ራስን መግዛት፤ ታጥቶ ለመገኘት ሌላው በጣም አንገብጋቢና አማራጭ የሌለው ነገር ነው፡፡

ከጥቂት ምዕራፍች በፊት በሒትለር ዘመን ናዚ ጀርመን ውስጥ ስለ ነበረው ሕይወት የጨረፍታ ያህል አይተን ነበር፡፡ በእነዚያ አስፈሪ ጊዜዎች አስተዋይ አይሁድ ነቅተው እንደ ኖሩ ሁሉ፤ አማኝም እያንዳንዱን ቀን ራሱን በመግዛት መኖር አለበት፡፡ የሚውጠውን በመፈለግ ዲያብሎስ ወዲያ ወዲህ እያለ ስለሆነ፤ በዙሪያችን አደጋ አለ፡፡ ሆኖም፤ በናዚ እገዛዝና አሁን እኛ ባለንበት ዓለም መካከል ትልቅ ልዩነት አለ - አይሁድ ሒትለር ላይ ሥልጣን አልነበራቸውም፤ እኛ ግን በጠላታችን ላይ ሥልጣን አለን፡፡ ጠላታችን ዓለምን እየገዛ ነው፤ እኛን ግን አይገዛም፡፡ ይሁን እንጂ፤ በሚቻለው ሁሉ ይዋጋል፤ ችላ ካልነው ሊውጠን ይችላል፡፡ በዚህም ምክንያት ሐዋርያው ጳውሎስ እኔና እናንተን፤ «...ነቅታችሁ በትጋት ጸልዩ» በማለት ይመክረናል፤ (ቂላስይስ 4፡2)፡፡

የመንፈሳዊነት ኢገዳ ዋነኛ ማሳሰቢያ በጸሎት አማካይነት ነው፡፡ ጸሎት ለመንፈሳዊ ነገር ዐይኖችን ስለሚከፍት፤ ከተፈጥሮአዊው ሃሳብ፤ ስልፈን ማየት እንድንችልና በእውን ከመክሰቱ በፊት አደጋንና ጥቃትን ማወቅ

የምንቃብን አንዱ ዋነኛ እንድንችል ያደርገናል፡፡ ይህ እውነት ኢየሱስ መዝናኛ በጸሎት አማካይነት ከመሰቀሉ በፊት በነበረው ምሽት በግልጽ ታይቷል፡፡

የመጨረሻውን ራት እየበሉ እያለ ኢየሱስ ከጥቂት ጊዜ በኋላ የሚደርስበትን ከባድ ስቃይ በመንፈሱ አውቆ ነበር፡፡ በዚያ ጊዜ ምንም የሚያስጋ ነገር አልነበረም፤ ሁሉም ሰላም ነበር፤ ግን እርሱ እየመጣ ያለውን በሚገባ ማየት ችሎ ነበር፡፡ ከራት በኋላ ደቀ መዛሙርቱን ይዞ ወደሚያዘወትረው የጸሎት ቦታ፤ ወደ ጌቴሴማኒ የአትክልት ቦታ ሄደ፡፡ «ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዝናለች፤ ከእኔ ጋር በመትጋት በዚህ ቆይ» በማለት ለጴጥሮስ፤ ለያዕቆብና ለዮሐንስ ነገራቸው (ማቴዎስ 26፡38)፡፡ ጌታ፤ «ከእኔ ጋር በመትጋት» ማለቱን ልብ አድርጉ፡፡ ለትጋት ወይም ራስን ለመግዛት ከሰጠነው ትርጉም አንዱ፤ «ለመጣ የሚችል አደጋን ወይም ችግር በጥንቃቄ መጠበቅ» የሚል ነበር፡፡ ኢየሱስ ቀድሞውኑ እንደ ተጋ ነበር፤ ሆኖም ሊመጣ ያለውን አደጋ ማስጠንቀቂያ ምልክት ደቀመዛሙርቱ እንዳላወቁና በዚህም ምክንያት ችላ እንዳሉት ኢየሱስ በሚገባ ተረድቶ ነበር፡፡

ነፍሱ፤ «እጅግ አዝና» እንደ ነበርና፤ በዚያም ውስጥ የሚያተጋው ዋና ምስጢር መኖሩን ኢየሱስ ተናገረ፤ ምስጢሩም ጸሎት ነው፡፡ ቀጣይና መደበኛ ጸሎት በመንፈሳዊው ዓለም እየሆነ ያለውን እንድታውቅ ነፍሳችሁን ያነቃታል፡፡ ያኔ ማስጠንቀቂያውን እንሰማለን፤ እንተረጉመዋን፤ በተገቢው

ሁኔታ እንዘጋጃለን፡፡ ጸሎት ከጠላት ቀድሞ ለመገኘት እጅግ አስፈላጊ ነገር ነው፡፡

የማስጠንቀቂያ ምልክት

እኔና ሊዛ በተጋባኝ በመጀመሪያዎቹ ዓመቶች አንዳንድ ችግሮች ነበሩብን፡፡ ሁለታችንም አዳዲስ ክርስቲያኖች ነበርን፤ በዚህ ላይ ከትውልድ ትውልድ ሲደጋገሙ የኖሩ ችግሮች ነበሩብን፡፡ የሊዛ ቤተ ሰብ የፀብ፤ የፍቺና ብዙ የትዳር ጓደኞችን የመያዝ ታሪክ ነበረው፡፡ ሰይጣን በቤተ ሰብ የዘር ሐረግ የነበረውን ምሽግ እንደ ያዘ ለዓመታት ዘልቆ ነበር፤ ስለዚህ የእኔና የሊዛ ትዳርም ላይ ብዙ ጥቃቶች ይደርሱ ነበር፡፡

በእያንዳንዱ ቀን በትንሹ አንድ አንዳንዴም እስከ ሁለት ሰዓት በጸሎት አሳልፍ ነበር፤ ከዚህም የተነሳ በመንፈሳዊው ክላሳ እየገኘ ላለ ገዢዎች ጉዳይ ለገሰገሱ መጣሁ፡፡ አልፎ አልፎ መላው እኔንቱ ውስጥ እጅግ ከባድ ሐዘን ይሰማኝ ነበር፤ ይህ ደግሞ አንድ ከባድ ችግር እየመጣ መሆኑን ለልቤ የሚናገር ማስጠንቀቂያ ነበር፡፡ ለመግለጽ ከባድ እንደሆነ አውቃለሁ፤ ግን፤ የሚቆረጣጥም፤ የሚያደቅና ውስጤን የሚቃጥል ዐይነት፤ «ሐዘን» ነበር ቢባል ትክክል ሊሆን እንደሚችል አስባለሁ፡፡

እንዲህ ያለ ነገር ሲጀምረኝ፤ መጀመሪያ ላይ ለምን እንደዚያ እንደሚሆን አይገባኝም ነበር፡፡ ሁሉም ነገር መልካም ነበር፤ ምንም ውጫዊ የአደጋ ምልክት አልነበረም፤ ነገሮች ጥሩ እየሄዱልን ነበር፡፡ በመጀመሪያዎቹ ጥቂት ጊዜዎች ያ የሐዘን ስሜት ሲወርረኝ ባለ ማወቅ ችላ ብዬ ነበር፡፡ ይሁን እንጂ፤ ብዙውን ጊዜ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ትዳራችን ላይ የገሃነም የሚመስል ጥቃት ይደርስ ነበር፡፡ በትንሹ በትልቁ እንከራከራለን፤ እንጣላለን፤ ለመፈወስ ጥቂት ቀኖች፤ ሳምንቶች አንዳንዴም ወሮች በሚወስድ ሁኔታ መጥፎ ቃላት እንነጋገራለን፡፡ ...

በጊዜ ብዛት ይህን አጉል ልማድ ማስተዋል ጀመርኩ፤ ስለዚህም፤ ውጫዊ ሁኔታው የቱንም ያህል መልካም ቢመስልም፤ ይህ የሐዘን ስሜት ሲመጣ፤ ከአካባቢው ዘወር ብዬ ስለ ትዳራችን አጥብቄ የመጸለይን ልምድ አዳበርኩ፡፡ እውነት ለመናገር፤ ያም ሆኖ እንኳ፤ ዲያብሎስ ማጥቃቱን በቀላሉ አያቋርጥም ነበር፤ ይሁን እንጂ፤ አስቀድሞ በጸሎት አጥብቄ እቃወመው ስለ ነበር፤ ጥቃቱ ብዙም ሳይቆይ ይቆም ነበር፤ ከጥቃቱ በኋላ የሚመጣ ድቀትም አይሰማኝም ነበር፤ አንዳንዴ ቢኖር እንኳ፤ በጣም ትንሽ ነበር፡፡

በዚህ ዘመን እኔና ሊዛን ጠላት በቀላሉ ወይም ዘወትር አያጠቃንም፡፡ ጥቃት ማድረስ በሞከረ ቁጥር፤ በአፀፋው በ«መንፈስ ሰይፍ» መጠቃቱ የታከተው ይመስላል፡፡ ይህን ስል፤ በተሳሳተ መንገድ እንዳትረዱኝ እፈልጋለሁ፤ አሁንም ቢሆን እኔና ሊዛ እንደ ቀድሞ ሁሉ በንቃትና በትጋት ነው የምንኖረው፡፡ የሆነው ይሁን በሚል ዐይነት ስሜት በቸልታ አንኖርም፡፡ ዛሬም ቢሆን በዓላማ ጠላትን በጸሎት እንቃወማለን፤ በተጋባኝ ጊዜ መጀመሪያ ላይ እንደ ነበረው ዘወትር ጥቃት አይደርስብንም፡፡

ከዚያ ውጣ ውረድ ያገኘነው በጣም ጠቃሚ ትምህርት፤ የጠላት ጥቃት ሊመጣ እንደ ሆነ የሚጠቁሙ የማስጠንቀቂያ ምልክቶችን መረዳት ነበር፡፡ በማንኛውም የሕይወት ገጽታችን ንቁ የመሆንን አስፈላጊነት፤ ገንዘባችን፤ ጤናችን፤ ግንኙነታችንና አገልግሎታችን ላይ ጥቃት ከመምጣቱ በፊት ልባችን ውስጥ የሚፈጠረውን ሐዘን ለይተን መረዳትን ተምረናል፡፡ ቅድመ ማስጠንቀቂያዎችን በተመለከተ ብዙውን ጊዜ ምንነቱን ለይቼ ማወቅ ስለማልችል መንፈስ ቅዱስ እንዲረዳኝ መጠየቅን ተምረናለሁ፡፡ እርሱ ብዙ ጊዜ ረድቶኛል፤ እናንተንም ሊረዳችሁ ይችላል፡፡ እርሱ ረዳታችሁ ነው! ራሳችሁን ከሰጣችሁት፤ በውስጣችሁ ሆኖ እስከ መጸለይ ድረስ እንኳ ይረዳችኋል፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ የሚል የተስፋ ቃል አለው፡

እንዲሁም ደግሞ መንፈስ በድካማችን ያግዘናል፤ እንዴት መጸለይ እንደሚገባን እናውቅም፤ መንፈስ ግን በቃላት ሊገለጥ በማይችል መቃተት ለእኛ ይማልድልናል፤ ልባችንንም የሚመረምረው እርሱ የመንፈስን ሐሳብ ያውቃል፤ ምክንያቱም መንፈስ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ለቅዱሳን ይማልዳልና፡፡ (ሮሜ 8፥26-27)

ይህ መቃተት ከመሰቀሉ በፊት በነበረው ሌሊት፤ በአትክልት በታው ኢየሱስ ላይ የደረሰውን የመሰለ በጥልቅ ነፍሳችን ውስጥ የሚሰማን ሐዘን ነው፡፡ ያ ሐዘን ሲመጣ ምላሽ መስጠት አለብን፡፡ የትጋት ተቃራኒ የሆነው ስንፍናን መምረጥ እንችላለን፤ በተደጋጋሚ ችላ በማለት ወይም በውስጣችን በማመቅ ያንን ሐዘን መቆጣጠርን ልንመርጥ እንችላለን፡፡ ወይም ደግሞ በጸሎት መትጋትና ራሳችንን ለእግዚአብሔር መንፈስ ማስገዛት እንመርጣለን፡፡

የመንፈስ ቅዱስ ዓላማ በውስጣችን ሆኖ ከመቃተት አልፎ፤ ፊት ለፊታችን ያለውን ሁኔታ የምንቃወምበት ግልጽ ቃል ለእኛ መስጠት ነው፡፡ ጳውሎስ፤ «በመንፈስ (ውስጤ ባለው መንፈስ ቅዱስ) እጸልያለሁ፤ በአእምሮ (በማስተዋል) እጸልያለሁ» ይላል (1ቆሮንቶስ 14፥15)፡፡

ትጉና ጸልዩ

ውስጡ ስለ ነበረው ጥልቅ ሐዘን ወይም መቃተት ለደቀ መዛሙርቱ ከነገራቸው በኋላ ኢየሱስ፤ «ከእኔ ጋር በመትጋት በዚሁ ቆዩ» ብሏቸው ነበር (ማቴዎስ 26፥38)። ከዚያም ከሦስቱ ደቀ መዛሙርት ጥቂት ፈቀቅ ብሎ ለአንድ ሰዓት ጸለየ።

ተመልሶ ሲመጣ፤ ተኝተው አገኛቸው። ለመሆኑ እንዴት ሊተኙ ቻሉ? በጣም መሸቶ ስለ ነበር ይሆን? ወይም በቀን ውሎአቸው በጣም ደክሞአቸው ስለ ነበር ይሆን? ወይስ ከመጠን በላይ እስኪጠግቡ ድረስ ከመጨረሻው ራት ስለ ተመገቡ ይሆን? የሉቃስ ወንጌል የተኙበትን ምክንያት ይነግረናል። «ከጸሎትም ተነሥቶ ወደ ደቀ መዛሙርቱ መጣ፤ እነርሱም ከሐዘን የተነሣ ተኝተው አገኛቸው» (22፥45)

እነርሱ ራሳቸውም ላይ ጥቃት ሊደርስ በመሆኑ፤ ኢየሱስ ላይ የደረሰው ዓይነት ጥልቅ ሐዘን ተሰምቷቸው ነበር። የመጨረሻውን ራት እየበሉ እያለ ጴጥሮስ ጌታን ከመካድ ሞትን እንደሚመርጥ በድፍረት ተናግሮ ነበር። ጴጥሮስ እስከ መጨረሻ ጽንቶ እንደሚቆም የተማመነው በራሱ ችሎታ ነበር። ሌሎች ደቀ መዛሙርትም እንዲሁ ለጌታቸው በታማኝነት እንደሚጸኑ ተናግረው ነበር። ያም ሆኖ ግን፤ ለእግዚአብሔር አባቱ ታማኝ ከመሆኑ የተነሣ እርሱ ላይ ከባድ ፈተና እንደሚመጣ ብቻ ሳይሆን፤ ለእርሱ ታማኝ ሆነው እንዳይገኙ ደቀ መዛሙቱም ላይ ከባድ ፈተና እንደሚደርስ ኢየሱስ ያውቅ ነበር።

እንቅልፍ ላይ ለነበሩት ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስ የተናገረውን ስሙ፤

ከዚያም ተመልሶ ወደ ደቀ መዛሙርቱ ሲመጣ ተኝተው አገኛቸው፤ ጴጥሮስንም እንዲህ አለው፤ «እናንተ ሰዎች ከእኔ ጋር ለአንድ ሰዓት እንኳ መትጋት አቃታችሁን? ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉና ጸልዩ፤ መንፈስ ዝግጁ ነው፤ ሥጋ ግን ደካማ ነው።» (ማቴዎስ 26፥40-41)

እዚህም ላይ ለእግዚአብሔር በመታዘዝ ጽንቶ መቆምን ወይም ደግሞ ፍላጎቱ ቢኖር እንኳ፤ ያንን ማድረግ አለመቻልን በተመለከተ ቁልፍ የሆነ ጉዳይ አለ። በጸሎት በመትጋት ብርታት ማግኘት ይቻላል። ሐዋርያው ይሁዳ፤ «እናንተ ግን ወዳጆች ሆይ፤ እጅግ ቅዱስ በሆነው እምነታችሁ ራሳችሁን ለማነጽ ትጉ፤ በመንፈስ ቅዱስም ጸልዩ» ይላል (ቁጥር 20)። ጸሎት ቅብጥብጥ ሥጋችንን ጸጥ ያሰኛል፤ ውስጣዊ ሰውነታችንን ያንጸል ወይም ይገነባል።

ሥጋችን ደካማ ነው፤ እርሱ ሁሌም የሚፈልገው ምንም ተቃውሞ የሌለበትን መንገድ ቢሆንም፤ ብዙ ጊዜ ያ መንገድ የተሳሳተ መንገድ ነው። ሥጋችን የዚህ ዓለም ኃይላት የሚያስነሡትን ማዕበል መዋጋት አይፈልግም። በሌላ በኩል ግን ጸሎት የሥጋን ፍላጎት መግዛት እንዲቻል፤ ውስጣዊ ብርታታችን ያንጸል ወይም ይገነባል። በሕይወት ከመቃከት ወይም ከመዛል ይጠብቀናል። ኢየሱስ፤ «ደቀ መዛሙርቱ ሳይታክቱ (ሳይዘሉ) ሁልጊዜ መጸለይ» እንዳለባቸው ተናግሮአል (ሉቃስ 18፥1)። በሌላ አነጋገር የማንጸልይ ከሆነ፤ ሐዘን (መቃተት) ወደ እኛ በሚመጣ ጊዜ እንታክታለን፤ እንዝላለን ማለት ነው።

በዚያ የአትክልት ቦታ ደቀ መዛሙርቱን የገጠማቸውም ይህ መታከትና ዝለት ነበር። መጸለይ ሲገባቸው ተኝተው ነበር። እያንዳንዳቸው ለነበረው አደጋ አልነቁም። ሰነፎች እንጂ ትጉዎች አልሆኑም።

በዚህ ዘመን እኔና እናንተ የመንፈስን ማስጠንቀቂያ ፀጥ የምናደርግበት ወይም የምናምቅበት ሌሎች መንገዶች አሉን - ቴሌቪዥን እንክፍታን፤ መዝሙር እንሰማለን፤ ከጓደኞቻችን እንደዋወላለን፤ የትም መድረስ በሚችለው ሞባይላችን ፊስ ቡክ እናያለን፤ የኮምፒውተር ጨዋታ እንጫወታለን፤ ራሳችንን በሥራ እንጠምዳለን ወይም ወጣ ብለን ሥጋችንን የሚመግብ ነገር እንቀምምላለን። መንፈስ ቅዱስ ለሚሰጠን ምሪትና ማስጠንቀቂያ የበለጠ እየደነዘዝንና ንቁ ከመሆን እየራቅን ሄደናል። ከዚህም የተነሣ መከራ ወይም ችግር ሲመጣ፤ ጽንቶ የመቆም ብርታት እናጣለን። በእግዚአብሔር ጸጋ በኩል በነጻ የሚገኘው የሚያጸና ኃይል አይኖረንም።

«ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉና ጸልዩ» በማለት ኢየሱስ ይቀርቡት ለነበሩ ወዳጆቹ የመከረው በዚህ ምክንያት ነበር (ማቴዎስ 26፥41)። ከእነርሱ ጥቂት ራቅ ብሎ በመሄድ ለሁለተኛ ሰዓት ጸለየ፤ ከዚያ ሲመለስ አሁንም ተኝተው አገኛቸው። በዚህ ጊዜ አልቀሰቀሳቸውም፤ ማስጠንቀቂያም አልሰጣቸውም፤ የራሳቸውን ምርጫ አድርገዋል።

ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር አንዴ ወይም ሁለቱ ያስጠነቅቀናል፤ ማስጠንቀቂያዎቹን ችላ ካልናቸው ግን በንስሐ እስክንመለስ ድረስ ዝም ይለናል። ዙሪያችንን ችግር ሲከበን ወይም ያልጠበቅነው ነገር ድንገት ሲደርስብን በመደናገጥ፤ «እግዚአብሔር ሆይ፤ ምነው?» በማለት እንጠይቃለን። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን፤ እርሱ አስጠንቅቆን ነበር፤ እኛ ግን ለመስማት ፈቃደኞች አልነበርንም።

ኢየሱስ እንቅልፍ ላይ ከነበሩት ደቀ መዛሙርት ጥቂት ፈቀቅ ብሎ ለሦስተኛ ሰዓት ጸለየ። ጸሎቱን ጨርሶ ሲመጣ አሁንም እንደ ተኙ ነበሩ። አሳልፎ የሰጠው ይሁዳና የአይሁድ ሽንግ ጥበቃዎች ወደ አትክልት ቦታው መጥተው ኢየሱስን ያሰሩት ያኔ ነበር።

በስኬትና በውድቀት መካከል ያለ ልዩነት

በጸሎት በመትጋቱና ንቁ ሆኖ በመገኘቱ ኢየሱስ እስከ መጨረሻው ጸና፤ የመጣበትን አገልግሎትም ፈጸመ። በሌላ በኩል ደቀ መዛሙርቱ ጸንተው ለመቆም የነበራቸውን ፍላጎት ገልጠው ነበር፤ ያን ማድረግ እንደሚችሉም አስበው ነበር፤ ሆኖም ብርታቱ አልነበራቸውም። እያንዳንዳቸው እንደሚጠቁና እንደሚወድቁ ኢየሱስ አመልክቶ ነበር፤ «በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ጥለውት ሸሹ» (ማቴዎስ 26፥56)። ጴጥሮስ፣ በዊራሽ አላደርገውም ቢልም የተናገረውን ነበር ያደረገው ኢየሱስን ካደ። ጴጥሮስን በተመለከተ አንድ ጥሩ ነገር ሊባል ይችላል። ሌላው ቢቀር ለምርመራ በተወሰደ ጊዜ፣ ኢየሱስን ተከትሎ ሄዶ ነበር። ዮሐንስን ሳይጨምር፣ ሌሎቹ ደቀ መዛሙርት ግን ሕይወታቸውን ለማዳን ወዲያውኑ ከአትክልቱ ቦታ ሸሽተው ሄዱ።

አማኞች መልካም ምኞታቸውን ሲናገሩና በተግባር ግን ሳያውሉት ሲቀሩ ያየነው ስንት ጊዜ ይሆን? ለምን እንደዚያ ሆነ? ምክንያቱም አትክልቱ ቦታ እንደ ነበሩት ደቀ መዛሙርት ሁሉ እነርሱም በጸሎት ባለ መትጋታቸው ነው! መንፈሳቸው ፈቃደኛ ነው፤ ሥጋቸው ግን ደካማ ነው። በሚገባ አለመታጠቃቸው ያሰቡት ፍጻሜ ላይ እንዳይደርሱ አደረጋቸው።

ለመሆኑ፣ ከሐዋርያው ጴጥሮስ ሌላ፣ «ራሳችሁን አስታጥቁ» ብሎ ለመምከር የተሻለ ሰው ማን ነው? በዚያ የመከራ ሌሊት፣ በአንደበቱ ብርቱ ነበር፤ በተግባር ግን ወድቋል። «ስምዎን፣ ስምዎን ሆይ፣ እነሆ፣ ሰይጣን እንደ ስንዴ ሊያበጥራችሁ ለመነ» በማለት ኢየሱስ በተለይ ጴጥሮስን አስጠንቅቆት ነበር (ሉቃስ 22፥31)። ሆኖም፣ ጴጥሮስና ሌሎቹ ደቀመዛሙርት በዚያ ሌሊት ጸንተው መቆም የሚያስችላቸው ብርታት አልነበራቸውም። ስለዚህም በኃላፊው ሕይወቱ ለአንድ ሌሊት፣ ወይም ለአንድ ወቅት፣ ወይም ለጠቅላላው የሕይወት ዘመናችን መጽናት ከፈለገን፣ ራሳችንን ማስታጠቅ እንዳለብን እኔና እናንተን ያስጠነቅቃል።

ራሳችንን ለውጊያ ማስታጠቅ፣ ንቃትና ትጋትን ይጠይቃል። የዚህ ዓለም ማባበል ማስተዋላችንን እንዲያደነዝዝ ወይም በሁሉም ነገር ክርስቶስን ለመምሰል ከመሰጠት እንዲያዘናጋን አንፍቀድለት። ምንጊዜም ንቁዎችና

ትጉዎች መሆን አለብን፤ እኛን መዋጥ የሚፈልገው ዲያብሎስን በጽናት ካልተዋጋን መጨረሻችን አያምርም።

13

ዲያብሎስን ተቃወሙት

ራሳችሁን የምትገዙ ሁኑ፤ ንቁም፤ ጠላታችሁ ዲያብሎስ የሚውጠውን በመፈለግ እንደሚያገዛ አንበሳ ወዲያ ወዲህ ይዞራል። በእምነት ጸንታችሁ ተቃወሙት።

1 ጴጥሮስ 5፡8-9

አሁን በቀጥታ ውጊያውን በተመለከተ ጴጥሮስ ምክር ወደሚሰጥበት ክፍል መጥተናል። ዲያብሎስ፣ (ማንኛውንም ሰራዊቱን ጨምሮ) የሚውጠውን እንደሚፈልግ አንበሳ እንደ ሆነ ይናገራል።

ግልጽ ለማድረግ ያህል አንበሳ ዲያብሎስን አይወክልም፤ ቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ዲያብሎስ እባብ፣ ዘንዶ፣ ሌባ እና በሌሎችም ጥቂት ስሞች ቢጠራም፤ አንበሳ ተብሎ አያውቅም። እውነተኛው አንበሳ፣ «ከይሁዳ ነገድ የሆነው አንበሳ» ኢየሱስ ነው (ራእይ 5፡5)። ይሁን እንጂ፣ ዲያብሎስ የሚውጠውን እየፈለገ እንደሚዞር የተራብ አንበሳ እንደ ሆነ ጴጥሮስ ያመለክታል። ዕድሉን ካገኘም እጁ የገባውን ሁሉ ያለ ምሕረት ይውጣል። እዚህ ላይ እንዳትሳሳቱ። እርሱ የተሸነፈ ጠላት ነው፤ ሆኖም በቸልታ መታየት የሌለበት፤ ምሕረት የማያውቅ ባላጋራ ነው። ምንም ርኅራኄ ወይም አዘኔታ የለውም፤ ዓላማው መግደል፣ መስረቅና ማጥፋት ነው።

ሰው በሳ አንበሶች ባለበት፣ የታንዛንያ ሚዳማ ቦታዎች ሄዳችሁ ቢሆን ኖሮ፣ መሣሪያ ሳትይዙ በዚያ አካባቢ አትንቀሳቀሱም ነበር። አስተዋይ ከሆናችሁ ጥሩ ጠመንጃ ትይዛላችሁ፤ እንዴት እንደምትጠቀሙበትም ትማራላችሁ። ከታጠቃችሁ፣ ንቁና ትገዛችሁ ከሆናችሁ፤ ለመዋጋትም፣ ለማሸነፍም ዝግጁ ናችሁ ማለት ነው። ምንም ጉዳት አይደርስባችሁም። ጴጥሮስ አጽንዖት የሚሰጠው ለዚህ ጉዳይ ነው።

ዲያብሎስን ተቃወሙ

ቁጥር 9 ላይ ጴጥሮስ ዲያብሎስን እንድንቃወም አጥብቆ ይመክረናል። መቃወም ለሚለው ቃል ግሪክኛው ኡቲስቴሚ (authistemi) ነው። ቴይርስ በዚህ መንገድ ይተረጎመዋል፤ «ራስን በተቃራኒ ማድረግ፣ መቋቋም፣ መቃወም።» ስትሮንግም፣ «በተቃውሞ መቆም» የሚል ይጨምርበታል። እኔ እጅ ያለ አንድ መዝገበ ቃላት መቃወምን «በቃልም ሆነ በተግባር መከላከል» በማለት ይተረጎመዋል። ቃሉ ታላቅ ግጭት የሚያመለክት መሆኑ የሚያጠያይቅ አይደለም።

ሆኖም፣ ውጊያ ላይ ያለን እንደ መሆኑ መጠን ኢየሱስ የሰጠንን ተስፋ ቃል ስሙ፣ «እንግዲህ... በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ፤ የሚገዛችሁም አንዳች ነገር አይኖርም (ሉቃስ 10፡19)። በጣም ልብ የሚነካ አይደለም? ብርቱ በሆነ ጸጋው ከተመላለሳችሁ ምንም ነገር፣ ሌላው ቀርቶ ዲያብሎስ ራሱ እንኳ ሊገዛችሁ እንደማይችል የእግዚአብሔር ተስፋ ቃል ያረጋግጥላችኋል! ልብ ልናደርገው የሚገባ ቃል ነው።

ይሁን እንጂ፣ በተሰጣችሁ ኃይል መጠቀም ይኖርባችኋል። እንደዚያ ካላደረጋችሁ የተስፋ ቃሉ ውጤታማ አይሆንም፤ እናንተም ትጉዳላችሁ። በዚህ ምክንያት ነው ጴጥሮስ ዲያብሎስን እንድንቃወም የሚመክረን። «ከፊታችሁ ዘወር እንዲያደርገው ወደ እግዚአብሔር ጸልዩ» አላለንም። በቀጥታ፣ በድፍረትና በዓላማ ልንቃወመው ይገባል።

አዲስ ኪዳን ውስጥ በየትኛውም ክፍል፣ እግዚአብሔር ዲያብሎስን ከሕይወታችን ዘወር እንዲያደርገው እንድንጠይቅ የሚናገር ቃል የለም። እግዚአብሔር ያንን አያደርግም! እግዚአብሔርን በተመለከተ እርሱ እንደዚያ አያደርግም ማለቱ ምናልባት አንዳንዶቻችሁ ግር ሊላችሁ እንደሚችሉ አስባለሁ። ግን እውነት ነው። እግዚአብሔር ለሰው ልጅ በምድር ላይ ሥልጣን ሰጥቶታል፤ የገዛ ራሱን ቃል የሚቃረን ነገር አያደርግም። ኤደን ገነት ውስጥ ሰይጣን አዳምን ባሳሳተ ጊዜ እንደዚያ ያላደረገው በዚህ

በዐዋጅ ደረጃ፣ እግዚአብሔር	ምክንያት ነበር። ዲያብሎስን ለማሸነፍ ኢየሱስ
ለኢየሱስ ሥልጣንን ሁሉ	የሰው ልጅ ሆኖ ወደ ምድር የመጣው በዚህ
ሰጥቶታል፤ ኢየሱስ ደግሞ	ምክንያት ነበር። የክርስቶስ አካል የሆነችው
በተራው ለእኛ ሰጥቶናል።	ቤተ ክርስቲያን ሰይጣንና ሰራዊቱን በቀጥታ
	መዋጋት ያለባት በዚህ ምክንያት ነው።

በዐዋጅ ደረጃ፤ እግዚአብሔር ለኢየሱስ ሥልጣንን ሁሉ ሰጥቶታል፤ ኢየሱስ ደግሞ በተራው ለእኛ ሰጥቶናል። የእርሱ አካል እንደ መሆኖችን መጠን፤ እኛ መዋጋት አለብን፤ ሆኖም መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን ውጊያው፤ «መልካም ገድል (ውጊያ) ነው» (1ጢሞቴዎስ 6፡12 ይመ)።

ዐይነተኛ ምሳሌያችን

በእንዴት ዐይነት ሁኔታ ዲ.ዮብሎስን እንደምንዋጋ መማር ካለብን፤ ከኢየሱስ የተሻለ ከማን መማር እንችላለን? በበረሐ በነበረ ጊዜ ከተፈጸመው ሁኔታ ብዙ መማር እንችላለን።

ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ከዮርዳኖስ እንደ ተመለሰ መንፈስ ወደ በረሐ ወሰደው፤ በዚያም ዐርባ ቀን በዲ.ዮብሎስ ተፈተነ። (ሉቃስ 4፡1-2)

የዲ.ዮብሎስ ፈተና ዐርባ ቀን ሙሉ ነበር የቀጠለው። ያም ማለት ኢየሱስ አጥብቆ መዋጋት ነበረበት ማለት ነው። በጽሑፍ በሰፈረው መሠረት ኢየሱስ ከሰይጣን ጋር በመጀመሪያ የተጋፈጠው በዐርባኛው ቀን መጨረሻ ላይ ሲሆን፤ ያም የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ለማሳየት በመለኮታዊ ኃይሉ እንዲጠቀም ለማነሣሣት የተደረገ ሙከራ ነበር። በዚያ ጊዜ ኢየሱስ ርቦት ነበር፤ ስለዚህም ጠላት ድንጋዬን እንጀራ እንዲያደርግ ጠየቀው። ኢየሱስ ግን፤ «ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ፤ በእንጀራ ብቻ አይኖርም» በማለት በድፍረት ተቃውመው (ማቴዎስ 4፡4)።

ከዚህ የምናገኘው ቢያንስ ሦስት ትምህርት አለ። ኢየሱስ ፈተናውን የተረዳውና መልስ የሰጠው ወዲያውኑ ነበር። አላሰበበትም፤ ሐሳቡን አሳብላለውም፤ እንደዚያ ማድረግ ሰይጣን ያቀረበው ሐሳብ ወደ ልብ ዘልቆ እንዲገባ ዕድል መስጠት ሊሆን ይችላል። እኛም የእርሱን ምሳሌ መከተል አለብን።

በሁለተኛ ደረጃ፤ ኢየሱስ በቀጥታ ለዲ.ዮብሎስ ተናገረ (ይህ በጣም አስፈላጊ ነው)። ፈታኙን ወይም ፈተናውን እንዲያስወግድለት ወደ እግዚአብሔር አባቱ አልጸለየም። ለጠላት መልስ የሰጠው፤ «በሰይጣን እንድሸነፍ የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም፤ ስለዚህ በዚህ ፈተና መውደቅ የለብኝም» በሚል ዐይነት በተዘዋዋሪ መንገድ አልነበረም። በቀጥታና ኮስተር ብሎ ነበር ለዲ.ዮብሎስ የመለሰለት። እኔና እናንተም ያንኑ ማድረግ ይኖርብናል። «ለዲ.ዮብሎስም ስፍራ አትሰጡት» የሚል ምክር ተሰጥቶናል (ኤፌሶን 4፡27)።

በመጨረሻም፤ ኢየሱስ በጽሑፍ የሰፈረውን የእግዚአብሔር ቃል ተናገረ። «ተጽፎአል» የሚለው ቃሉን አስተውሉ። ይህ በጣም አስፈላጊ የሆነው ለምንድነው? ምክንያቱም፤ የእግዚአብሔር ቃል ሰይፍ ስለ ሆነ ነው። ጳውሎስ፤ «የመንፈስንም ሰይፍ ያዙ፤ እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ነው» ይላል። የእግዚአብሔር ቃል ቁሳዊ መሣሪያ ሳይሆን፤ እጅግ ብርቱ መንፈሳዊ መሣሪያ ነው። ኢየሱስ ጠላትን በቀጥታ የወጋው በመንፈሳዊ መሣሪያው ነበር፤ ክፉኛ እንደሚጎዳ ጥርጥር የለም። ይሁን እንጂ፤ ጠላት መጭጭ ያለ በመሆኑ ተስፋ አልቆረጠም። ስለዚህም የሚያሳምም ምት በመሰንዘር ማጥቃቱን ቀጠለ።

በጽሑፍ በሰፈረው ሁለተኛ መከራው ሰይጣን በአዳም ኃጢአት ለዲ.ዮብሎስ ተላልፎ የተሰጠውን የዓለምን መንግሥታት ለመያዝ አቋራጭ መንገድ አቀረበለት። ኢየሱስ ማድረግ ያለበት ወድቆ ለእርሱ መስገድ ብቻ እንደ ሆነ ነገረው። ኢየሱስ ግን፤ «ሂድ አንተ ሰይጣን፤ ለጌታ ለአምላክህ ስገድ፤ እርሱን ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፎአል» በማለት መለሰ (ሉቃስ 4፡8)።

ከእርሱ እንዲሄድ ኢየሱስ ለጠላት ተናገረ። ይህም እኔና እናንተ በድፍረት፤ «ሰይጣን ዘወር በል!» ከምንለው ጋር ተመሳሳይ ነው። ከዚያም ኢየሱስ ጠላትን የበለጠ ለመጉዳት በእግዚአብሔር ቃል ተጠቀመ።

ጠላት ውጊያውን መቋቋም አቅቶት እስኪሸሽ ድረስ ፈተናው ቀጥሎ ነበር። ሉቃስ፤ «ዲ.ዮብሎስም... ሌላ አመቺ ጊዜ እስኪያገኝ ድረስ ከእርሱ ተለይ» ብሎ ጽፏል (4፡13)።

የተሰናከለ ፓስተር

ከጥቂት ዓመታት በፊት ኬን ብዬ የምጠራው አንድ ፓስተር ወደ ቢሮዬ መጥቶ ነበር። ኬን ጠንካራና በጣም ቆንጆ ወጣት ከመሆኑ ሌላ በጣም ጥሩ ሚስትና ልጆችም ነበሩት። እማኝ ከመሆኑ በፊት ሕገ ወጥ የዕፅ ዝውውር ውስጥ ይሳተፍ ነበር። ከዚያ ሕይወት በመውጣቱና ድኑት በማግኘቱ ኬን እግዚአብሔርን አመስግኖ አይጠግብም፤ በሚያመልክበት ጊዜ ሁሉ ያለቅስ ነበር። ይህ ሰው ለኢየሱስ ያለው ጽኑ ፍቅር ልቤን ነክቶት ነበር። ኬን ለግላጋ፤ ጥሩ ባልና የሚወደድ አባት ነበር። እጅግ ብዙ የነበረው ኃጢአቱ ይቅር እንደ ተባለ ስለሚያውቅ ፍቅሩም የዚያኑ ያህል ነበር።

ሆኖም፤ ለአያሌ ወሮች የዘለቀ ከባድ ውጊያ ነበረበት፤ ያንንም ለማንም ሳይነግር ለብቻው ይዞት ነበር። በመጨረሻ ሜናው ብቻውን

መቋቋም የማይችልበት ደረጃ ላይ በመድረሱ ለእኔ ሲነግረኝ ፈለገ። ወደ ቢሮዬ ሲገባ ከባድ ጭንቀት ውስጥ መሆኑ ፊቱ ላይ ይታይ ነበር።

«ምን ልርዳህ?» በማለት ጠየቅሁት።

ኬን ከቤተ ሰብ ታሪኩ ጥቂቱን ይነግረኝ ጀመር። በቤተ ሰብ በተከታታይ የልብ ሕመም ይደርስ ነበር፤ ከዚህም የተነሣ የቤተ ሰብ አባል የነበሩ ወንዶች ያለ ዕድሜያቸው ይሞቱ ነበር። «በልብ ሕመም እሞታለሁ የሚል ከባድ ፍርሃት አለብኝ። ዶክተሮች ተደጋጋሚ ምርመራ ቢያደርጉልኝም እስከ አሁን ድረስ ደኅና መሆኔን ነው የነገሩኝ። ያም ሆኖ በድንገት እሞት ይሆናል የሚል ፍርሃቴን ከእእምሮዬ ማውጣት አልቻልኩም። ከዚያ ፍርሃት ጋር እየኖርኩ ነው፤ አንዳንዴ ግን ከቁጥጥሬ ውጪ ይሆናል። እጅግ በጣም ያልበኛል፤ ልብሰኛ በላብ ይርሳል። ሌሊት ላይ ወይም ብቻዬን ስሆን፤ አንዳንዴም ከሰዎች ጋር እያለሁ ወይም ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እያለሁ እንኳ ይህ ነገር ይደርስብኛል። ይህን ፍርሃት መቆጣጠር አልቻልኩም ያለ ምንም ማስጠንቀቂያ ምልክት ስለሚመጣ ከዐቅሜ በላይ ነው። አጥብቄ ጸልየአለሁ። ይህን ፍርሃት እንዲያስወግድልኝና በዚህ ከዐቅሜ በላይ በሆነ ስሜት እንዳልሸነፍ እንዲረዳኝ እግዚአብሔርን ጠይቄአለሁ» አለ።

በንግግሩ መሐል ጣልቃ የገባሁት ያኔ ነበር።

«ኬን፤ ምንም ውጤት ያላገኘኸው በዚያ ምክንያት ነው። ወደ እግዚአብሔር ትጸልያለህ፤ ግን፤ ኢየሱስ በበረሐ እንዳደረገው በቀጥታ ለጠላት አትናገርም። የእግዚአብሔር ቃል፤ «ዲያብሎስን ተቃወሙት፤ ከእናንተም ይሸሻል» በማለት በግልጽ ነግሮናል። (ያዕቆብ 4፡7)። አንተም እንደዚያ ማድረግ አለብህ! ኢየሱስ ሰይጣንን አሸንፏል፤ ከዚያም ወደ ሰማይ ሄዶ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀምጧል። ከመሄዱ በፊት ግን፤ በተሸነፈ ጠላቱ ላይ የእርሱን ፈቃድ እንድንፈጽም የእርሱን ኃይልና ሥልጣን ለእኛ ሰጥቶናል። «መናፍቅት ስለ ተገዙላች...» በማለት ኢየሱስ ይህን ግልጽ አድርጎታል (ሉቃስ 10፡20)። ለእኛ መታዘዝ አለባቸው። በእግዚአብሔር ቃል እንድትጠቀም፤ በቀጥታ ለጠላት እንድትናገርና ለእግዚአብሔር ኪዳናዊ ተስፋ እንዲገዛ እንድታዘዘው ተነግሮሃል» አልኩት።

ያ ወዳጄ፤ ከልቡ እየሰማኝ ነበር፤ እኔም ንግግሪን ቀጠልኩ። «ኬን አንዳንዴ፤ ጠላት እኔንም ያውከኛል፤ ነገሮች ከቁጥጥር ውጪ የሆኑ ይመስለኛል፤ እንደዚያ በሚሆንበት ጊዜ ማንም ሊሰማኝ ወደማይችልበት ገለልተኛ ቦታ እሄዳለሁ። ብርቱ ጸሎት ማለት በመንፈስ፤ በነፍስና በሥጋ

ያለኝን ዐቅም ሁሉ መስጠት በመሆኑ ድምጹን ከፍ አድርጌ እጮኸለሁ። እዚህ ላይ፤ «ሥጋ» ድርሻ ድምጹን ከፍ አድርጌ ሰይጣንን፤ «እኔ የመንፈስ ሰይፍ የሆነው የእግዚአብሔር ቃል አለኝ፤ አንተ ግን የለህም፤ ስለዚህም ተሸንፈህ እስክትሸሽ ድረስ እዋጋሃለሁ... የእግዚአብሔር ቃል... ይላል» ማለት ሊሆን ይችላል።

ስለ ፈውሱ፤ ከፍርሃት ነጻ ስለ መሆን፤ ስለ መለኮታዊ ችሮታና ከመንፈሳዊ ባርነት ነጻ ስለ መውጣት፤ ከእግዚአብሔር ቃል አንዳንድ ምንባቦች እያወጣሁ ሳካፍለው ኬን እያዳመጠኝ ነበር። በጽሑፍ የሰፈረውን የተስፋ ቃል በውጊያው እንዴት እንደ መንፈሳዊ መሣሪያ እንደሚጠቀምበት አሳየሁት። በቀጥታና ጠንክር ባለ ሁኔታ ለፍርሃት መንፈስ መናገር እንዳለበት ነገርኩት። ጥቂት ጊዜ ካወራን በኋላ ጸለይኩለትና ሄደ።

ከሰድስት ወር በኋላ ኬን ተመልሶ መጣ፤ ፊቱ እንደ ጨፈገገ ነበር። አሁንም እንደ ከበደው ይታወቅ ነበር። ምን አዲስ ነገር እንዳለ ጠየቅሁት፤ ግን ምን ሊናገር እንደሚችል ይገባኝ ነበር።

«ጆን፤ አሁን ደግሞ ከምንጊዜውም ይበልጥ ብሶአል» አለ። «ከሰድስት ወር በፊት ከነበረው ይልቅ አሁን ፍርሃትን ዘወትር እየተዋጋሁ ነው። እንዲያውም ያለ ምንም ፋታ በየቀኑ ነው እየደረሰብኝ ያለው፤ ያለ ቅጥ ያልበኛል፤ ከውስጥ ጀምሮ እስከ ውጭ ድረስ ልብሴ ይርሳል፤ በራስ የመተማመን ስሜቴ ተናግቶአል። እኔ ራሴ ካለሁበት ውጊያ የተነሣ ሌሎችን ማገልገል አልቻልኩም።

ከዚህም ኬን፤ ወደ ፊት ጠጋ ብሎ፤ «ጆን፤ ጽሜአለሁ፤ ጸልየአለሁ፤ እግዚአብሔር እንዲረዳኝ አጥብቄ ጠይቄአለሁ። ግን ምንም ፋታ ወይም መልስ አላገኘሁም። እንዲያውም እእምሮዬ ሊቃወስ ነው» በማለት ነገረኝ።

ከዚህ በላይ ልሰማው አልፈለግሁም። «ኬን፤ ከጥቂት ወሮች በፊት እንድታደርግ የነገርኩህን አድርገሃል? ገለል ወዳለ ቦታ ሄደህ በነገርኩህ መሠረት በቀጥታ ዲያብሎስን ተዋግተሃል? የእግዚአብሔር ቃል የሚለውን ነግረኸዋል»

«እ... በእርግጥ ያንን አላደረግሁም።»

እዚህ ላይ ቆጣ አልኩ። «ኬን፤ ምንም ሊሆን አይችልም፤ የመንፈስ ሰይፍ በሆነው የእግዚአብሔር ቃል በቀጥታ ጠላትን ካልተጋፈጥህ ምንም ለውጥ አይኖርም።»

ራሱን ዘንበል አደረገ፤ ነገሩን ችላ ያለ መስሎኝ ነበር። ኬን በሰጠው ምክር ተስማምቶአል ብዬ አሳሰብኩም ነበር፤ ሆኖም ሌሎች መጥተው ርዳታ ሲያገኙ ሰላዩ እርሱም ተመልሶ መጥቷል። የእምነት ሰው ነበር፤ እግዚአብሔር ለእርሱ ጩኸት መልስ ለመስጠት ዐቅም እንዳለውም በእርግጥ ያምን ነበር፤ ይሁን እንጂ ውጤት ባለ ማየቱ ተስፋ መቁረጥ ደረጃ ላይ ደርሶ ነበር።

እንዴት እንደማስረዳው ምሳሌ እየፈለግሁ እያለ መንፈስ ቅዱስ አንድ ጥሩ ምሳሌ ሰጠኝ። «ኬን፣ የዩናይትድ ስቴትስ ፕሬዚዳንት የአገሪቱ መከላከያ ሰራዊት የበላይ አሳዥ እንደ ሆነ ይታወቃል። በቀላል አነጋገር የመከላከያው ኃይል ራስ፣ መሪና አለቃ ነው።

«ኢራቅ ጦር ሜዳ ሰላለ አንድ የእኛ ወታደር አስብ። ጠላት ከየአቅጣጫው እየተኮሰበት ቢሆንም ወታደሩ መልሶ አይተኩስም ነበር። ግራ ገብቶትና ፈርቶ ሲርበተበት አንድ የመገናኛ ሬድዮ እጁ ውስጥ ይገባና ከኃይት ሐውስ ጋር ይገናኛል። ፕሬዚዳንቱ ቁርጥ ያለ መልስ ቢሰጠውም፤ «ክቡር ፕሬዚዳንት ከባድ ውጊያ ውስጥ ነኝ። ጠላት እየተኮሰብኝ ነው፤ ሊገድለኝ እየሞከረ ነው። ክቡር ፕሬዚዳንት፣ እባክዎን መጥተው እኔን ከመግደሉ በፊት ጠላትን ይግደሉልኝ። የማደርገው ግራ ገብቶኛል፤ ፈርቻለሁ! መጥተው እንዲረዱኝ አለምንቃታለሁ» እያለ ወተወተ።

«የዚህ ሰው ሕይወት ከባድ አደጋ ላይ እንደ ሆነ ግልጽ ነው፤ ያም ሆኖ፣ ግን ፕሬዚዳንቱ ለዚህ ቅጥ ያጣ ጥያቄው ምን ዓይነት መልስ ይሰጠው ይመስልሃል?» በማለት ኬንን ጠየቅሁት።

የራሴን ጥያቄ ራሴ መመለስ ጀመርኩ። «ለምንድነው የምትጨቀጡቀኝ? በዚህ ምድር ምርጥ የሆነ ወታደራዊ ሥልጠና ሰጥቼሃለሁ። የትም የማይገኝ ምርጥ መሣሪያ ሰጥቼሃለሁ። ጠላትን እንድታጠፋ የተባበሩት የአሜሪካ መንግሥታትን ሥልጣን ሰጥቼሃለሁ። አሁንም መገናኛ ሬዲዮኑን አስቀምጦ መልሱን ተኩስ! ጠላትን ተጋፈጥ! የሚለው ይመስለኛል።»

የኬን ዓይኖች ሲያበሩ ይታየኛል።

«ኬን፣ ለአንተ ሰይፍ ተሰጥቷል፤ ከአንተ ጋር የሚዋጋው ጠላት ግን ምንም የለውም። እንዲያውም፣ ትጥቅ እንዲፈታ ተደርጓል፤ ጌታ፣ «የአለቆችንና የባለ ሥልጣናትንም ማዕረግ በመግፈፍ በመስቀሉ ድል ነሥቶ በአደባባይ እያዞራቸው እንዲታዩ አደረገ» (ቄላስይስ 2፡15)። አንተ ሕጋዊ መሣሪያ አለህ፤ ጠላት ግን ባቻ ብቻ ነው ያለው። ያም ብቻ አይደለም፤

በኢየሱስ ስም ውስጥ ያለው ኃይልና ሥልጣንም ሁሉ ተሰጥቶሃል። ጉልበት ሁሉ ለሰሙ እንደሚንበረከክ፤ አንደበት ሁሉ ጌትነቱን እንደሚመሰክር ተነግሮናል» በማለት መናገሪን ቀጠልኩ (ፊልጵስዩስ 2፡10-11)።

«የእግዚአብሔር መሣሪያ ተሰጥቶሃል - የጽድቅ ጥሩር፣ የእምነት ጋሻ፣ የመዳን ራስ ቁር የመሳሰሉ መሣሪያዎች ተሰጥተውሃል። የእምነት ጋሻ ጠላት የሚወረውረውን ጥቂቱን ብቻ ሳይሆን ሁሉንም፣ ማንኛውንም ነገር ይመክታል። እግዚአብሔር በቃሉ፣ «በአንቺ ላይ እንዲደገን የተበጀ መሣሪያ ይከሸፋል፤ የሚከሰሽንም አንደበት ሁሉ ትረቺያለሽ፤ እንግዲህ የእግዚአብሔር ባሪያዎች ርስት ይህ ነው» በማለት ነግሮሃል (ኢሳይያስ 54፡17)። ጥቃቱን መቃወም ያለብህ አንተ ራስህ እንደ ሆነክ እግዚአብሔር በግልጽ ነግሮሃል። እርሱ ያንን አያደርግልህም፤ በቀጥታ ለዲያብሎስ መናገር ያለብህ አንተ ራስህ ነህ። ደጋግመህ ወደ እግዚአብሔር እየጮህኽ ነው። እንደ ፕሬዚዳንቱ ሁሉ እርሱም፣ «መልስህ ተኩስ!» ወይም፣ «በሰይፍ ውጋው!» እያለህ ነው።»

አሁን ኬን በቀጥታ እኔን እያየ ነበር። በእኔ በኩል ከመንፈስ ቅዱስ ያገኘውን ምሳሌ እውነት ማየት ችሎ ነበር። ተስፋና እምነት ተሞልቶ ነበር ከዚህም የሄደው። ከሦስት ሳምንት በኋላ ወደ ቢሮዬ ሲመጣ በደስታ እየተፍለቀለቀ ነበር። «ጆን፣ የሆነውን መሰማት ይገባሃል!» አለ።

ታላቅ ዜና በመጠበቅ ወደ ፊት ዘንበል አልኩ።

አንድ እሑድ ቀን፣ «ችግሩ እንደ ገና ሲጀምረኝ ወደ ቤተ ክርስቲያን እየሄድኩ ነበር» አለ ኬን። «በየትኛውም ጊዜ በልብ ሕመም ልሞት እንደምችል የነበረኝ የፍርሃት ስሜት ወረረኝ። እንደ ተለመደው ያልበኝ ጀመር፤ ልብሴ ሁሉ ረጠበ። ሆኖም፣ ከዚያ በፊት ሁሌም አደርግ እንደ ነበረው ወደ እግዚአብሔር ከመጮኸ ይልቅ በጣም ተሰላቸሁ። የምሬን ዲያብሎስ ላይ ተቆጣሁ። ውስጤ ቁጣ ተፍለቀለቀ፤ አጠገቤ የነበረችው ሚስቱ ምንም ሳትዘጋጅ፤ በመዳፊ የመኪናውን የፊት ክፍል መታሁት። 'ሰይጣን፣ ከእንግዲህ አምርሬአለሁ፤ አሁን በአንተና በዚህ ፍርሃት ላይ እመጣለሁ!' አልኩ። ከዚያም ጮኸ ብዬና በጋላ ስሜት የእኔን ሕይወት በተመለከተ የእግዚአብሔር ቃል የሚናገረውን መጥቀስ ጀመርኩ።

«ጆን፣ የመኪናውን የፊት ክፍል በመዳፊ መትቼ ሰይጣን፣ ከእንግዲህ አምርሬአለሁ ስል በድንገት ልቤ ውስጥ ራእይ አየሁ። ዲያብሎስን በተጋፈጥኩበት ቅጽበት ኢየሱስን በሰማይ ዙፋን ላይ ያየሁ መሰለኝ፤ እጆቼን በመዘርጋት 'አምን!' በማለት ሲጮኸ የሰማሁ መሰለኝ»

አለ። ከዚያም ኬን እየሳቀ፤ «ጆን፤ ሁኔታው ይህን እንድታደርግ ለረጅም ጊዜ ስጠብቅህ ነበር፤ አሁን በመጨረሻ ርምጃ በመውሰድህ ደስ ብሎኛል በማለት ኢየሱስ የተናገረኝ ያህል ነበር» አለ።

ከዚያ በኋላ ኬን ለዚያ ፍርሃት አልተሸነፈም። ፍርሃቱን ተከትሎ በሚመጣ ድብርት አልተሰቃየም። ያ ከሆነ አሁን ሃያ ዓመት ቢያልፍም፤ ይህ የተወደደ የእግዚአብሔር ሰው አሁንም ጤነኛና በሕይወት ነው፤ በደቡባዊው ዩናይትድ ስቴትስ አንድ ትልቅ ቤተ ክርስቲያን አለው። በአካልም ሆነ በመንፈሳዊ ሕይወቱ በጣም ደኅና ነው።

በጽናት መቃወም

እስቲ አሁን የጴጥሮስን ቃል የበለጠ ልብ አድርገን እንይ፤

ራሳችሁን የምትገዙ ሁኑ ንቁም፤ ጠላታችሁ ዲ.ዮብሎስ የሚውጠውን በመፈለግ እንደሚያገሣ አንበሳ ወዲያ ወዲህ ይዞራል። በእምነት ጸንታችሁ ተቃውሙት። (1ጴጥሮስ 5፡8-9)

ምዕራፍ 1 ላይ የተመለከትነውን ታሰታውሱ ከሆነ ጸንታችሁ የሚለው ቃል ተስፋ አለመቁረጥ ማለት ነው የሚያመለክተው። ጠላትን አንዴ ከተቃወምን ተመልሶ እንዳይመጣና ድጋሚ መከራ እንዳያደርግ ይከለክላል የሚል ተስፋ መጽሐፍ ቅዱስ አልነገረንም። ይልቁንም በተቃራኒው፤ ደግሞ ደጋግሞ መከራ ያደርጋል። ብዙ ክርስቲያኖች ተስፋ የሚቆርጡትና ሽንፈት የሚደርስባቸው እዚህ ላይ መሆኑን ከዓመታት ልምድ ተምረዋል። «ይህ ነገር የሚሠራ አይመስለኝም» ወይም «ለማሸነፍ የሚስፈልገው ነገር ያለኝ አይመስለኝም» በማለት ያስባሉ። ይህ ግን ትልቅ ውሸት ነው።

አንድ ሌላ ታሪክ ይህን ነጥብ ግልጽ ሊያደርግልን ይችላል። ሕፃን በነበረች ጊዜ ሊዛ የሆድ ቁርጠት ነበረባት። ይህ ሕፃናት በተለይም ከአንድ ዓመት በታች ያሉት ላይ ብዙ ጊዜ የሚደርስ ነው። በመሠረቱ ልጆች ሁሉ ያለቅሳሉ፤ የዚህ ዐይነት የሆድ ቁርጠት ያለበት ሕፃን ግን አንዳንዴ ለሰዓቶች ሊያለቅስ ይችላል፤ ያም ሆኖ ግን ሕመሙን ለማስቆም ምንም ማድረግ የምትችሉት ነገር አይኖራችሁም። ይህ ሁኔታ ለረጅም ጊዜ በየቀኑ፤ ለወሮች ሊቀጥል ይችላል። የዚህ ቁርጠት ምክንያት ምን እንደ ሆነ ደክተሮች እስካሁን በትክክል አላወቁም፤ ሆኖም ብዙዎች በሚገባ ያልጠነከረ የስልቀጣ ሥርዐት ሊሆን እንደሚችል ያምናሉ።

የመጀመሪያ ልጆችን ኤዲሰንም የሆድ ቁርጠት ነበረበት። ምክንያቱ ባልታወቀ ሁኔታ ምርር ብሎ ያለቅስ እንደ ነበር አስታውሳለሁ።

ለመጀመሪያዎቹ ጥቂት ደቂቃዎች ማለቂያ የሌለው ይመስል ነበር። ጀርባውን መታ መታ እናደርግ ነበር፤ እንወዘውዘው ነበር፤ እንዘምርለት ነበር፤ ያ ሁሉ ሆኖ ግን ማልቀሱን ይቀጥል ነበር። እርሱን መርዳት ባለ መቻላችን ተስፋ ቢሰነት ተሰማን። ከጥቂት ጊዜ በኋላ አቅፌው እያለ፤ በሽታው አካሉን ለቆ እንዲሄድ አዘዘኩ። በቀጥታ ለስልቀጣ ሥርዐቱ (ዳይጀሽን ሲሰተም) ተናገርኩ። ከዚያም ጮኸ ብዬ እና አምርሬ በመንፈስ ጸለይኩ፤ ኤዲሰንንም «የልጥ ያለ እንቅልፍ ወሰደው።

አንድ ምሽት ሊዛ ገላ መታጠቢያ ክፍል ውስጥ ነበረች፤ እኔ ደግሞ አልጋ ላይ ነበርኩ። በድንገት ከልጆቹ መኝታ ቤት የሚያስደነግጥ ጩኸት ሰማን። «ጆን፤ የተለመደው ጉዳይ ነው!» አለች ከገላ መታጠቢያው ክፍል።

ከአልጋ ተነሥቼ ሰዓት ሳይ 6፡11 ይላል። በፍጥነት ወደ ልጆች መኝታ ክፍል ሄድኩና ኤዲሰንን በፅቅፌ ይዜ የልጄን አካል ለቆ እንዲሄድ በኢየሱስ ስም ሕመሙን አዘዘኩ። ከዚያም ኤዲሰንን እንቅልፍ እስኪወስደው ድረስ በመንፈስ ጸለይኩ። ይህ የሆነው በዐሥራ አምስት ደቂቃ ውስጥ ነበር።

በሚቀጥለው ሌሊት ያንኑ አስቃቂ ጩኸት ሰንሰማ፤ ሁለታችንም አልጋ ላይ ነበርን። መጀመሪያ ወደ ሐሳቤ የመጣው - ጸሎትህ አልሠራም! አንተ ትጸልይለታለህ እርሱን ግን ምንም አልተሻለውም። ውጤታማ አይደለም፤ እምነት የለህም - የሚል እንደ ነበር መቀበል እፈልጋለሁ። ሆን ብዬ ያንን ሐሳብ ከአእምሮዬ አወጣሁና፤ ስለ ጸሎት መልስ የእግዚአብሔር ቃል በሚናገረው ተካሁት።

ተነሥቼ ሰዓቱን ሳይ ዛሬም 6፡11 ይላል። አጋጣሚ ነው በማለት አሰብኩ። ወደ ኤዲሰን መኝታ ክፍል ገባሁ፤ ፅቅፍ አደረግሁትና ሕመሙ ለቅቆት እንዲሄድ በኢየሱስ ስም አዘዘሁ፤ ከዚያ እንደ ገና እስኪተኛ ድረስ በመንፈስ ጸለይኩ። አሁንም ይህ ሁሉ የሆነው በዐሥራ አምስት ደቂቃ ውስጥ ነበር።

በሚቀጥለው ምሽት ሊዛ ዋናው የገላ መታጠቢያ ውስጥ ነበረች፤ እኔም አልጋ ላይ ነበርኩ። ለምስት ተከታታይ ምሽቶች ያንን ሰቅጣጭ ጩኸት ሰማን። በዚህ ጊዜ የነበረኝ ሐሳብ ትንሽ ጠንክሮ ያለ ነበር - ጆን፤ ለሁለት ሳምንት ያህል ለኤዲሰን ጸልየህ ነበር። ትናንት ጸልይህ ነበር፤ ከትናንት ወዲያም ጸልየህ ነበር። ለልጅህ ምንም አልጠቀምከውም - ይህን መቀበል አለብህ። ጸሎትህ አይሠራም ማለት ነው! አሁንም በእግዚአብሔር ቃል በመተካት ያንን ሐሳብ ተዋጋሁና እንደ ገና ከአልጋ ተነሣሁ።

ዐይኔን ወደ ሰዓቱ ሳነማ፣ ማጣራት ስለ ፈለገሁ ሁለቱ ሦስቱ ነበር ያየሁት። ለሦስት ተከታታይ ሌሊት ጨኸቱ የመጣው 6:11 ላይ ነበር። በዚህ ጊዜ በጣም ተቆጣሁ። ወደ መኝታ ቤቱ ገባሁ፤ እየተሰቃየ ያለውን ልጄን አየሁት፤ ወደ አልጋው ቀረብ ብዬ እጄን ደረቱ ላይ አደረግሁ። ዝቅ ብዬ ትንሹን ልጄን ሳየው፣ እያየሁ ያለሁት እኔ ሳልሆን በእኔ ዓይን በኩል መንፈስ ቅዱስ እያየው እንደ ሆነ ተሰማኝ።

በቁጣና በታላቅ ሥልጣን፣ «አንተ ልጄን እያስቃየህ ያለህ ክፉ የቁርጠትና የድካም መንፈስ፤ በሊዛ ቤተ ሰብ ሲተላለፍ የኖረ ይህን መርገም እሰብራለሁ፤ የቆሸሸ እጅህን ከኤድሰን ላይ አንግ፤ አሁኑኑ ለቀህ ሂድ፤ ከእንግዲህ እንዳትመለስ አዝዝሃለሁ!» በማለት ጮኸ ብዬ ጸለይኩ። ይህ ልጄን ያስደነግጠዋል ብላችሁ አስባችሁ ከሆነ፤ በተቃራኒው ነበር የሆነው። ሕፃኑ ኤዲሰን ወዲያውኑ ማልቀሱን አቆመ፤ በሚያባብል ዓይን አየኝ፤ ከዚያም ጭልጥ ያለ እንቅልፍ ወሰደው። በሆድ ቁርጠት ለማልቀስ ያ የመጨረሻ ቀን ሆነ። ከዚያ ሌሊት ጀምሮ ጤነኛና ደስተኛ ልጅ ሆኗል። ጠላት ተሸንፎአል፤ ከእንግዲህ ላይ መለስ ሄዶአል።

ሁለተኛው ልጄችን አውስቲን የተወለደው ከሦስት ዓመት በኋላ ነበር። ከተወለደ ጥቂት ወሮች በኋላ እርሱም ተመሳሳይ ዐይነት ምልክት ያሳይ ጀመር። አሁን ምን ማድረግ እንዳለብኝ አውቄአለሁ፤ ለሌላ ውጊያም ዝግጁ ነበርኩ። አንዴ ወይም ሁለቱ በሥልጣን ተናገርኩ፤ ሰቅጣጤ፤ ለቅሶ ጸጥ አለ። ቁርጠቱ በጥቂት ቀኖች ውስጥ ለቀቀው፤ ከዚያ በኋላ እንደ ገና አውስቲንን አሳስቃየውም። ከጥቂት ዓመት በኋላ ሦስተኛው ልጄችን አሌክ ሲወለድ፣ ምንም የሆድ ቁርጠት አልነበረበትም። አዙሪቱ ተሰብሯል። ጠላት፣ ድጋሚ ከሞከርኩ በሰይፍ - በእግዚአብሔር ቃል ያጠቁኛል ብሎ ሲያስብ ገምቱ።

የተወደዳችሁ ወገኖቼ፣ ዲ.ታ.ብሉስን በጽናት ተቃወሙት። በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በተሰጣችሁ ሥልጣን በቀጥታና ከስተር ብላችሁ ገሥጹት። እኛ ከባርነት ነጻ ለመሆን ያለን ቆራጥነት፣ ባሪያዎቹ አድርጎን ለመዝለቅ ጠላታችን ካለው ውሳኔ መብለጥ አለበት።

የሚክሲኮ ሕንዶችን ለማገልገል ሂደ ከነበረ አንድ ታላቅ ሚሲዮናዊ የሰማሁትን ምስክርነት በፍጹም አልረሳውም። አብዛኛውን ጊዜ ይሠራ የነበረው ተራሮቹ ላይ በነበሩ ትንንሽ መንደሮች ሲሆን፤ እርሱ ካደረገው የቡድን አገልግሎት የተነሣ አንድ መንደር ውስጥ የነበረ አብዛኛው ሰው አማኝ ሆኖ ነበር። አንድ ሌሊት በመንደሩ ሰዎች ከእንቅልፉ ይቀሰቀሳል። ሰዎች በጣም ተጨንቀው ነበር። ወደ ሚሲዮኑ ቤተ ክርስቲያን ይመጡ

የነበሩ ባልና ሚስት ልጅ ገና መሞቱ ነበር። የቤተ ሰቡ አባሎች በፍጥነት መጥቶ እንዲጸልይ ሚሲዮናዊውን ጠየቁት። ወዲያውኑ ተነሥቶ ወደ ቤታቸው ሄደ፤ የሞት መንፈስ ሕፃኑን እንዲለቅ አዘዘ። በደቂቃዎች ውስጥ ሕፃኑ መሳል፤ ማስነጠስና መተንፈስ ጀመረ። ሕፃኑ ከሞት ተመለሰ! ሁሉም ደስ አላቸው! ሚሲዮናዊውም ወደ ቤት ተመልሶ የሰላም እንቅልፍ ተኛ።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ እነዚያው ሰዎች በሩን አንኳኩ። ሕፃኑ ለሁለተኛ ጊዜ ሞቶ ነበር። ሚሲዮናዊው ተነሥቶ ሄደና የሞትን መንፈስ ገሠጸ፤ ልጁም እንደ ገና ወደ ሕይወት ተመለሰ። ለዘለቄታው ትቶት እስኪሄድ ድረስ በዚያ ሌሊት ደጋግሞ ሞትን መቃወም እንደ ነበረበት ሚሲዮናዊው ተናግሮ ነበር። በኋላ ግን ልጁ በሕይወት ኖረ፤ ሚሲዮናዊው ይህን ሪፖርት ባቀረበ ጊዜ፣ ያ ልጅ መንደሩ ውስጥ ካለ ጤነኛ ልጆች አንዱ ነበር።

አጥብቃችሁ ያዙ

ብዙ ጊዜ በጣም ጠቃሚ ነገሮች ከአማኞች ሲወሰዱ አይቻለሁ። አንዳንድ በጣም ጥሩ የሚባሉ ሰዎች እውነተኛ በረከት፣ ፈውስና ከእግዚአብሔር የተደረገ ተአምር ይቀበላሉ፤ በቀኖች፣ በሳምንቶች፣ በወሮች አንዳንዴም በዓመታት ውስጥ ተቀብለውት የነበረው ይጠፋባቸዋል። መጽሐፍ ቅዱስ፣ «መልካም የሆነውን አጥብቃች ያዙ» በማለት የሚመክረን በዚህ ምክንያት ነው (1 ተሰሎንቄ 5:21)። ማንኛውም አማኝ ይህን ማጤን፣ ማሰላሰልና በዚህ ምክር ጸንቶ መቆም አለበት፤ ይህን የተረዳሁት ቀደም ባለው የክርስትና ሕይወት ዘመኔ ነበር።

በአብዛኛዎቹ የዐሥራዎቹ ዓመታት ዘመኔ በታችኛው ጀርባ ሕመም እስቃይ ነበር። የአንድ ዓመት አማኝ እንደ ነበርኩ ከአንድ ጓደኛዬ ጋር አንድ ስብሰባ ተካፍዬ ነበር። ስብሰባውን ያዘጋጀችው ሴት፣ «በዚህ ስብሰባ ውስጥ በጀርባ ሕመም፣ በተለይም በታችኛው የጀርባ አካባቢ ሕመም የሚሰቃይ አንድ ሰው አለ» በማለት ተናገረች።

እየተናገረች ያለችው ስለ እኔ እንደ ሆነ ወዲያውኑ ነበር ያወቅሁት፤ ግን እየሆነ ያለው በጥቂቱም ቢሆን ግር ብሎኝ ነበር። ባሳለፍኩት ዘመን ብዙ ጊዜ ወደ ካቶሊኮች ቤተ ክርስቲያን ነበር የምሄደው፤ አንድ አገልጋይ የአንድን ሰው የግል ጉዳይ በግልጽ መናገሩ የለመድኩት አልነበረም። እተቀመጥኩበት ቦታ ቀረሁ። ሌትየዋ ከአጠገቤ ስትሄድ እጮይታ ተሰማኝ።

ከዐሥር ደቂቃ በኋላ፣ «በጣም አዝናለሁ፤ ይህ ቃል አሁንም ወደ እኔ እየመጣ ነው። እዚህ ስብሰባ ውስጥ ጀርባው መፈወስ ያለበት ሰው አለ» አለች።

መቼም፤ በዚህ ሁሉ ሰው ፊት ወደዚያ አልሄድም፤ እንዲያውም፤ ከተቀመጥኩበት እንኳ አልንቀሳቀሰም በማለት አሰብኩ። ይሁን እንጂ፤ በዚህ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በጣም እየወተወተኝ ስለ ነበር እንደ ምንም ብዬ ምላሽ ሰጠሁ። ሴትየዋና ባልዋ ሲጸልዩልኝ የጀርባ ሕመሜ ወዲያው ተፈወሰ። በጣም ተገረምኩ! ይህን ያህል ዘመን ስኖር ጀርባዬ ከሕመም ነጻ ሆኖ አያውቅም ነበር። በዚያ ምሽት እግዚአብሔር አካሌ ላይ ባደረገው ነገር ከፍ ያለ የአክብሮት ፍርሃት ውስጥ ሆንኩ።

ቀጥሎ በነበሩት ጥቂት ሳምንቶችም ውስጥ ጀርባዬ ደገና ነበር። የሚገርም ነው። ከዚህ በፊት ቀጥ ብዬ ከቆምኩ ጀርባዬን በጣም ያምመኝ ስለ ነበር፤ ጥርሴን ሰበርሽም ሆነ ጢሜን ሰላጭ ጉንበስ ማለት አዘወትር ነበር። አሁን ያ የለም! እግዚአብሔር ባደረገልኝ ነገር ደስተኛም አመሰግኝም ነበርኩ።

ከአንድ ወር በኋላ አልጋዬ ላይ ሆኜ እንቅልፍ ሊወስደኝ ሲል፤ አንድ ነገር ክፍሌ ውስጥ ሲመጣ ተሰማኝ። ላየው ባልችልም እንኳ፤ እዚያ መኖሩ ግን በግልጽ ይታወቀኝ ነበር። በመስኮት በኩል የጨረቃ ብርሃን ወደ እኔ መኝታ ክፍል እየገባ የነበረ ቢሆንም፤ ምክንያቱን ባለወቅቡት ሁኔታ በድንገት ጨለመ። ያ ያላየሁት ነገር ክፍሌ ውስጥ ሲገባ፤ ፍርሃትም አብሮት ገባ። በድንገት ለዓመታት ሲያስቃየኝ የነበረው የታችኛው ክፍል የጀርባ ሕመምም ጀመረኝ። ፈውስህ ተወሰዷል ያለ ስቃይ ያሳለፍኸው ጊዜ አብቅቷል! በቀረው የዕድሜ ዘመንህ ሁሉ ጀርባህ ታማሚ ይሆናል የሚል ሐሳብ በአእምሮዬ ተሰራጨ።

ገና ወጣት አማኝ እያለሁ በብዛት የእግዚአብሔርን ቃል አነብ ስለ ነበር፤ ይህ የጠላት ጥቃት ሊሆን እንደሚችል በቂ ዕውቀት ነበረኝ። ጠላት የእርሱን ውሸት እንድቀበል ሊያደርገኝ እየሞከረ ነበር፤ እንደዚያ ከሆነ ደግሞ ሕመሙም ለዘለቄታው አብሮኝ ይኖራል ማለት ነው። በድንገት ከመኝታዬ ብድግ ብዬ በመነሣት ክፍሉ ውስጥ ወዲያ ወዲህ እያልኩ፤ «ሰይጣን፤ ከሳምንቶች በፊት እዚያ ስብሰባ ላይ ተፈውሻለሁ። መፈወሴን አጥብቄ እይዛለሁ! መጽሐፍ ቅዱስ - በኢየሱስ ክርስቶስ መገረፍ ቁስል እንደ ተፈወሰኩ ይናገራል። ያንን የጀርባ ሕመም እንደ ገና እኔ ላይ ማምጣት አትችልም። ለዘለቄታው ተፈውሻለሁ። ስለዚህም ይህን ክፍል ለቀህ እንድትሄድ በኢየሱስ ስም አዝዝሃለሁ!» አልኩ።

ጨልሞ የነበረው ክፍል እንደ ገና በራ። ፍርሃቱና ወደ ክፍሉ ውስጥ መጥቶ እንደ ነበር የተሰማኝም ነገር ጠፋ፤ ጀማምሮኝ የነበረው የጀርባ

ሕመምም ጠፋ። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ያ ሕመም በጭራሽ ተሰምቶኝ አያውቅም።

ኢየሱስ፤ «ማንም እንዳይወስድብህ... ያለህን አጥብቀህ ያዝ» ብሏል (ራእይ 3+11)። ከእግዚአብሔር የተቀበልነውን አጥብቀን በመያዝ መጽናት ይኖርብናል።

ከገጠሙኝ አላዛኝ ታሪኮች አንዱ በአንድ ምሽት እየሰበክሁ በነበረበት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተአምራዊ ፈውስ ተቀብሎ የነበረ ሰው ታሪክ ነው። ሕዝቡ በጣም ብዙ ስለ ነበር መጨረሻ ላይ ለሰው ሁሉ አንድ ላይ ጸለይኩ። በዚያ ሕዝብ መሐል አንድ ሰው ጉንበስ ብሎ ሲያለቅስ አየሁ። ምን እንደ

ሆነ ወደ ነበረበት ቦታ ሄጄ ጠየቅሁት። ጀርባው	ከእግዚአብሔር	ላይ ተደጋጋሚ ቀዶ ሕክምና ተደርጎለት እንደ
ነበርና ቀሪ ሕይወት ዘመኑን ሁሉ አካለ ስንኩል	የተቀበልነውን ነገር	ነበርና ቀሪ ሕይወት ዘመኑን ሁሉ አካለ ስንኩል
ሆኖ እንደሚቀር እንደ ተነገረው ሰማሁ። ከባድ	አጥብቀን መያዝ አለብን።	ሆኖ እንደሚቀር እንደ ተነገረው ሰማሁ። ከባድ
ስቃይ የነበረበት ቢሆንም፤ አሁን ግን ሙሉ በሙሉ		ስቃይ የነበረበት ቢሆንም፤ አሁን ግን ሙሉ በሙሉ
ተፈውሶ ነበር። ከብዙ ዓመታት ወዲህ አሁን በተሰማው አዲስ ነጻነት ደስ		ተፈውሶ ነበር። ከብዙ ዓመታት ወዲህ አሁን በተሰማው አዲስ ነጻነት ደስ
ብሎት ከደስታ የተነሣ ነበር የሚያለቅሰው፤ አንድ ትልቅ ሰው በዚያ ዓይነት		ብሎት ከደስታ የተነሣ ነበር የሚያለቅሰው፤ አንድ ትልቅ ሰው በዚያ ዓይነት
ሁኔታ ሲያልቅስ በፍጹም አይቼ አላውቅም። እጅግ በጣም ደስ ብሎታል፤		ሁኔታ ሲያልቅስ በፍጹም አይቼ አላውቅም። እጅግ በጣም ደስ ብሎታል፤
እኔም የደስታው ተካፋይ ሆንኩ።		እኔም የደስታው ተካፋይ ሆንኩ።

ይህ ከሆነ ከአንድ ዓመት ብዙ ባልበለጠ ጊዜ ውስጥ ሰውየውን እንደ ገና አገኘሁት። በፊት ያየሁበት ፈገግታ አልነበረም። እንዲያውም ሊያናግረኝ የመጣው እርሱ አልነበረም። እኔ ወደ እርሱ ሄድኩና አናገርኩት። የጀርባ ሕመሙ እንደ ገና መመለሱን ነገረኝ። በዚያ ምሽት ተቀብሎ የነበረው ፈውስ እውነት መሆኑን ተጠራጥሮአል። እግዚአብሔር በዚያ ሕመም ሊያስተምረው የፈለገው ትምህርት ሊኖር ስለሚችል፤ የሕመሙ እንደ ገና መመለስ በፍጹም መጥፎ ሊሆን እንደማይችል ሊያሳምኝ ሞክረ። የተሰጠንን አጥብቀን ስለ መያዝ ኢየሱስ ተናገረውን ላካፍለው ሞክርኩ፤ እርሱ ግን የነገርኩት ይህን ያህል ሰሜት አልሰጠውም ነበር። ራሱን በተቃራኒው ነበር ያላመነው። ጥሩ ሰው ቢሆንም፤ ጥሩ አባትና ጥሩ ባል ቢሆንም፤ እንዳለ መታደል ሆኖ፤ እርሱን ነጻ ለማድረግ ኢየሱስ ውድ ዋጋ የከፈለበትን ሽክም እስከዚህ ቀን ድረስ እንደ ተሸከመ ነው።

አለመቀበል አይቻልም

አሁን የምንግራችሁ ነገር እጅግ በጣም አስፈላጊ ነው። ካመናችሁና ክፉውን በመቃወም ከጸናችሁ ሁሌም ታሸንፋላችሁ። የተቀበላችትን አጥብቃችሁ ያዙ፤ በድፍረት የተሰፋ ቃሉን በማወጅ ርምጃ ውሰዱ። «ዲያብሎስን ተቃወሙት፤ ከእናንተም ይሸሻል።» (ያዕቆብ 4፥7)።

«ይሸሻል» የሚለውን ግሪክኛው ፌይጆ (Pheugo) ይለዋል። «ይጠፋል፤ ያመልጣል፤ ይፈረጥጣል፤ በመሸሽ ራሱን ያድናል» ማለት ነው። እንዲያውም አንዳንዶች ፌይጆ «ደንብሮ መሸሽ» እንደ ሆነ ሲያስተምሩ ሰምቻለሁ። ጥሩ ትርጉም ነው! የእግዚአብሔር ቃል ዲያብሎስ ምናልባት ይሸሽ ይሆናል አይደለም የሚለው። ከተቃወማችሁት እንደሚሸሽ ነው የሚናገረው። መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት ያደረገ፤ ደፋር ተቃውሞን በጣም ይጠላል!

የእግዚአብሔርን ቃል እስከ ያዛችሁ ድረስ፤ ጠላት እናንተን እንደሚፈራ ማወቅ አለባችሁ። እናንተን ሲያይ፤ ጓደኞቻችሁ የሚያዩትን ሳይሆን ክርስቶስን ያያል። የክርስቶስ አካል ናችሁ፤ በእግዚአብሔር የተቀባችሁ ናችሁ። ሰይጣንን በደመሰሰውና መሣሪያዎቹን ሁሉ በነጠቀው በክርስቶስ መልክ ተፈጥራችኋል። ለሰይጣን ከባድ ስጋት ናችሁ። ብዙዎቻችን የሰይጣንን ኃይል በጣም አግዝፈን እናሰባለን፤ የእግዚአብሔር ቃል እንደሚነግረን ግን ከእግራችን በታች ነው፤ ከክርስቶስ አካል እግሮች በታች ነው። የክርስቶስ አካል ውስጥ በጣም ትንሹ የእግር ጣት ብትሆኑ እንኳ፤ የጠላት ኃይል በክርስቶስ ካላችሁ ቦታ ወይም ማንነት በታች ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡

አንተ የንጋት ልጅ አጥቢያ ኮከብ ሆይ እንዴት ከሰማይ ወደቅህ! አንተ ቀድሞ መንግሥታትን ያዋረድህ እንዴት ወደ ምድር ተጣልህ! በልብህ እንዲህ አልህ፡ 'ወደ ሰማይ ዐርጋለሁ፤ ዙፋኔንም ከእግዚአብሔር ከዋክብት በላይ ከፍ አደርጋለሁ፤ በተራራው መሰብሰቢያ፤ በተቀደሰውም ተራራ ከፍታ ላይ በዙፋኔ እቀመጣሁ፤ ከደመናዎች ከፍታ በላይ ዐርጋለሁ፤ ራሴንም እንደ ልዑል አደርጋለሁ።' ነገር ግን ወደ ሲኦል፤ ወደ ጥልቁም ጉድጓድ ወርደሃል። የሚያዩህ አትኩረው እየተመለከቱህ በመገረም ስለ አንተ እንዲህ ይላል፡ «ያ ምድርን ያናወጠ፤ መንግሥታትን ያንቀጠቀጠ ይህ ሰው ነውን» (ኢሳይያስ 14፥12-16)።

ከታሪክ እንጻር ኢሳይያስ እየተናገረ የነበረው ስለ ባቢሎን ንጉሥ ነው። ይሁን እንጂ፤ ብዙ ጊዜ የቅዱሳት መጻሕፍት ትንቢቶች ሁለት የተለያዩ መልእክቶችና ትርጉሞች ይኖራቸዋል - አንዱ ቁሳዊ ሲሆን ሌላው መንፈሳዊ። ግለ ሰቦችን፤ ቤተ ሰቦችንና መንግሥታትን ስላወደመ ኃያል ኢሳይያስ ሲናገር፤ ያለ ጥርጥር በመንፈሳዊ ደረጃ ስለ ሰይጣን እየተናገረ መሆኑ ግልጽ ነው። እንደ ኢሳይያስ ከሆነ የእርሱና የሰራዊቱ ፍጻሜ፤ «ቀንና ሌሊት ከዘላለም እስከ ዘላለም» ወደሚሰቃይበት ጥልቅ መጣል ይሆናል (ራእይ 20፥10)።

ካመናችሁና የጨለማ ኃይላትን በመቃወም ከጸናችሁ፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ በረከትና ነጻነት አለመቀበል አይቻልም። ይህም ገንዘብን፤ ጥበብን፤ ጤናን፤ ሥራን፤ አገልግሎትን፤ ከሁሉም በላይ ደግሞ ሌሎችን የመርዳት ችሎታን በተመለከተ ሊሆን ይችላል። በመንፈስ ሰይፍ ከተዋጋችሁ እንደ ኢየሱስ ምንጊዜም አሸናፊዎች ትሆናላችሁ።

ማስጠንቀቂያ

ይህን ምዕራፍ ከመዝጋቴ በፊት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስለታዘብኳቸው ሁለት ጽንፎች መናገር እፈልጋለሁ። የመጀመሪያው በእያንዳንዱ ቁጥቋጦ ውስጥ ዲያብሎስን የማየት ጽንፍ ነው። በዚህ ምድብ ውስጥ ያሉ ክርስቲያኖች በብዛት ስለ አጋንንት ስለሚያስቡ ዓይኖቻቸውን ከጌታ ላይ አንሥተዋል። ይህ በፍጹም ጤናማ አይደለም። ሁለተኛው ጽንፍ ምንም እንኳ፤ እግዚአብሔርን ቢወዱም ወደ ቢሮይ መጥቶ እንደ ነበረው ፓስተር ኬን ጨርሶ ጠላትን ችላ ማለት ነው። በዚህ ምድብ ውስጥ ያሉ አብዛኞቹ ክርስቲያኖች ጠላትን ችላ ካልኩት የኃላ ኃላ እርሱም ትቶ ይሄዳል የሚል አስተሳሰብ አላቸው። ይህ ከንቱና ከእውነት የራቀ ነው። በንቃት ጠላትን እንድንቃወምና፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ እስኪያሸንፍ ድረስ፤ እንደዚያ ማድረጋችንን እንድንቀጥል ታዝዘናል። በኢየሱስ ስም እስካልተጋፈጥነው ድረስ ለውጥ እንደማይኖር በአእምሮአችን መያዝ አለብን። ፊት ለፊት ከመቃወም አታፈግፍጉ! እንደ የመንግሥቱ ዜጎች ውጊያ ግዴታችሁ ነው፤ ለእግዚአብሔር መታዘዛችሁን የምታሳዩበትና ይህም እግዚአብሔር በጸጋው በሰጣችሁ እጅግ ታላቅ ኃይል የሚሆን ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ በመንፈሳዊ ጤናማነት እንዴት እንደምንኖር ያስተምረናል። «በፊታችን ያለውን ሩጫ በጽናት እንድንሮጥ። የእምነታችን ጀማሪና ፍጹም አድራጊ የሆነውን ኢየሱስን እንድንመለከት» ተነግሮናል (ዕብራውያን 12፥1-2)። ዓይኖቻችንን ኢየሱስ ላይ ማድረግና

በዚያ መጽናት ጤናማ አኗኗር ነው። ሰይጣንም ሆነ የእርሱ ወገን ከሆኑት አንዱ በመንገዳችሁ ጣልቃ ሲገባ በሚገባ ተቃወሙት! ብትቃወሙት ከእናንተ ይሸሻል። ሆኖም፤ ወዲያውኑ ትኩረታችሁን ወደ ኢየሱስ መልሱ። እምነታችንን የሰጠን እርሱ ነው፤ በእምነታችን ፍጹም የሚያደርገንም እርሱ ነው።

14

ላቅ ያለ የመቃወም መንገድ

በዓለም ዙሪያ ያሉት ወንድሞቻችሁ ተመሳሳይ መከራ እንደሚቀበሉ ዐውቃችሁ በእምነት እንታችሁ ተቃወሙት።

ጴጥሮስ 5፡9

ለምሳሌ የአንድ ሌላ አገር ጦር በወረራ አገራችሁን ይዞአል እንበል። እውነተኛ ነጻነት ማግኘት ከፈለጋችሁ ፊት ለፊት ጠላትን ከመግጠም ባለፈ፤ ጠላት ያበጃችው ምሽጎችንም ታፈራርሳላችሁ። ብዙ ጊዜ እንዲህ ያሉ ምሽጎች በፈንጂዎችና በድንጋይ ካቦች ይታጠራሉ ወይም ደግሞ ከምድር በታች በተዘጋጀ ጉድጓድ ውስጥ ይሆናሉ።

ይሁን እንጂ፤ ለማፍረስ እጅግ በጣም አስቸጋሪ ከሚሆንባችሁ ምሽጎች አንዱ በቁጥጥሩ ሥር ባደረገው ሕዝባችሁ አእምሮ ውስጥ ጠላት የሚያኖረው የተዛባ አስተሳሰብ ነው። እንዲህ ያለው ሁኔታ ስነ ልቦናዊ በመሆኑ በቀጥታ ውጊያ መቆጣጠር አይቻልም። ይሁን እንጂ፤ እንዲህ ያለውን የጦርነቱን ስውር ገጽታ ካላሸነፋችሁ፤ በቀጥታ ፊት ለፊት በመዋጋት ብቻ የምታገኙት ድል የኃላ የኃላ ዘላቂ አይሆንም።

ከዚህ ምዕራፍ ለእንዲህ ዓይነቱ ተቃውሞ ራሳችንን ዝግጁ ማድረግ ስለምንችልበት ሁኔታ እንማራለን። በቀጥታ ፊት ለፊት እንደሚደረገው ውጊያ ሁሉ ይሸኛውም ጽናትን ይጠይቃል። እንደዚያ ካልሆነ ሌሎች የውጊያ ዐይነቶች ሁሉ ዘላቂ ውጤት አያስገኙም። «ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አስገዙ፤ ዲያብሎስን ተቃወሙት ከእናንተም ይሸሻል» በማለት ሐዋርያው ያዕቆብ ስለዚህ ውጊያ ይናገራል። ይህም ዘወትር በእግዚአብሔር በመተማመንና ለእርሱ በመታዘዝ መኖር አለብን ማለት ነው። እንደዚያ ስናደርግ የእርሱን መንገድ፤ የእርሱን ሐሳብና መርሐ በዙሪያችን ወዳለው ጠማማ ዓለም እናስተላልፋለን። ፍጹም ታዛዥነት፤ የጠላትን ምሽግ በማጥቃትና እኛም ወደ አዲስ የሥልጣንና የሀዘዝ ደረጃ ከፍ እንድንል በማድረግ ረገድ ዋነኛ የውጊያ ስልት ነው። ጳውሎስ የሚለውን ሰሙ።

የምንኖረው በዚህ ዓለም ቢሆንም፤ የምንዋጋው በዚህ ዓለም ስልት አይደለም። ደግሞም የምንዋጋበት የጦር መሣሪያ የዚህ ዓለም መሣሪያ አይደለም፤ ይሁን እንጂ፤ ምሽግን ለመደምሰስ የሚችል መለኮታዊ ኃይል ያለው ነው። በእግዚአብሔር ዕውቀት ላይ በትዕቢት የሚነሳውን ክርክርና ከንቲሐ ሐሳብ ሁሉ እናፈርሳለን፤ አእምሮንም ሁሉ እየማረክን ለክርስቶስ እንዲታዘዝ እናደርጋለን። መታዘዛችሁ በተፈጸመ ጊዜ አለመታዘዝን ሁሉ ለመቅጣት ተዘጋጅተናል። (2 ቆሮንቶስ 10፥3-6)

የሰይጣን ምሽጎች የአስተሳሰብ ሂደቶች፤ የአእምሮ ዝንባሌዎች፤ አመለካከቶች፤ ዕይታዎችና የእግዚአብሔርን ዕውቀት ወይም ፈቃድ የሚቃረኑ ማናቸውም ዐይነት ስነ ልቦናዊ ግንዛቤዎች ሊሆኑ ይችላሉ። በዚህ ዝርዝር ብቻ ባይወሰንም ይህ ቅንዓትን፤ ስግብግብነትን፤ ራስ ወዳድነትን፤ ጫና ማድረግን፤ መኮምጀትን፤ ጥላቻን፤ ፀብን፤ አታላይነትና ምቀኝነትንም ይጨምራል። እነዚህ የልብና የአእምሮ ዝንባሌዎች የእግዚአብሔርን እውነት ይቃረናሉ፤ እውነተኛና የከረረ መንፈሳዊ ግጭትም ያስከትላሉ። ይሁን እንጂ፤ ጳውሎስ እንደሚለው መታዘዛችን እንዲህ ያሉትን ዐመቶች ከሥራቸው ነቅለን የምናስወግድበትን ኃይል ያስታጥቀናል።

በክርስቶስ ማደግ

ቀደም ባለው ምዕራፍ እንደ ተገለጸው አዳጋች ሁኔታዎችን በሚገባ ማስተናገድ ስንችል የሥልጣንና የኃይል ደረጃችንም ከፍ ይላል። በሌላ አነጋገር ወደ አገዛዝ ቦታ እያደግን፤ ከፍ እያልን እንመጣለን። ራስን ስለ ማስታጠቅ ጴጥሮስ ወደሚሰጠው ምክር ስንመለስ፤ እንዲህ የሚል እናነባለን፤

እንግዲህ ክርስቶስ በሥጋው መከራን ስለ ተቀበለ እናንተም በዚሁ ዓላማ ታጥቃችሁ ተነሡ፤ ምክንያቱም በሥጋው መከራን የሚቀበል ሰው ኃጢአትን ትቶአል። ከዚህም የተነሣ ከእንግዲህ በሚቀረው ምድራዊ ሕይወት እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ እንጂ፤ እንደ ሥጋ ምኞት አንኖርም። (1 ጴጥሮስ 4፥1-2)

መከራን የሚቀበል ሰው ኃጢአትን ትቶአል። ጴጥሮስ እንዲህ ሲል ምን ማለቱ ነው? መንፈሳዊ ግብ ላይ ስለ መድረስ፤ በክርስቶስ መላኩ ሰው ወደ መሆን ደረጃ ስለ ማደግ እየተናገረ ነው። በእግዚአብሔር መንግሥት፤ «መንፈሳዊ ጉልማሳ» የሆነ ሰው፤ ለእግዚአብሔር ፈቃድ ለመታዘዝ መላኩ በመላኩ የተሰጠ ይሆናል እንጂ፤ የሰዎችን ፍላጎት ለመፈጸም አይኖርም። ከእንግዲህ ምሽጉን ያፈራርስበታል እንጂ፤ ለዚህ ዓለም ሥርዐት ተፅዕኖ

አይሸነፍም። 2 ቆሮንቶስ 10፥6 ላይ ጳውሎስ፤ «መታዘዛችሁ በተፈጸመ ጊዜ አለመታዘዝን ሁሉ ለመቅጣት ተዘጋጅተናል» በማለት ነበር ይህን ኃይል የገለጸው።

የዕድሜ ደረጃችን ምንም ይሁን ምን፤ በእግዚአብሔር ቤተ ሰብ የተወለድነው እንደ ሕፃን መሆኑን ማስታወስ አለብን። ስለዚህ እንድናድግ ይጠብቅብናል። «እንድታድጉ አዲስ እንደ ተወለዱ ሕፃናት ንጹሐን መንፈሳዊ ወተት ተመኙ» ተብለናል (1 ጴጥሮስ 2፥2)። በአካላዊ ሕይወታችን የተለያዩ የዕድገት ደረጃዎች እንዳሉ ሁሉ (ሕፃንነት፤ ልጅነት ጉልማሳነት...) በመንፈሳዊ ዕድገትም እንዲሁ ነው። ጳውሎስ፤ «ወንድሞች ሆይ፤ በክርስቶስ ገና ሕፃናት እንደ መሆናችሁ፤ እንደ ሥጋውያን እንጂ እንደ መንፈሳውያን ልናገራችሁ አልቻልሁም» ይላል (1 ቆሮንቶስ 3፥1)። እነዚያ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በዕድሜ ትልልቅ ሰዎች ሊሆኑ ይችላሉ፤ መንፈሳዊ ብስለትን በተመለከተ ግን ገና ሕፃናት ነበሩ። ለአንድ አማኝ፤ በዚያ ደረጃ ተወስኖ መቅረት በጣም አሳዛኝ ነው።

በሌላ መልእክቱ ጳውሎስ ስለ ቀጣዩ መንፈሳዊ ዕድገት ደረጃ ይናገራል፤ «ከእንግዲህ... በልዩ ልዩ ዐይነት የትምህርት ነፋስ ወዲያ ወዲህ እየተንገዋለልን ሕፃናት አንሆንም» (ኤፌሶን 4፥14)። እንደ ገና ጳውሎስ፤ «ወንድሞች ሆይ፤ በአስተሳሰባችሁ ሕፃናት አትሁኑ፤ ለክፉ ነገር ሕፃናት ሁኑ፤ በአስተሳሰባችሁ ግን ጉልማሶች ሁኑ» በማለት ይጽፋል (1 ቆሮንቶስ 14፥20)። ሐሜትንና ክፋትን በተመለከተ ግን የጉለመስን አማኞች መሆን አለብን። አንድ ሕፃን ምላሽ የሚሰጠው መልካምም ይሁን መጥፎ፤ በተሰጠው ሥልጠና መሠረት ነው። እንዲሁም ሕፃናት ለጥቃትና ለማንኛውም ዐይነት ተፅዕኖ የተጋለጡ ናቸው። ይሁን እንጂ፤ ጉልማሶች ብዙ ጊዜ የት ወይም እንዴት እንደ ቆሙ ያውቃሉ፤ በክፉ ኃይሎች ወዲያ ወዲህ በቀላሉ አይወሰዱም። በእውነት ላይ ጸንተን መቆም እንድንችልና ውጤት ባለው መልኩ ማንኛውንም አለመታዘዝ መልሰን እንድንገፋ ወይም እንድንቀጣ በክርስቶስ እንድናድግ ተነግሮናል። ጳውሎስ እንደሚነግረን በክርስቶስ ማደግ፤ መረዳት ወይም ማስተዋልን ይጠይቃል። ያም ሆኖ ግን፤ ከዚያ ያለፈ ነገርንም ያካትታል፤ ጴጥሮስ ያንን በማንማት ይናገራል።

በመንፈሳዊ ሕይወታችን የምናድገው እንዴት ነው? ይህን ለመረዳት በመጀመሪያ አካላዊና አእምሮአዊ ዕድገትን መረዳት ይጠቅማል። አካላዊ ዕድገት የምን ውጤት ነው ገደቡስ ምንድነው? የጊዜ ውጤት ነው፤ በጊዜ የተገደበ ነው። የሰድስት ወር እያለ አንድ ሜትር ርዝማኔ ያለው ሕፃን አይታችኋል? በፍጹም፤ የአንድ ጉልማሳ ቁመት እንዲኖር ከተፈለገ፤

ብዙውን ጊዜ ከዐሥራ አምስት እስከ ዐሥራ ስምንት ዓመት ይጠይቃል። አካላዊ ዕድገት በጊዜ ሂደት የሚመጣ ነው።

በአንጻሩ ግን የአእምሮ ዕድገት በጊዜ የተገደበ አይደለም። በዐሥራ አራት ዓመታቸው ከሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት የተመረቁና፡ «የልጅ ሀዋቂ» የተባሉ ልጆች አውቃለሁ። ሃምሳ ዓመት የሆናቸውና ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ያላጠናቀቁ ሰዎች አውቃለሁ። ስለሆነም በአእምሮ ወይም በዕውቀት ማደግ የጊዜ ጉዳይ ሳይሆን፤ የመማር ጉዳይ ነው። በመጀመሪያ አንደኛ፤ ቀጥሎ ሁለተኛ፤ ሦስተኛ፤ አራተኛ፤ አምስተኛ... እያላችሁ መሄድ አለባችሁ። ይሁን እንጂ፤ ይህን እንደ ፍላጎታችሁ በፍጥነት ወይም በዝግታ ሊታደርጉት ትችላላችሁ።

ታዲያ፤ መንፈሳዊ ዕድገትና በሳልነትስ የጊዜ ውጤት ይሆን? በጊዜ ይገደብ ይሆን? ዳግም ከተወለዱ ገና አንድ ዓመት ብቻ ቢሆናችሁም፤ በክርስትና ሕይወታቸው በጣም ያደጉና የበሰሉ ሰዎች ተመልክቻለሁ። በአንጻሩም ድነትን ካገኙ ሃያ ዓመት ያለፋቸውና አሁንም እንደ ሕፃን «መንፈሳዊ ዳያፐር» የሚደረግላቸው ክርስቲያን መሪዎቻቸውንና አማኝ ወዳጆቻቸውን የሚያስቸግሩ ሰዎችንም አውቃለሁ። ስለሆነም መንፈሳዊ ብስለት የጊዜ ውጤት አይደለም።

መንፈሳዊ ዕድገትና ብስለት የመማር ውጤት ይሆን? በመማር የሚገደብ ይሆን? ፈሪሳውያን የመጀመሪያዎቹን አምስት የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት ቢቃላቸው ሽምድደው ነበር፤ በቃል ከያዙትም ይጠቅሱ ነበር፤ ሆኖም፤ በዐይናቸው ፊት በሽተኞችን ቢፈውስም፤ ኢጋንንትን ቢያስወጣም፤ የእግዚአብሔርን ልጅ አላወቁትም። ሕይወታቸው በግብዝነት የተሞላ ነበር፤ የመሲሔን መምጣትና አገልግሎቱን በተመለከተ መንፈሳዊ ዐይኖቻቸው ታውረው ነበር።

ታዲያ መንፈሳዊ ዕድገት የምን ውጤት ነው? ገደቡስ ምንድነው? መልሱ፤ የመከራ ውጤት ነው። የጴጥሮስን ቃሎች እንደ ገና ተመልክቱ፤ «በሥጋው መከራን የሚቀበል ሰው ኃጢአቱን ትቶአል» (1 ጴጥሮስ 4፡1)። ኃጢአቱን የተወደገው የተሟላ መንፈሳዊ ብስለት ላይ ይደርሳል።

እንግዲህ እዚህ ላይ ብዙ፤ «መከራ የተቀበለ ሰዎች አውቃለሁ፤ ግን በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ከማደግ ይልቅ አሁን መራሮች ሆነዋል» የሚል ክርክር ሊነሣ ይችላል። አዎን፤ እንዲህ ያሉ ሰዎችን በቀላሉ ማግኘት ይቻላል። ስለዚህም ለመንፈሳዊ ብስለት ወሳኝ የሆነ አንድ ሌላ ቁልፍ መኖር አለበት። የዕብራውያን መልእክት ጸሐፊ፤ «የእግዚአብሔር ልጅ

ቢሆንም እንኳ፤ ከተቀበለው መከራ መታዘዝን ተማረ» የሚል ፍንጭ ይሰጠናል (ዕብራውያን 5፡8)

ይህ ጥቅስ ኢየሱስ ወደ ምድር ሲመጣ ወዲያውኑ በቅጽበት ታዛዥ እንዳልሆነና ይልቁንም መታዘዝን መማር እንደ ነበረበት ይነግረናል፤ ያንንም በጥሩ ሁኔታ እንደ ፈጸመ ይነግረናል፤ እርሱ ኃጢአት ወይም ስሕተት አላደረገም። ለአሁኑ ጉዳዮችን ቁልፍ የሆነው ነጥብ ኢየሱስ በመከራ ውስጥ መታዘዝን ተማረ የሚለው ነው። እንግዲህ ይህን ጥቅስ ከጴጥሮስ ቃል ጋር ስናያይዘው መንፈሳዊ ዕድገት፤ ፀሐይ በሕይወታችን ደምቃ ስታበራ፤ ሰው ሁሉ ስለ እኛ ጥሩ ነገር ሲናገርና ጥሩ እያያዝ ሲያደርግልን፤ ሁሉም ነገር በመልካም ሁኔታ በመሄድ ላይ እያለ የሚመጣ እንዳይደለ ግልጽ ያደርጋል። ይልቁንም በመከራና በፈተና መካከል ለእግዚአብሔር በመታዘዝ ስንጸና፤ በመንፈሳዊ ሕይወታችን እንደምናድግ ነው የሚነግረን። ሰዎች ክፉ ሲያደርጉብን፤ በማናውቀው ነገር ሲያውጉ፤ ሲበድሉን፤ ሊጎዱን ሲሞክሩ... ወይም ሥራ ስናጣ፤ ከጠበቃ ወይም ከደክተር ደስ የማይል ወሬ ስንሰማ ወይም፤ የሚያስፈልገንን ነገር ከየት እንደምናገኝ እርግጠኛ ባልሆንን ጊዜ፤ ለእግዚአብሔር ጥበብ ራሳችንን ስናስገዛ እናድጋለን፤ እንበረታለን።

ምንም እንኳ የማይጠቅመን ቢመስለንም በችግራችን መካከል በእግዚአብሔር መተማመንን እንመርጣለን። በተቀዳሚና በመጀመሪያ ደረጃ፤ ለእግዚአብሔር ቃል በመታዘዝ የክፉውን ጥቃት እንቃወማለን። እውነተኛ መንፈሳዊ ዕድገት የሚመጣው ያኔ ነው። ይህ ደግሞ በያዕቆብ ልጅ በዮሴፍ ሕይወት ምሳሌነት በጥሩ ሁኔታ ታይቷል።

የዮሴፍ ሕልም

እግዚአብሔር ከአብርሃም ጋር ኪዳን አድርጎ ነበር። ይኸው ኪዳን ወደ ልጁ ወደ ይስሐቅ፤ ወደ የልጁ ልጅ ያዕቆብ ተሸጋግሮ ነበር። ያዕቆብም ዐሥራ ሁለት ልጆች ነበሩት፤ ዐሥራ እንደኛው ዮሴፍ ነበር። ታላላቅ ወንድሞቹ ዮሴፍን ይጠሉት ነበር፤ ምክንያቱ ምን እንደ ነበር መጽሐፍ ቅዱስ ያመለክታል። ወጣቱ ዮሴፍ መጥፎ ወሬ ያመሳልስ ነበር (ዘፍጥረት 37፡2)፤ ትንሽ ጉረኛ ብጤም ነበር (ቁጥር 5)። አባታቸው ያዕቆብ ከሌሎቹ አስበልጦ ዮሴፍን ይወድ ነበር፤ ከዚህም ሌላ አባቱ የሰጠው በኅብረ ቀለማት ያጌጠ እጆ ጠባብም የበለጠ ሳያሞላቅቀው አልቀረም። እንዲህ እንዲህ ያሉ ነገሮች ዮሴፍ በወንድሞቹ እንዲጠላ አደረጉ።

ግንኙነታቸው ሻክሮ በነበረበት በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር ለዮሴፍ ሁለት ሕልሞች ሰጠው፡፡ በመጀመሪያው ሕልሙ፡፡ ዕርሻ ውስጥ ዐሥራ ሁለት የታሰሩ ነዳዎች አየ፡፡ የእርሱ ነዳ ቀጥ ብላ ስትቆም የወንድሞቹ ነዳዎች ግን ወደቀው ሰገዱላት፡፡ በሁለተኛው ሕልሙ፡፡ ዮሴፍ ፀሐይና ጨረቃ እንዲሁም ዐሥራ አንድ ከዋክብት ሲሰግዱለት አየ፡፡ ዮሴፍ በገራገርነትና በሰሜት ከራሱ ትርጉም ጋር ሕልሙን ለወንድሞቹ ተናገረ፡፡ ወንድሞቹ ግን የዮሴፍን ስሜት አልተጋሩም፤ እንዲያውም የበለጠ ጠሉት፡፡

በኋላም ለአባታቸው መንጋዎች ግጦሽ ፍለጋ ዐሥሩ ወንድሞቹ ከቤት በጣም ርቀው ሄደው ነበር፡፡ ጊዜ እየረዘመ በመሄዱ እንዴት እንደ ሆኑ እንዲያይ ያዕቆብ ዮሴፍን ላከው፡፡ ታላላቅ ወንድሞቹ ወደ እነርሱ እየመጣ መሆኑን ሲያዩ፡፡ «ሕልመኛው ትንሹ ወንድማችን እየመጣ ነው፤ እነግሥባችኋለሁ ባዩ ያውና፡፡ እንግደለው! ያኔ ሕልሙ ምን እንደሚሆን እናያለን» በማለት ደለቱበት፡፡

እዚያ ውስጥ እንዲሞት በማሰብ ጉድጓድ ውስጥ ከተቱት፡፡ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ግን ወደ ግብፅ እየሄዱ ያለ፡፡ ግመሎቻቸውንና ሽቀጣ ሽቀጦችን የጫኑ እስማኤላውያን በዚያ በኩል ሲያልፉ አዩ፡፡ አራተኛው ልጅ ይሁዳ አንድ ጥሩ ነገር አሰበ፡፡ «ወንድማችንን መግደል ምንም አይጠቅመንም፡፡ እርሱን ለባርነት ሽጠን ገንዘብ ብናገኝ ይሻላል፡፡ በዚህ ላይ ደግሞ እርሱን በመግደል ማንም እኛን ተጠያቂ ማድረግ አይችልም» አለ፡፡

ወንድሞቹ ሁሉ በሐሳቡ ተስማሙና ዮሴፍን በሃያ ጥሬ ብር ሸጡት፡፡ ከርስቱና ከቤተ ሰቡ ዮሴፍን ለመንቀል ያነሣሣቸው ቅናት፡፡ ጥላቻና መጥፎ ሐሳብ ነበር፡፡ ልብ አድርጉ፡፡ ይህ ሁሉ የደረሰበት በሥጋ ወንድሞቹ ነበር!

በዚህ ዘመን ያለን ብዙዎቻችን ዮሴፍ ላይ የተፈጸመውን ግፍ ማሰብ ይከብደናል፡፡ እርሱን ለባርነት መሸጥ ከመግደል ያላነሰ ጭካኔ ነበር፡፡ የአባታቸው ስም መጠሪያና የርስት ወራሾቻቸው ስለሚሆኑ በዚያ ዘመን ወንዶች ልጆችን መውለድ በጣም ጠቃሚ ነበር፡፡ የዮሴፍ ወንድሞች ይህን ክብር አሳጥተውታል፡፡ ስሙን ደምስሰዋል፤ ሙሉ በሙሉ ማንነቱን ገፍፈውታል፡፡ በዚያ ዘመን አንድ ሰው በባርነት ወደ ሌላ አገር ከተሸጠ፡፡ እስኪሞት ድረስ ባሪያ ሆኖ ይኖር ነበር፡፡ ሚስቱና ልጆቹም እንደ እርሱ ባሪያዎች ይሆናሉ፡፡ ዮሴፍን በተመለከተ እርሱ የሚያውቀውና ለእርሱ ውድ የነበረ ነገር ሁሉ ተወስዷል፡፡ በዕድሜ ዘመን ሁሉ ባሪያ ሆኖ መኖር፤ እጅግ ሲበዛ ከባድ ነበር፤ ሆኖም፡፡ ከአንድ ሀብታም ቤተ ሰብ መወለድና በገዛ ወንድሞች ክፋት የመውረስ መብትን ማጣት ደግሞ መግለጽ በማይቻል መልኩ እጅግ ከባድ ነበር! ከእንግዲህ ዮሴፍ፡ «በቁሙ የሞተ» ያህል ነበር፡፡

የዮሴፍ ወንድሞች ያደረጉት መግለጽ በሚያዳግት ሁኔታ ከባድ ጭካኔ ነበር፡፡

ዮሴፍን የገዙ እስማኤላውያን ግብፅ ሲደርሱ፡፡ የፈርዖን ባለ ሥልጣን ለሆነ ጴጥፋራ ለሚባል ሰው ሸጡት፡፡ ከእንግዲህ እርሱ የጴጥፋራ ንብረት ነው፡፡ እኔና እናንተ ከተፈጸመ ሸህ ዓመታት በኋላ ታሪኩን ከመጽሐፍ ቅዱስ ማንበብ እንችላለን፤ ውጤቱ ምን እንደ ሆነም እናውቃለን፡፡ ዮሴፍ ግን የሚያነበው የዘፍጥረት መጽሐፍ አልነበረውም፡፡ በባዕድ ምድር ባርያ እንዲሆን ከመሸጡ ውጪ የወደ ፊት ሕይወቱ ምን እንደሚሆን አያውቅም፡፡ ከእንግዲህ አባቱን፡፡ ወዳጆቹን ወይም የትውልድ አገሩን የሚያይ አልመሰለውም፡፡ ሕልሞቹ ሲፈጸሙ የማየት ዕድል ይኖረኛል ብሎ አላሰበም ነበር፡፡ እንዴት ሊፈጸሙ ይችላሉ? በግብፅ ባሪያ ነው፤ በሕይወት እስካለ ድረስ የሌላ ሰው ንብረት በመሆኑ፤ ከእንግዲህ ግብፅን ለቅቆ መውጣት አይችልም፡፡

ግን በእምነት እንጂ፤ በማየት አንመላለስም፡፡

ዮሴፍ ጴጥፋራን ዐሥር ዓመት ሙሉ አገለገለ፡፡ በዚህ ጊዜ ውስጥ እንዴ እንኳ ከቤተ ሰቡ አልሰማም፤ ወንድሞቹ እርሱ መሞቱን ለወዳጅ ዘመዶቹ እንደሚናገሩ እርግጠኛ ነበር፡፡ በዚህ ጊዜ አባቱ በእርሱ መሞት እንዳለቀሰና ያለ እርሱ ሕይወቱን እየገፋ እንደ ሆነ እርግጠኛ ነበር፡፡ ከአባቱ ጋር እገናኛለሁ የሚል ተስፋ አልነበረውም፡፡

በጊዜ ወስጥ ዮሴፍ በጴጥፋራ የሚወደድ ሆነ፡፡ የጴጥፋራ ቤትና ንብረት በሙሉ ኃላፊ ሆነ፡፡ ሆኖም ውስጥ ውስጡን አንድ የሚያውከው ነገር ነበር፡፡ የጴጥፋራ ሚስት የምኞት ዐይኗን ጥላበት ነበር፤ ያንን በተመለከተም እፍረት የሚሰማት ዐይነት አልነበረችም፡፡ እንዲያውም ከእርሷ ጋር እንዲተኛ በየቀኑ ትወተውተው ነበር፡፡ እርሱን ለማላላት ብዙ ሙከራ አደረገች፡፡ ይሁን እንጂ፤ ዮሴፍ የምታደርገውን ማንኛውንም ሙከራ ተቃወመ፤ «በዚህ ቤት ላይ ከእኔ የበለጠ ኃላፊነት ያለው ማንም የለም፤ እርሱ ያልሰጠኝ ነገር ቢኖር አንቺን ብቻ ነው፤ ያውም ሚስቱ ስለሆንሽ ነው፤ ታዲያ፤ እኔ ይህን ክፉ ድርጊት ፈጽሜ እንዴት በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአት እሠራለሁ?» አለ (ዘፍጥረት 39፡9)፡፡ ምንም እንኳ፤ የወጣትነት ዕድሜው በተፈጸመበት ክህደት የተበላሸና ተስፋ የሌለው ቢመስልም፤ ዮሴፍ የእውነት ሰው በመሆኑ ለአምላኩ ተገዛ፤ ቁልፉ ይኸው ነበር፡፡

አንድ ቀን ቤቱ ውስጥ የሴፍና የጴጥፋራ ሚስት ብቻ ነበሩ። አሁንም እርሱን የማሳሳት ምኞቷ አብሯት ስለ ነበር ልብሱን ጨምሮ በመያዝ፤ «በል አብረኸኝ ተኛ» አለችው።

እንደ ገና የሴፍ ተገቢ ያልሆነ ነገር ማድረግን እምቢ በማለት ከቤት ሸሽቶ ወጣ። በነገሩ በጣም የተናደደችው ሴትየዋ ነገሩን ለውጣ፤ «አስገድዶ ሊደፍረኝ ነበር!» በማለት ጮኸች።

በዙም ሳይቆም ጴጥፋራ የሴፍ እንዲታሰር አደረገ። ልክ በወንድሞቹ በተሸጠ ጊዜ እንደ ሆነው ሁሉ፤ በየሴፍ ሕይወት የነበረ ማንኛውም ጥሩ ነገር በድጋሚ በአንድ ቀን ብን ብሎ ጠፋ።

ውጊያ እስር ቤት ውስጥ

በአንዳንድ አገሮች ያሉ እስር ቤቶች ከፈርዖን እስር ቤት ጋር ሲወዳደሩ ምንም አይደሉም። በአሜሪካ ባሉ በርካታ እስር ቤቶች አገልግያለሁ፤ የቱንም ያህል መጥፎ ቢሆኑም፤ ከመካከለኛ ምሥራቅ እስር ቤቶች እንዳር እንደ ጥሩ ሆቴል ሊቆጠሩ ይችላሉ። በዚያ የዓለማችን ክፍል ያሉ ጥቂት ጥንታዊ እስር ቤቶችን ገብኻቸዋለሁ። ብርዳማና የፀሐይ ብርሃን ጨርሶ የማያገኙ ናቸው። በአንዳንድ አገሮች እንዳሉ እስር ቤቶች የእስረኞች መሥሪያ ቦታ፤ ቴሌቪዥን፤ ምግብ ቤት፤ የሚተኙበት ፍራሽ የላቸውም።

በዚያ ዘመን ውሃም ሆነ ምግብ ለእስረኞች የሚሰጠው በሕይወት ለመቆት የሚያስችላቸውን ያህል ብቻ ነበር (1 ነገሥት 22+27 ይመ)። ከመዝሙር 105+18 እንደምንመለከተው የሴፍ እግሮች በእግር ብረት ተጉድተው ነበር፤ እርሱም ብረት ማንቆ ውስጥ ገብቶ ነበር ይላል። ጴጥፋራ የሴፍን እስር ቤት ያስገባው እንዲሞት ነበር። ግብፃዊ ቢሆን ኖሮ የመፈታት ዕድል ማግኘት ይችል ነበር፤ ይሁን እንጂ፤ የንጉሡን ከፍተኛ ባለ ሥልጣን ሚስት አስገድዶ በመድፈር ወንጀል የተከሰሰ ከሌላ አገር የመጣ ባሪያ ስለ ሆነ የሴፍ ምንም ተስፋ አልነበረውም።

በዚያ ቀዝቃዛ ጨለማ እስር ቤት ውስጥ ሆኖ የሴፍ ምን ሊያስብ እንደሚችል መገመት ትችላላችሁ? ምቹ ጊዜ የመጣለት የመሰለው ጠላት ያለ አንዳች ምሕረት አእምሮና አስተሳሰቡን ሳያጠቃ አልቀረም። በዚህ ጊዜ የሴፍ - ጴጥፋራና ቤተ ሰቡን ከዐሥር ዓመት ይበልጥ በቅንነትና በታማኝነት ሳገለገል ኖረዋል። ሌላው ቀርቶ ከሚሰቱ እንኳ የበለጠ እኔ ለእርሱ ታማኝ ነበርኩ። ከግብረ ሥጋ ኃጢአት በየዕለቱ በመሸሻ ለእግዚአብሔርና ለምድራዊ አስተዳዳሪዬ ታማኝነቴን ጠብቄአለሁ። ታዲያ፤

ለዚህ ታማኝነቴ የተሰጠኝ ዋጋ ምንድነው? እስር ቤት መጣል! እንደ ማንኛውም ሰሜቱ የጋለ ወንድ፤ ከዚያች ቤት ጋር በመተኛት የግብረ ሥጋ ግንኙነት የሚሰጠውን ደስታ ለምን ሳላገኝ ቀረሁ? ብቻችንን በነበርን ጊዜ ከእርሷ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት ፈጽሜ ቢሆን ኖሮ፤ ይኼኔ ማንም አያውቅም ነበር፤ እኔም እዚህ እስር ቤት አልሆንም ነበር ብሎ ሊያስብ ይችላል።

ለእንዲህ ዓይነቱ ትክክል ያልሆነ ሐሳብ የሴፍ አእምሮን ከፍቶ ቢሆን ኖሮ፤ ለመሆኑ አፍቃሪና ታማኝ የሆነ አምላክ ለእርሱ ለሚታዘዙ ሰዎች የሚከፍለው ይህን ነው? እንዲያውም እርሱ ጨርሶ ታማኝ ሊሆን አይችልም፤ በእርሱ የተማመነ አገልጋዩን አዋርዷል። ሌላ ምንም በደል ሳይኖርብኝ፤ ለእርሱ በመታዘዘ ብቻ እኔ እዚህ ስለቃይ፤ ሀመፀኛው ግን እንዲሳካለትና እንዲያሸንፍ ፈቅዷል። ታዲያ፤ ለእግዚአብሔር የመታዘዝ ጥቅሙ ምንድነው? መሪ እንደምሆን ሕልም አሳየኝ፤ እኔም በገርነት ያንን ለወንድሞቼ ነገርኩ፤ ታዲያ ባርነትና እስራት እንጂ ሌላ ምን ጠቀመኝ? እንዲያውም በታማኝነቴ በጸናሁ መጠን፤ በዚያው ልክ የሕይወቴ ሁኔታም እየከፋ የሚሄድ ይመስላል። እግዚአብሔርን ማገልገል ዋጋ የለሽ ድካም ነው! ወደሚል ወራዳ የአስተሳሰብ ደረጃ የሚወርድበት በር ይከፈት ነበር።

በዚያ እስር ቤት ውስጥ የሴፍ የነበረው ነጻነት በጣም የተገደበ ነበር፤ ያም ሆኖ ግን፤ በእንደዚያ ያለ ሁኔታ ውስጥ እንኳ ቢሆን፤ ለደረሰበት ችግር የሚሰጠውን ምላሽ የመምረጥ መብት ነበረው። ታዲያ የትኛውን ይመርጥ ይሆን - ሕይወቴ በመራራነትና በቅርታ እንዲሞላ ይፈቅድ ይሆን? ንቀትና ጥላቻ ይሞላው ይሆን? የእግዚአብሔርን ቃል በመናቅ የመበቀል ሐሳብን ያስተናግድ ይሆን? የልቡን በር እያንኳኳ ላለው ጥላቻ ቦታ ይሰጥ ይሆን? ወይስ ልቡ ውስጥ እየፈሰሰ ያለውን አለታዊ አስተሳሰብና ስሜት በጽናት ይቃወም ይሆን?

እነዚያ ተከታታይ አሳዛኝ ሁኔታዎች፤ እርሱን ለመሪነት ለማዘጋጀት እግዚአብሔር የተጠቀመባቸው መንገዶች መሆናቸውን የሴፍ የተረዳው ከብዙ ጊዜ በኋላ ሊሆን እንደሚችል አስባለሁ። በመከራ ውስጥ የሴፍ መታዘዝን እየተማረ ነበር። የመታዘዝ ጡንቻው እየዳበረ ነበር። አሁን ባለበት ደረጃ 315 ፓውንድ ክብደት ያለው ነገር ሲሰጠው፤ ለዚያ የሚሆን ዐቅም የለኝም እያለ የሚጮኽ ሰው ይመስላል! ታዲያ አይዘህ በርታ፤ ጽና የሚለውን የሰማይ ድምፅ ይሰማል ወይስ ቀላሉን የመራራነትና የበቀልን መንገድ ለመምረጥና ሰብዓዊ ፍጡርን ለማድመጥ በሽክሙ ሜና ይንበረከክ ይሆን?

እግዚአብሔር ሳያውቅ የሆነ ነውን?

ለዮሴፍ መከራ ዋናው ምክንያት ወንድሞቹ ነበሩ። እነርሱ ያንን ሁሉ በደል ባያደርሱበት ኖሮ እዚህ መከራ ላይ አይወድቅም ነበር። እስር ቤት ባሳለፋቸው ሁለት ዓመቶች ውስጥ፣ ወንድሞቹ ለጉዳት ባይዳርጉት ኖሮ ነገሮች ምንኛ የተለየ መልክ ሊኖራቸው ይችላል እንደ ነበር ሳያስብ እንዳልቀረ እርግጠኛ ነኝ።

እኛስ ብንሆን እንዲህ ያሉ ሐሳቦችን የምናስተናግደው ሰንቴ ይሆን? እንዲህ ባይሆን ኖሮ፣ እንዲያ ባይሆን ኖሮ፣ የሚሉ ሐሳቦችን በሚገባ እናውቃቸዋለን።

- አለቃየ ክፉ ባይሆን ኖሮ፣ ከሥራ መባረር ሳይሆን እንዲያውም የደረጃ ዕድገት አገኝ ነበር።
- ባሌ እንደዚያ ባያደርግ ኖሮ፣ እዚህ የገንዘብ ችግር ውስጥ አልወድቅም ነበር።
- ከሀብታም ቤተ ሰብ ብወለድ ኖሮ፣ ይኼኔ ታሪኬ የተለየ ይሆን ነበር።
- አባትና እናቴ በሕፃንነቴ ባይፋቴ ኖሮ አልታመምም ነበር።

ለሚመጣው ችግር ሁሉ ሌሎችን መውቀስና በሌሎች ላይ ማማረር በጣም ቀላል ነው። ይሁን እንጂ፣ ማምለጥ የማንችለው እውነት እንዲህ ያሉ ሐሳቦች፣ የኃላ ኃላ ከባድ ጉዳት የሚያደርሱብንን ነገሮች መቋቋም እንዳንችል የእኛን የራሳችንን በቅም የሚያዳክሙ መሆናቸው ነው። ትልቁ አደጋ ያለንበት አዳጋች ሁኔታ ሳይሆን፣ በችግራችን ጊዜ ወደ አእምሮአችን ሰርጐ የሚገባው የተሳሳተ እምነትና አስተሳሰብ ነው። በእግዚአብሔር ሉዓላዊ ዕቅድ ባለን እምነት መጽናትና፣ ከቃሉ ጋር የሚቃረን ማንኛውንም አፍራሽ አስተሳሰብ በጽናት መቃወም ይኖርብናል።

በመጨረሻም - የትኛውም ሰው፣ የትኛውም ሴት፣ የትኛውም ክፉ ነገር፣ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ሊያወጣን እንደማይችል ማወቅ አለብን!! ፍጻሜያችን በእግዚአብሔር እንጂ በማንም ሰው እጅ ውስጥ አይደለም የሚለው እውነት ልባችን ውስጥ ጠንካራ መሠረት መያዝ አለበት። የዮሴፍ ወንድሞች እግዚአብሔር የሰጠውን ራዕይ ለማጥፋት በጣም ሞክረው ነበር። እንዲያውም የተሳካላቸው መስሎአቸው ነበር። እርስ በርሳቸው፣ «ኑ እንግደለውና ከጉድጉዶቹ በአንዱ ውስጥ እንጣለው... እስቲ ሕልሞቹ (ራእዮቹ) ሲፈጸሙ እናያለን» ተባብለው ነበር (ዘፍጥረት 37፡20)። በዓላማ

እርሱን ለማጥፋት ተነሡ። የዮሴፍ ሕልም መፈጸም የሚችልበት ማንኛውም ዕድል እንዳይኖር ማድረግ ሞከሩ።

ወንድሞቹ ዮሴፍን ለባርነት መሸጣቸው እግዚአብሔር ሳያውቀው በድንገት የሆነ ነገር እንደ ሆነ ታስቦ ይሆን? ነገሩ ጨርሶ የማይታመን ቢመስል እንኳ፣ እንዳንዴ ስለ እግዚአብሔር ያለን አስተሳሰብ ከዚያ የተለየ አይደለም።

ከባዱ የዮሴፍ ፈተና

ዮሴፍ እንደ አንዳንድ ሰዎች ቢሆን ኖሮ፣ እዚያው የታሰረበት ቦታ ሆኖ ወንድሞቹን የማጥፋት ሣራ ያውጠነጥን ነበር። ከእግዚአብሔር ቃል የሚቃረኑ ነገሮችን በማሰብ ራሱን ለማጽናናት ይሞክር ነበር (ሮሜ 12፡19 ይመ)። አንዴ ከዚህ እስር ቤት ልውጣ እንጂ፣ የእጃቸውን እንዲያገኙ አደርጋለሁ። አንድ ጥሩ ጠበቃ እይዝና ክስ መሥርቼ እነርሱም በተራቸው እንዲታሰሩ አደርጋለሁ። ...ግን፣ ለምን ብዬ ገንዘብና ጊዜዬን አባክናለሁ? ሁሉንም አስገድላቸዋለሁ። ከዚያም እነርሱ እኔ ላይ ለማድረግ እንደ ሞክሩት አሟሟታቸው በአንድ ዓይነት አደጋ የደረሰ እንዲመስል አደርጋለሁ በማለት ያስብ ነበር።

ግን፣ እንደዚያ ያለ ሐሳብ ይዞ ቢሆን ኖሮ፣ ምናልባት እግዚአብሔር ከእስር ቤት እንዲወጣ እንኳ ሳያደርግ ይችላል ነበር። ምክንያቱም እነርሱን ማጥፋት ከዐሥራ ሁለቱ ውስጥ ዐሥሩ የእስራኤል ነገድ አባቶችን ማጥፋት ይሆን ነበር! ያን ማድረግ የንጉሥ ዳዊት፣ ከሁሉም የበለጠ ደግሞ የኢየሱስ ክርስቶስ የዘር ሐረግ የመጣበትን የይሁዳን ነገድ ማጥፋት ይሆን ነበር። እግዚአብሔር ደግሞ ያ እንዲሆን አይፈቅድም።

ዮሴፍ ከእግዚአብሔር ፈቃድ በላይ ራሳቸውን ከፍ ከፍ የሚያደርጉ ሐሳቦችን፣ ምክንያቶችን፣ ምኞቶችን በጽናት መቃወም ነበረበት። በእግዚአብሔር ተስፋ ቃል ያለውን እምነት አጥብቆ መያዝ ነበረበት፤ ምክንያቱም እምነትና ታዛዥነቱ የሚፈተንበት ከባድ ፈተና ገና እየመጣ ነበር።

እርሱ እዚያ እያለ ሌሎች ሁለት ሰዎች ታሰረው መጡ። አንደኛው የፈርዖን መጠጥ አሳሳፊ ሲሆን፣ ሌላው ደግሞ ወጥ ቤቱ ነበር። ታዲያ፣ የዮሴፍ ፈተና ምን ይሆን? ከዐሥር በሚበልጡ ዓመታት ውስጥ እርሱ ራሱ አንዴ እንኳ በሕይወቱ የእግዚአብሔርን ታማኝነት ባለየበት ሁኔታ፣ ውስጥ ቢሆንም፣ እግዚአብሔር ታማኝ መሆኑን ለእነዚያ ሁለት ሰዎች ይነግራቸው ይሆን? ልብ አድርጉ፤ ዮሴፍ አለቃና መሪ እንደሚሆን ሕልም አይቶ የነበረ

ቢሆንም፤ የተሰጠው ተስፋ አንዱ ገጽታ እንኳ ገና አልተፈጸመም ነበር። የሴፍ እንደ አንዳንዶቻችን ቢሆን ኖሮ፤ «እናንተ ሰዎች ሕልም እንዳያችሁ እየነገራችሁኝ ነው፤ ከብዙ ዓመታት በፊት እኔም እንደ እናንተ ሕልም አይቼ ነበር። ግን መጨረሻዬ እዚህ እስር ቤት ውስጥ መግባት ሆኖ ቀረ። ስለዚህ ሕልማችሁን ጨርሶ ብትረሱት ነው የሚሻላችሁ» ይላቸው ነበር።

የእርሱ ምላሽ ያንን የመሰለ ቢሆን ኖሮ፤ «እግዚአብሔር ታማኝ አይደለም። የሰጠውን የተስፋ ቃል መፈጸም አይችልም» በማለት እያማረረ እዚያው እስር ቤት ውስጥ ይሞት ነበር። ወደ ታቀደለት ፍጻሜ ከሚያደርሰው መንገድ ይወጣ ነበር፤ ምክንያቱም የፈርዖንን ሕልም ለመፍታት የሴፍ ከእስር ቤት የወጣው ሕልም የመተርጎም ችሎታ እንዳለው መጠጥ አሳሳፊው ከሁለት ዓመት በኋላ ለፈርዖን ስለ ነገረው ነበር። ያቺ ትንሽ የምትመስል አጋጣሚ፤ የሴፍ ከእስር ቤት ወጥቶ ከፈርዖን ቀጥሎ በመላው ግብፅ ሁለተኛው ሰው እንዲሆን አስቻለች፤ ከዘጠኝ ዓመት በኋላም ከረጅም ዓመታት በፊት ባየው ሕልም መሠረት ወንድሞቹ ወድቀው ሲሰግዱለት ለማየት አበቃች።

የሴፍ እግዚአብሔር የሰጠው ተስፋ ሲፈጸም ለማየት ሃያ አንድ ዓመት ሙሉ ጠበቀ። ሆኖም፤ እግዚአብሔር ቃሉን ለመጠበቅ ታማኝ በመሆኑ በትክክል ተፈጽሞአል። በሦስት ዓመት ውስጥ ወይም በሦስት ወር ወይም በሦስት ሳምንት የጸሎታችንን መልስ ካላገኘን ተስፋ የምንቆርጥ ስንቶቻችን እንሆን? የእግዚአብሔር አሠራርና ጊዜ ከእኛ ጋር ሳይጣጣም ከቀረ መጥፎ ርምጃ እንወስዳለን። ሆኖም፤ ሕልማችንን የምናጨናግፍ እኛ ራሳችን እንጂ፤ እግዚአብሔር አይደለም! መጽናት አለብን፤ በእምነትና በመታዘዝ መዝለቅ አለብን፤ ለዚያ የሚያስፈልገን ኃይል የእግዚአብሔር ጸጋ ውስጥ አለ። የእግዚአብሔር ጸጋ ማንኛውም ሰው የሚቀበለው ነጻ ስጦታ ሲሆን፤ እኛ ማድረግ ያለብን በቃሉ መታመንና በእግዚአብሔር ባለን እምነት መጽናት ብቻ ነው። ተስፋ ካልቆረጥን በጊዜው እናጭዳለን።

ቀደም ሲል እንዳልኩት የትኛውም ሰው ወይም የትኛውም ጋኔን እግዚአብሔር ለሕይወታችሁ ያለውን ዓላማ ማድናቀፍ አይችልም፤ በዚህ እውነት ላይ ከተመሠረታችሁ በእርሱ መንግሥት ውስጥ ማንም የማያስቆመው ኃይል ትሆናላችሁ። ይሁን እንጂ፤ ይህን በተመለከተ አንድ ማወቅ ያለባችሁ እውነት፤ ያንን ማድናቀፍ የሚችል ሰው ቢኖር—ያ ሰው እናንተ ራሳችሁ መሆናችሁን ነው!

የእስራኤልን ሕዝብ አስቡ። ከግብፅ ባርነት አውጥቶ ወደ ተስፋው ምድር እንዲያገባቸው እግዚአብሔር ሙሴን ላከው። የእርሱ ፈቃድ ከግብፅ

ከወጡ አንድ ዓመት በኋላ ምድረ ከነዓን እንዲገቡ ነበር። ሆኖም፤ ባለ ማመናቸው፤ በተሳሳተ አስተሳሰባቸው፤ በማጉረምረማቸውና በትንሽ በትልቁ ሙሴን በመውቀሳቸው፤ በታቀደው ጊዜ ወደ ቦታቸው አልገቡም። ይልቁንም፤ ከካሌብና ከኢያሱ በቀር ያ ትውልድ በሙሉ በምድረ በዳ አለቀ። በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ፤ እግዚአብሔር ታማኝ አለመሆኑን ተናግረዋል፤ እንደ እውነቱ ከሆነ ግን፤ ለእግዚአብሔር ታማኝ ያልሆኑት እነርሱ ነበሩ። በእምነትና በመታዘዝ ባለ መጽናታቸው የታሰበላቸውን አበላሹ።

የመሪ ባሕርይ

መጀመሪያ ላይ የሴፍ አሳባቂ፤ ጉረኛና ትዕቢተኛ ቢሆንም በዚያ አልዘለቀም። በመከራ ውስጥ መታዘዝን ተማረ፤ የተዋጣለት መሪ ሆኖ ለመገኘት የሚያስፈልገውንም ባሕርይ አዳበረ። በግብፅ አገር ሁለተኛው ታላቅና ኃይል ሰው ሆነ። ወንድሞቹ ላይ ምሬት፤ ቂም፤ ይቅር አለማለትና ጥላቻ ይዞ ቢሆን ኖሮ፤ በቀላሉ ይበቀላቸው ነበር። አገራቸው ራብ በመግባቱ ምግብ ፍለጋ ወንድሞቹ ወደ ግብፅ መጥተው ነበር። ዕድሜ ልክ እንዲታሰሩ ማድረግ፤ ማሰቃየት ወይም መግደል ይችላል ነበር። ይሁን እንጂ፤ የሴፍ ያደረገው ተቃራኒውን ነበር። ምንም ሳያስከፍል እህልና እነርሱና ቤተ ሰባቸው እንዲኖሩበት በግብፅ አገር ጥሩ የሚባለውን መሬት ሰጣቸው። ምድሪቱ የምትሰጠውን መልካም ነገር ተመግቡ። ለማይገባቸው ወንድሞቹ በግብፅ ያለውን መልካም ነገር ሁሉ ሰጣቸው። በየሴፍ ልብ ውስጥ የክርስቶስን የመሰለ ባሕርይ ተገኝቶ ነበር፤ ምክንያቱም የረገሙትን ወንድሞቹን ባርኮላቸዋል፤ ለጠሉት መልካም አድርጐላቸዋል (ማቴዎስ 5፥44-45 ይመ)።

እስቲ አሁን ደግሞ ጴጥሮስ የሚለውን እናንብብ -

በዓለም ዙሪያ ያሉት ወንድሞቻችሁ ተመሳሳይ መከራ እንደሚቀበሉ ዐውቃችሁ በእምነት ጸንታችሁ ተቃውሙት። በክርስቶስ ወደ ዘላለም ክብሩ የጠራችሁ የጸጋ ሁሉ እምላክ ለጥቂት ጊዜ መከራ ከተቀበላችሁ በኋላ እርሱ ራሱ መልሶ ያበረታችኋል፤ አጽንቶም ያቆማችኋል። (1ጴጥሮስ 5፥9-10)

የጸጋ ሁሉ እምላክ... ይመልሳችኋል፤ ያበረታችኋል፤ ያጸናችኋል፤ ያቆማችኋል። እነዚህ ለእኔም ሆነ ለእናንተ የሚሆን ተስፋ የያዙ አራት ብርቱ ቃሎች ናቸው። ለእንዳንዱ ቃል ጀምስ ስትሮንግ የሰጠውን ትርጉም ቀጥሎ አቀርባለሁ።

1. መመለስ - «መመለስ፣ ጠግኖ ማደስ፣ ማስተካከል፣ ማበጀት፡፡»
2. መጽናት - «ጽኑ ማድረግ፣ ወደሚፈለገው አቅጣጫ ማቅናት፣ መመቻቸት፣ መተካል፣ የማይነቃነቅ፡፡»
3. መበርታት - «ማረጋገጥ፣ ወይም በመንፈሳዊ ዕውቀትና ኃይል መጠንከር፡፡»
4. መቆም - «መሠረት መጣል፣ መገንባት፡፡»

እነዚህ ቃሎች ለመሪነት እያዘጋጀው እያለ፣ እግዚአብሔር በዮሴፍ ውስጥ ያደረጋቸውን ነገሮች ይገልጻል፡፡ ተጠገነ፣ ታደሰ፣ ከእንግዲህ አሳባቂ፣ ወይም ጉረኛ ወይም ትዕቢተኛ አይሆንም፡፡ የታቀደለት ቦታ ላይ ለመድረስ ከአእምሮ በላይ በሆነ የእግዚአብሔር ጸጋ ኃይል ሆነ፣ ከፍ አለ፡፡ ወንድሞቹን ከመርገም ይልቅ እንዲባርክ በመንፈሳዊ ሕይወት ጠነከረ፡፡ ተስፋ አስቆራጭ በሚመስል ሁኔታ ውስጥ በጽናት መታዘዙ ጥበብን፣ ድፍረትንና ትክክለኛ ባሕርይን እንዲያዳብር አደረገ፡፡

ባለፈው ምዕራፍ ከጠላት ጋር በምናደርገው ውጊያ የእግዚአብሔርን ቃል የመናገርን ጠቃሚነት ተመልክተን ነበር፡፡ ይሁን እንጂ፣ ዋናው ነገር ቃሉን ማነብነብ ሳይሆን፣ ለእግዚአብሔር ቃል በመታዘዝ መጽናት ነው፡፡ የእርሱን እውነት ማሰብ፣ መናገርና መኖር ነው፡፡ በነቢዩ ኤርምያስ ውስጥ እግዚአብሔር፣ «በምድር ላይ ለእውነት ጀግና የሆኑ የት አሉ?» በማለት ይጠይቃል (ኤርምያስ 9፥3)፡፡ በዚህ ትውልድ ውስጥ ዮሴፍን የመሰሉ ሰዎች ይፈልጋል፡፡ በመታዘዝ ከጸናንና በድፍረት የእግዚአብሔርን ቃል ከተናገርን ብዛት ያለው የተፈጸሙ ተስፋዎችን፣ በሳል ባሕርይን፣ የበለጠ ሥልጣንን መከር እናጭዳለን፤ የጠላትን ምሽጎች እናፈርሳለን፡፡ በዙሪያችን ያሉ ሰዎችም ከእምነት ጽናታችንና ታዛዥነታችን ተጠቃሚች ይሆናሉ፡፡

እግዚአብሔር የጠራችሁ ለእንዴት ያለ ታላቅ ሕይወት ነው! በእናታችሁ ማሕፀን ከመሠራታችሁ በፊት እንኳ ለእናንተ ዕቅድ አዘጋጅቷል፡፡ እንደ ዮሴፍ ሁሉ ለታላቅነት እየጠራችሁ ነው፡፡ ጴጥሮስ በሚከተለው ሁኔታ ነው ምክሩን የሚደመድመው፡፡

ይህን አጭር መልእክት... የጻፍሁላችሁ ልመክራችሁና ይህ እውነተኛ የእግዚአብሔር ጸጋ መሆኑን ልመሰክርላችሁ ብዬ ነው፡፡ (1ጴጥሮስ 5፥12)፡፡

በጽናት ለመታዘዝ የሚያስችል ኃይል የሚገኘው ከእግዚአብሔር ጸጋ ነው፡፡ ከእንግዲህ ይህን ድንቅ የእግዚአብሔር ጸጋ፣ ኃጢአትን ወደ

መሸፈንና የመንግሥተ ሰማይ መግቢያ ቲኬት ብቻ ወደ መሆን ደረጃ ዝቅ እንደማናደርገው አምናለሁ፡፡ ከዚያ እጅግ የበለጠ ነው! በእርሱ ጸጋ አማካይነት ለጌታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም ክብር ራሳችንን እንለያለን፡፡

15

ጽናት ያለው ጸሎት

አውነት ለላችኋለሁ፤ አብ በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ ይሰጣችኋል።

ዮሐንስ 16፥23

ጽናትን አስመልክቶ የምናደርገው ወይይት በግል ክራሱ ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረን ግንኙነት ካልተጨመረበት የተሟላ አይሆንም። ለመሆኑ፤ ወደ እግዚአብሔር መቅረብና ከእርሱ መለመን ያለብን እንዴት ነው? ወደ እርሱ መቅረብ ያለብን በፍርሃትና በመሸቆጥቆጥ ይሆን? ምናልባት ጸሎታችን መልስ ሳያገኝ ቢቀር ተስፋ እንዳንቆርጥ ከእርሱ መለመን ያለብን «ትልልቅ ነገሮችን» ብቻ መሆን እንዳለበት ታስባላችሁ? የጸሎታችን ትንሹ ክፍል፤ መካከለኛው ወይም አብዛኛው እጅ መልስ እንደሚያገኝ ነው መጠበቅ ያለብን?

እነዚህ ጥያቄዎች ግራ ሊያጋዙዎችሁ እንደሚችሉ አውቃለሁ፤ ይሁን እንጂ፤ ከሃያ ዓመታት በላይ ካደረግሁት የአገልግሎት ጉዞና ከብዙ መሪዎችና አማኞች ጋር ካደረግሁት ጸሎት በኋላ፤ እነዚህ ጥያቄዎች በእርግጥ የተጋነኑ አለመሆናቸው ነው የተረዳሁት። ውስጣቸው የእርግጠኝነት ጥንካሬ ወይም የጋለ ፍላጎት፤ የሌለባቸው እጅግ በጣም ብዙ ጸሎቶችን ሰምቻለሁ። ሰዎች ከመጸለይ ይልቅ ወዲያ ወዲህ የሚያዩበት፤ መጽሐፍ ቅዱስ የሚያነቡበት፤ ወይም የአምልኮ መዝሙር የሚሰሙበት፤ አያሌ የጸሎት ሰብሰባዎች ተካፍጼ አውቃለሁ። እነዚህ ክርስቲያኖች እዚያ በመገኘታቸው ብቻ እግዚአብሔር መልስ እንደሚሰጣቸው ያስቡ ይሆን ወይ? ወይም ደግሞ አጥብቆ መጸለይና ለማንኛውም ነገር በእግዚአብሔር መተማመንን ከረጅም ጊዜ በፊት እርግጥ አድርገው የተጠሰ ሰዎች ይሆኑ ወይ? በማለት ብዙ ጊዜ ራሴን ጠይቄአለሁ።

ብዙ ጊዜ መሪዎች ጥልቀት የሌለውና የተደበሰበሰ ጸሎት ሲጸልዩ ስለማ ልቤ በጣም ያዝናል። የጸሎት ጥያቄዎቻቸውን ለእግዚአብሔር በሚያቀርቡበት ሁኔታ ለአንድ የመንግሥት ባለ ሥልጣን አቅርበው ቢሆን ኖሮ፤ «ለመሆኑ ምን እያላችሁ ነው? ጊዜያችሁን ኮ እያባከናችሁ ነው!»

ይላቸው ነበር በማለት አስቤም አውቃለሁ። እነዚህ ክርስቲያን መሪዎች የሰዎችን ተስፋ በጣም እንዳያነሳሱና በኃላም ተስፋ እንዳይቆርጡ በማሰብ ሆን ብለው መንፈሳዊ ቃሎችን በጥንቃቄ የሚመርጡ ይመስላል። ለብዙ የዘመናችን ክርስቲያኖች፤ መንፈሳዊው ዓለም እውነታ የሌለው መሆኑን የሚያሳይ በመሆኑ በጣም አሳዛኝ ነው።

ደፋርና የጋለ ፍላጎት ያለው መሆን

«ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት (በድፍረት)» እንድንመጣ የአጽናፈ ዓለሙ ፈጣሪ እግዚአብሔር ጥሪ አቅርቦልናል (ዕብራውያን 4፥16)። በድፍረት ማለት በልበ መላኑት፤ ባለ ማወላወል፤ ባለማመንታትና በጽናት ማለት ነው። የድፍረት ተቃራኒ ደግሞ ፈሪነት፤ ማመንታትና ቅልሰልሰነት ነው። የሚያስፈልጋችሁን ከእርሱ መቀበል እንድትችሉ በልበ መላኑት፤ ባለ ማወላወልና ባለማመንታት ወደ እርሱ እንድትመጡ እግዚአብሔር የጠራችሁና የነገራችሁ መሆኑን እስቲ ረጋ ብላችሁ አስቡ። የእርሱ ፍላጎት ይኸው ነው!

ሐዋርያው ያዕቆብ፤ «የጸድቅ ሰው ጸሎት ኃይል አለው» በማለት ይነግረናል። (ያዕቆብ 5፥16)። (ሁሉም ሊባል በሚችል መልኩ የእንግሊዝኛ መጽሐፍ ቅዱሶች ትርጉሞች - «ጸሎት» ብቻ ሳይሆን፤ «የጋለ ጸሎት» ነው የሚለት)። የጋለ ማለት ከፍተኛ ፍላጎት፤ ስሜት ወይም ተነሳሽነት ማሳየት ማለት ነው። የጋለና ልባዊ የሆነ ጸሎት ውጤት የሚያስገኝ መሆኑን ነው ያዕቆብ የሚናገረው። በሌላ በኩል በማመንታትና በማወላወል የሚቀርብ ጸሎት ውጤት የለውም ማለት ነው።

መቼም፤ የጋለ የሚለውን ቃል ስትሰሙ፤ ጽናት ያለው የሚለውም ቃል ትዝ ሊላችሁ እንደሚችል አስባለሁ። እንደዚያ መሆንም አለበት። ያዕቆብ የታላቁ ነቢይ የኤልያስን ምሳሌ በማቅረብ ሳነሣው ሐሳብ እጽንዖት ይሰጣል።

ኤልያስ እንደ እኛ ሰው ነበረ፤ ዝናብ እንዳይዘንብ አጥብቆ ጸለየ፤ በምድርም ላይ ሦስት ዓመት ተኩል ዝናብ አልዘነበም። እንደ ገናም ጸለየ፤ ዝናብም ከሰማይ ዘነበ፤ ምድርም ፍሬዋን ሰጠች። (ያዕቆብ 5፥17-18)

የሚያስፈልጉን ነገሮችንና ሌሎች
ጥያቄዎቻችንን ይዘን ወደ እርሱ
ሰንቀርብ በልባዊ ስሜትና ጽናት
እንዲሆን እግዚአብሔር
እንደሚፈልግ ግልጽ ነው።

ኤልያስ አጥብቆ - በጽናት ጸለየ፤ ተአምራዊ
ውጤትም አገኘ። አጥብቆ የሚለው ቃል
የጋለ የሚለው ተመሳሳይ ነው። «መሉ
ትኩረትን፤ ዓላማን ወይም ጥረትን እዚያ ላይ
ማድረግ፤ በመሉ ልብ መነሣሣት» የሚል
ገለጻም ተሰጥቶታል። ውጤት ባለው ሁኔታ

ስለ መጸለይ ስታስቡ የእግዚአብሔርን ቃል አጥብቃችሁ መያዝ ያለባችሁ
መሆኑን ትረዳላችሁ? የሚያስፈልጉን ነገሮችንና ሌሎች ጥያቄዎቻችንን
ይዘን ወደ እርሱ ሰንቀርብ በልባዊ ስሜትና ጽናት እንዲሆን እግዚአብሔር
እንደሚፈልግ ግልጽ ነው።

ዝናብ እንዳይዘንብ ከጸለየ የተወሰነ ጊዜ በኋላ፤ ኤልያስ ዝናብ
ተመልሶ እንዲመጣ ጸለየ። መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚያ ሁኔታ ሲናገር፤
«ኤልያስ ወደ ቀርሜሎስ ተራራ ጫፍ ወጣ፤ ፊቱንም በጉልበቶቹ መካከል
አድርጎ ወደ መሬት አቀረቀረ» ይላል (1ነገሥት 18፥42)።

አንድ ሌላ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ደግሞ፤ «መሬት ላይ ወድቆ
ጸለየ» ይላል። በጋለ ስሜት ወደ እግዚአብሔር ሲጸልይ ይታየዋል።
ተንበርክኮ ወይም ተቀምጦ ራሱን በጉልበቱ መካከል እያሳረፈና እያነሣ፤
«የአብርሃም፤ የይስሐቅና የያዕቆብ አምላክ ሆይ፤ ዝናብ እንዲመጣ የአንተ
ፍላጎት መሆኑን ነግረኸኝ ነበር። ይህች ምድር ፍሬ ማፍራት እንድትችል
ደመናና ዝናብ እንዲመጣ እለምንሃለሁ! ሕዝብህ እንደ ገና በመልካምነትህ
ደስ ይሰኙ ዘንድ ዝናብ ከመምጣት እንዳይዘገይ እጠይቅሃለሁ» በማለት
ጮኸ ይጸልይ ነበር። ጸሎቱ ድፍረት፤ ጽናትና ልባዊ ግለት ያለበት ነበር።
ከዚያ በኋላ ኤልያስ፤ «ውጣና ወደ ባሕሩ ተመልከት» በማለት አገልጋዩን
አዘዘው (1ነገሥት 18፥43)።

እስራኤል መደበኛውን ዝናብ ያገኘ በነበረበት በቀደሙት ዓመታት
ዝናቡ ከሜዲትራንያን ባሕር ተነሥቶ ወደ ምዕራብ ይመጣ ነበር። አሁንም
ኤልያስ አገልጋዩን ያዘዘው በዚያው አቅጣጫ ደመና መኖሩን እንዲያይ
ነበር። የሚያምንበትን በተመለከተ ርምጃ ወሰደ። እኛም በእውነት
የምናምን ከሆነ፤ የምናደርገው ይህንኑ ነው። የኤልያስ አገልጋይ ተመልሶ
መጣና፤ «ምንም የለም» አለው።

ብዙዎቻችን እዚያ ላይ እናቆም ነበር። «ምናልባት የሰማሁት
ትክክል ላይሆን ይችላል። ምናልባትም፤ በኃጢአታቸው ምክንያት
እግዚአብሔር እስራኤልን መቅጣቱን አሳበቃ ይሆናል። አክዓብ ሥልጣን
ላይ እስካለ ድረስ መቼም፤ ቢሆን ዝናብ ሊኖር አይችልም» እንል ነበር።

በእምነት ጸንተን ከመቆም ይልቅ መጸለያችንን እናቋርጥና ከዚህም የተነሣ
ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ እንሆን ነበር። ኤልያስ ግን እንደዚያ ያለ ሰው
አልነበረም።

ኤልያስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ያውቅ ነበር፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ
ደግሞ መፈጸሙ እንደማይቀር ያውቅ ነበር። ስለዚህ በድጋሚ ወደ
እግዚአብሔር ጮኸ፤ በዚህ ጊዜ ጸሎቱን ስለ ሰማለት በድፍረትና በጋለ
ሁኔታ፤ በእምነት እግዚአብሔርን በማመስገን ነበር የጸለየው። ወጥቶ
እንዲያይ ለሁለተኛ ጊዜ አገልጋዩን አዘዘ።

ጸሎትና እምነት በተግባር ካልተገለጠ በቀር፤ ከተራ ሃይማኖተኝነትና
ጊዜ ከማባከን ውጪ ሌላ ምንም ማለት አይደለም። በጋለ ሁኔታ መጸለይ
ማለት ልባችሁ፤ አእምሮአችሁ፤ ነፍሳችሁና አካላችሁ ለመቀበል ወስኖአል።
በዚያም መሠረት ርምጃ ይወስዳል ማለት ነው። የምትንቀሳቀሱት እንደ
እግዚአብሔር ፈቃድ እንደ ሆነ ልብ መሉ ከመሆናችሁ የተነሣ ማንኛውም
እንቅፋት የጸሎታችሁን መልስ ከመቀበል አያግዳችሁም። አካባቢዎቹና
ሁኔታዎቹ ሊለወጡ እንደሚችሉና መለወጥም እንዳለባቸው በእርግጠኝነት
ታውቃላችሁ።

የኤልያስ አገልጋይ ተመልሶ መጣና፤ «ምንም የለም» በማለት
ነገረው። መጀመሪያው ላይ መጸለያችንን ባናቋርጥ እንኳ ሁለተኛውን
ሪፖርት ስንሰማ፤ ብዙዎቻችን ተስፋ ቆርጠን መጸለያችንን እናቋርጥ
ይሆናል። በዚህ ጊዜ፤ እግዚአብሔር ለዚህ ጸሎት ለምን መልስ እንደማይሰጥ
አሳማኝ የመሰለንን ነገረ መለኮታዊ (ቴዎሎጂካል) ምክንያት ልንፈልግለት
እንሞክራለን። ኤልያስ ግን እንደዚያ አልነበረም! እንደ ገና ወደ ሰማይ
ዙፋን ፊት በጸሎት ቀረበ፤ ለሦስተኛ ጊዜ አገልጋዩን ወደ ተራራው ላከው።
በዚያ ጊዜም ያገኘው መልስ ከበፊቱ የተለየ አልነበረም። ለአራተኛ፤
ለአምስተኛ፤ ለስድስተኛና ለሰባተኛ ጊዜ አገልጋዩን ላከ! (አገልጋዩ ምን
ያህል የተባረከ አገልጋይ ነበር፤ በአንድ ቀን ውስጥ ሰባት ጊዜ ወደ
ቀርሜሎስ ተራራ ጫፍ እንዲወጣ ሲነገረው የታዘዘውን አደረገ። የጋለ
ፍላጎት የነበረው ኤልያስ ብቻ ሳይሆን፤ አገልጋዩም «ጭምር ነበር!»።
አገልጋዩ ለሰባተኛ ጊዜ ሄዶ ከተመለሰ በኋላ፤ «የሰው እጅ የምታህል ትንሽ
ደመና ከባሕሩ እየወጣች ነው!» የሚል ሪፖርት አቀረበ።

መቼም፤ የሰው እጅ የምታህል ትንሽ ደመና ኤልያስ ላቀረበው ጸሎት
መልስ የሚሆን ዝናብ አታስገኝም። ሆኖም፤ ልመናውን አቁሞ ወደ ተግባር
ለመግባት ለኤልያስ ያ በቂው ነበር። ጸሎቱ እንደ ተሰማ አውቋል።

ኤልያስም - «ሂድና አክባብን ዝናቡ ሳያግድህ ሠረገላህን ጭነህ ውረድ ብለህ ንገረው» አለው፡፡ ወዲያውኑም ሰማዩ በጥቁር ደመና ተሸፈነ፤ ነፋሱ ነፈሰ፤ ከባድ ዝናብ ጣለ፡፡ (ነገሥት 18፡44-45)፡፡

እርሱ ሰባት ጊዜ ጸለየ፤ ሰባት ጊዜ አገልጋዩን ላከ፡፡ ኤልያስ ባቀረበው ጥያቄ አላወላወለም፤ እምነቱ ጽኑ ነበር፤ መልሱን ለመቀበል ቁርጥ ያለ ውሳኔ አድርጎ ነበር፡፡ የጋለና ውጤት ስላለው ጸሎት ያዕቆብ ሲናገር፤ ስለ እንዲህ ያለው ጸሎት መናገሩ ነበር፡፡ በእምነት፤ በንግግር፤ በጽናትና በተግባር የጋለ ተነሳሽነት ነበረው፡፡

ትንሽ ደመና እየወጣች ነው

እየወጣች ያላችው የኤልያስ ትንሽ ደመና፤ በጽኑ እምነት ከጸለይን የሚናረንን ነገር የሚያመለክት ማረጋገጫ ነው፡፡ መንፈስ ቅዱስ ከልባችን ጋር ሆኖ ይመሰክርልናል፡፡ (ሮሜ 8፡16 ይመ)፡፡ ይህ ትንሽ ደመና ነው ሊባል ይችላል፡፡ አንዳንዴ ቃል ሊሆን ይችላል፤ አንዳንዴ ወደ ልባችን የሚለቀቅ ደስታ ሊሆን ይችላል፤ አንዳንዴ ደግሞ ከእግዚአብሔር የጠየቅነው ነገር መልስ ማግኘቱን የሚመሰክርልን ወደ ልባችን የሚመጣ ግንዛቤ ሊሆን ይችላል፡፡ ትንሿ ደመናችን ስትወጣ ካየን፤ ኤልያስ እንዳደረገው ሁሉ በዚያ መሠረት መንቀሳቀስ እንችላለን፡፡

ሚስቴ ሊዛ፡ አራተኛው ልጆችንን ለመውለድ በተቃረኑበት ጊዜ የሆነውን አስታውሳለሁ፡፡ ከምትወልድበት ቀን አምስት ቀን አልፎአት ነበር፤ ሆኖም ከዚያ በፊትም ቢሆን ከትክክለኛው ቀን አልፋ ነበር የምትወልደው፡፡ በዚህ ጊዜ ግን ሊዛ፡ አንድ ትክክል ያልሆነ ነገር እንዳለ ይገባት ነበር፡፡ ልጁ ማሕፀንዋ ውስጥ መንፈራገጥ ጀምሮ ነበር፡፡ ስለሚያሳስባት ነገር ሪፖርት ለማድረግ ወደ ዶክተሩ ደውላ ነበር፤ እርሱም፡ «ነገ ጠዋት ወደ ሆስፒታል ነደና ምጥ እንዲመጣ እናደርጋለን» ብሏት ነበር፡፡

በሚቀጥለው ጠዋት ግን ዶክተሩ ያለ ምንም መዘግየት ቶሎ መውለድ እንዳለባት ነገራት፡፡ ማሕፀኗ እንዲፍታታ በእግራችን ጥቂት ወዲያ ወዲህ እንድንል መከረን፡፡ እኔና ሊዛ የጠዋት ጊዜውን ሁሉ በእግራችን ወዲያ ወዲህ ብንልም ምንም ውጤት አልተገኘም ነበር፡፡ እኩለ ቀን ላይ ሊዛን ስለ ደከማት ዕረፍት እንድታደርግ ወደ ሆስፒታሉ ተመለስን፡፡ «ጆን፤ እባክህን ወጣ በልና ጸልይልኝ፡፡ ቶሎ ምጥ ካልጀመረኝ ልጄን ለማውጣት ሊላ ጠንክር ያለ ርምጃ ይወስዳሉ፤ እኔ ደግሞ እንደዚያ እንዲሆን አልፈልግም» አለችኝ፡፡

ከሚወስዱት ርምጃ አንዱ፤ ፒትሪሲን እን ኢፒዱራል የሚባል ክኒን መስጠት ነበር፡፡ የመጀመሪያው ልጆችንን በወለደች ጊዜ እንደዚያ አድርጋ ስለ ነበር የጀርባ ሕመም ያስከተለ ችግር ተፈጥሮ ነበር፡፡ ሌላው ችግር ደግሞ በጣም ውድ መሆኑ ነበር፡፡ አገልግሎታችን ገና ትንሽ ደረጃ ላይ ስለ ነበር የሕክምና ኢንቬራንስ አልነበረንም ነበር፡፡ ከመደበኛ ወጪያችን በላይ ምንም ገንዘብ የሌለን፤ በጣም ዝቅተኛ ገቢ ያለው ቤተ ሰብ ነበርን፡፡

ቀትር ላይ ከሆስፒታል ወጥቼ ድምጹን ወደ ሰማይ ከፍ የማደርግበት በአካባቢው ያለ አንድ ፀጥተኛ ቦታ አገኘሁ፡፡ በጋለ ሁኔታ ጸለይኩ፡፡ ከዐርባ አምስት ደቂቃ በኋላ ወደ ሊዛ ክፍል ተመለስኩ፤ ግን ምንም ለውጥ አልነበረም፡፡ አንድ ሰዓት ከእርሷ ጋር ካሳለፍኩ በኋላ ለሁለተኛ ጊዜ ለመጸለይ ወደ ውጪ ወጣሁ፡፡ በዚህ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር የማቀርበው ልመና በጣም ጠንክር ብሎ ነበር፡፡ ቀትር አጋማሽ ላይ እንደ ገና ተመለስኩ፤ ሆኖም ምንም ለውጥ እንደሌለ ነበር ያየሁት፡፡

ሌላ አንድ ሰዓት አብረን አሳለፍን፡፡ ከተለያዩ ምክንያቶች የተነሣ የሊዛ ስጋት በጣም ከፍ ብሎ ነበር፤ ዋናው ስጋቷ የልጆችን በደገና መወለድ ነበር፡፡ «ጆን፤ እባክህን ወጣ በልና መጸለይህን ቀጥል፡፡ በጣም ስጋት እየተሰማኝ ነው» አለችኝ፡፡

ለሦስተኛ ጊዜ ወደዚያ ገለልተኛ የጸሎት ቦታ ሄድኩ፡፡ በዚህ ጊዜ ከበፊቱ የበለጠ ግለትና ጽኑ መሻት ነበረኝ፡፡ ጸሎቴም ጽኑና ጮኽ ያለ ነበር፤ መልስ ለመቀበል ቁርጥ ያለ ውሳኔ አድርጌ ነበር፡፡ ሊዛ ፊት ላይ ያንዣበበውን ፍርሃት አይቼ ስለ ነበር እንድትጽናና እፈልጋለሁ፡፡ በቋንቋዬ እየጸለይኩ ኪዳናዊ ተስፋውን ለእግዚአብሔር አቀረብኩ፡፡ ከዚያ በኋላ ደግሞ አጥብቄ በመንፈስ ጸለይኩ፡፡

ከተወሰኑ ደቂቃዎች በኋላ፤ ልጅህ ዛሬ ይወለዳል፤ እናቱና ልጁም ነገ በዚህ ሰዓት በሰላም እቤታቸው ይሆናሉ የሚል ቃል ልቤ ውስጥ በግልጽ ሰማሁ፡፡ ቃል በመስጠት፤ ጸሎቴ መሰማቱን መንፈስ ቅዱስ ከልቤ ጋር አብሮ መሰከረ፡፡ «የሰው እጅ የምታህል ትንሽ ደመና» ሰጠኝ፡፡ አሁን ርምጃ ለመውሰድ ዝግጁ ነኝ፡፡

11 ሰዓት አካባቢ ወደ ሊዛ ክፍል ተመልኼ፤ «አርደን ዛሬ ይወለዳል፤ አንቺና እርሱ ነገ በጥሩ ጤነንት እቤታችሁ ትሆናላችሁ» በማለት ነገርኳት፡፡ እርሷም ተጽናናች፡፡ ሆኖም፤ ወዲያውኑ ለውጥ ባለ ማየታችን የተነገረን መፈጸም የሚችልበት ሁኔታ ያለ አይመስልም ነበር፡፡ የምጥ ምልክት

አይታይም ነበር። ታዲያ፡ ልጁ እንዴት ቶሎ መወለድ ይችላል? ግን ትንሿን ደመና አይቻለሁ!

ምሽቱ እያለፈ ነበር፤ ነርሶቹና ደክተሮቹ ቀጥሎ ማድረግ ስለ ነበረባቸው ነገር እየተወያዩ ነበር። በዚህ መሐል፡ «ወደ ውጭ ወጣ ብለህ ብትጸልይሰን?» በማለት ከአንድ ጊዜ የበለጠ ጠይቃች ነበር።

«አያሰፈልግም። ከዕኩስ ሌሊት በፊት ልጄ ይወለዳል» አልኳት። ሰዓት መጥቶ ሰዓት ባለፈ ቁጥር፤ ልቤ ውስጥ በግልጽ የሰማሁትን ቃል ችላ የማለት ወይም አጥብቆ ያለ መያዝ ሐሳብ መጥቶብኝ ነበር። ይሁን እንጂ፤ እግዚአብሔር እንደ ሰማኝ እርግጠኛ ነበርኩ፤ ስለዚህም ጸንቼ ቆምኩ።

በመጨረሻም፡ ከሌሊቱ 5 ሰዓት ጥቂት አልፍ ሲል ሊዛን ምጥ ጀመራት። አርደን 5:51 ላይ ተወለደ። ከማሕፀን ሲወጣ፤ እትብቱ አንገቱ ላይ በጣም ተጠምጥሞበት ነበር። የፊቱ መልክ ከሌላው የአካሉ መልክ ምን ያህል የተለየ መሆኑን ሳይ የተሰማኝን ሀዘን አስታውሳለሁ። በመታነቅ ሂደት ላይ ነበር። ደክተሩ በፍጥነት እትብቱን ቆረጠው፤ አርደንንም ጥብቅ ክትትል ወደሚደረግለት ቦታ በፍጥነት ወሰዱት።

በሚቀጥለው ቀን ከሰዓት በኋላ 9:30 ላይ ከሆስፒታል ወጣን። 10:30 ላይ ሊዛና ልጄ እቤታቸው ሆኑ። እግዚአብሔር ለሰለሰ ባለ ድምፅ የነገረኝ አንድም ሳይቀር በትክክል ተፈጸመ።

ለምኑ፡ (ጠይቁ) መለመናችሁን አታቋርጡ

«ለምኑ ይሰጣችኋል፤ ፈልጉ ታገኛላችሁ፤ በር አንኳኩ ይከፈትላችኋል» የሚለውን የኢየሱስን ቃል ብዙዎቻችን እናውቃለን። (ሉቃስ 11:9)። ይህ የተወሰደው ከአዲሱ መደበኛ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ሲሆን፤ አምፕሊፋይድ የተሰኘው የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ይበልጥ ግልጽ ያደርገዋል።

ለምኑ፡ መለመናችሁንም ቀጥሎ ይሰጣችኋል፤ ፈልጉ፤ መፈለጋችሁንም ቀጥሎ ታገኛላችሁ፤ አንኳኩ፤ ማንኳኳታችሁንም ቀጥሎ በሩ ይከፈትላችኋል። ለሚለምንና መለመኑን ለሚቀጥል ይሰጠዋል፤ የሚፈልግና መፈለጉን የሚቀጥል ያገኛል፤ ለሚያንኳኳና ማንኳኳቱን ለሚቀጥል በሩ ይከፈትለታል።

(ሉቃስ 11:9-10)

በጽናት እንድንለምን፤ እንድንፈልግና እንድንገኝ ኢየሱስ እያበረታታን እንደ ሆነ ማየት እንችላለን። ግን ለምን? እግዚአብሔር የመስማት ችግር ሰላለበት ነው? በፍጹም አይደለም! ጉዳዩ በእውነት ማመናችንን ይመለከታል። ለመቀበል የወሰኑና ለመቀበል ፍላጎት ያላቸው ሰዎች አውቃለሁ። በሁለቱ መካከል ሰፊ ልዩነት አለ። አንድ ሰው በእውነት ውሳኔ ካደረገ ጽኑ፤ ትጉና ደፋር ይሆናል። ባዶ እጅ መመለስን እንደ አንድ አማራጭ አይቀበልም። በሌላ በኩል አንድ ሰው ያለው ፍላጎት ብቻ ከሆነ፤ በቀላሉ ተሰፋ ይቆርጣል። በእውነት የምናምን ከሆነ ግን መለመናችንን እንቀጥላለን፤ የፈለገውን ጊዜ ቢወስድም፤ በዚያው ልክ መሻታችንም ይቀጥላል። ይህን በተመለከተ ጌታ ራሱ ያስተማረውን ተመልከቱ፡

ደቀመዛሙርቱ ሳይታክቱ ሁሉጊዜ መጸለይ እንደሚገባቸው ለማሳየት ኢየሱስ ይህን ምሳሌ ነገራቸው፤ እንዲህም አላቸው፤ በአንዲት ከተማ የሚኖር እግዚአብሔርን የማይፈራና ሰውን የማያከብር አንድ ዳኛ ነበር። በዚያችው ከተማ የምትኖር አንዲት መበለት ነበረች፤ እርሷ ከባላጋራዬ ጋር ሰላለብኝ ጉዳይ ፍረድልኝ እያለች ወደ እርሱ ትመላለስ ነበር። ዳኛውም ለተወሰነ ጊዜ አልተቀበላትም ነበር፤ በኋላ ግን በልቡ እንዲህ አለ፤ ምንም እግዚአብሔርን ባልፈራ፤ ሰውንም ባላከብር፤ ይህች መበለት ስለምትጨቀጭቀኝ እፈርድላታለሁ፤ አለበለዚያ ዘወትር እየተመላለስች ታሰለቸኛለች። ጌታም እንዲህ አለ፤ ዐመፀኛው ዳኛ ያለውን ስሙ። እግዚአብሔርሰ ቀንና ሌሊት ወደ እርሱ ለሚጮኹ ምርጦቹ አይፈርድላቸውም? ከመጠን በላይስ ችላ ይላቸዋልን? እላችኋለሁ፤ ፊጥኖ ይፈርድላቸዋል፤ ነገር ግን የሰው ልጅ በሚመጣበት ጊዜ በምድር ላይ እምነትን ያገኝ ይሆንን? (ሉቃስ 18:1-8)

እዚህ ላይ ኢየሱስ ሳይታክቱ ማለትም፤ ሳያቋርጡ በማለት መናገሩን ልብ አድርጉ። ይህ ጥሩ ሐሳብ ብቻ ሳይሆን በጣም አስፈላጊም ነው፤ ጽናት ለእናንተ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። ከሴትየዋ ታሪክ የምንመለከተው ባቀረበችው ጥያቄ ጽኑ መሆንዋንና ዐመፀኛው ዳኛ እንዲሰለች ማድረግዋን ነው። በቀላል አባባል በውትወታዋ አታከተችው። ዐመፀኛው ዳኛ እርሷ ዘወር እንድትልለት ለማድረግ ሲል ብቻ፤ የጠየቀችውን አደረገላት። በጣም የሚገርመኝ እግዚአብሔርን እንዴት መለመን እንዳለብን ለማሳየት ኢየሱስ በዚህ ምሳሌ መጠቀሙ ነው፤ ምክንያቱም፤ «ይህን ስሙ» ብሏል። ከዚያም ሌሊትና ቀን ወደ እግዚአብሔር ስለሚጮኹ ሰዎች ሲናገር፤ «ታዲያ፤ እርሱ አይፈርድላቸውም?» በማለት ይጠይቃል። እግዚአብሔር ዐመፀኛ

አይደለም፤ እርሱ ወዳጆችን ነው። ስለዚህም ኢየሱስ በነገረን ምሳሌ እንዳለችው ሴት ጽኑ ውሳኔ ካደረግን እግዚአብሔር የምንለምነውን ያደርግልናል።

እዚህ ላይ ጥቂት ገለጻ መስጠት አስፈላጊ ነው። ይህን ምሳሌ በተሳሳተ መንገድ በመረዳት፣ አንድ ሰው በማነብነብ ወይም በመደጋገም ሌሊትና ቀን መጸለይ እንዳለበት ሊያስብ ይችላል። ኢየሱስ ግን እንዲህ እንዳናደርግ አስጠንቅቆናል፤ «ስትጸልዩ ከንቱ ቃላት በመደጋገም ጸሎታቸው የሚሰማላቸው እንደሚመስላቸው አሕዛብ ነገራችሁን አታስረዝሙ» (ማቴዎስ 6፥7)። በተናገረው ምሳሌ ኢየሱስ ማሳየት የፈለገው፣ ስንጸልይ መደጋገምና ማነብነብ እንዳለብን አይደለም። እርሱ አጽንዖት የሰጠው ጽናትና ልቦ መላኩን ባለው ዝንባሌ ልመናችንን በእግዚአብሔር ፊት ማቅረብ ያለብን መሆኑን ነው። ልመናችን እንደ ፈቃዱ መሆኑንና ከዚህም የተነሣ የጠየቅነውን እንደማይነሳን ልቦ መላውን ሆነን ወደ እርሱ እንቀርባለን። ኤልያስ ተስፋ አስቆራጭ ነገርን አሜን ብሎ አልተቀበለም። በጸለየው መሠረት ለውጥ ለማየት ወስኖአል። ጸሎቱ እንደ ተሰማለት እስኪያውቅ ድረስ ይኸው ውሳኔው አብሮት ነበር።

አጥብቆ መፈለግና ማንኳኳት

ኢየሱስ ያስተማረን እንድንለምንና መለመናችንንም እንድንቀጥል ብቻ ሳይሆን፣ መፈለጋችንንና ማንኳኳታችንንም እንድንቀጥል ነበር። የጋለ ጸሎት በግል ክፍላችን መጸለይ ብቻ ሳይሆን፣ አጥብቆ መፈለግና ማንኳኳትንም ይጨምራል። በሌላ አነጋገር በጸሎት የለመንነውን ወይም የጠየቅነውን እንኖረዋለን ማለት ነው። በጸሎት ውጤት እንዲገኝ ከተፈለገ፣ ይህ በጣም ወሳኝ ጉዳይ ነው።

ይህን የጸሎት ገጽታ በተመለከተ ከልምዴ የማካፍላቸው አያሌ ታሪኮች አሉ። ቀጥሎ ያሉት ጥቂቶቹ የቅርብ ምሳሌዎች ናቸው።

አንድ ኮንፈረንስ ላይ ንግግር ከማድረጌ በፊት፣ ሐዋይ ውስጥ ባለ ማዊ በሚባል ቦታ እኔና ሊዛ ብቻችንን ሁለት ቀን ተኩል የማሳለፍ ዕድል አግኝተን ነበር። እኔና እርሷ በፀጥታ የምናርፍበት ሁኔታ ስላልነበረንና በዚህም ላይ አባቷ በቅርቡ በመሞታቸው ሐዘን ላይ ስለ ነበረች ይህ በጣም ምቹ ጊዜ ሆኖልን ነበር። ብቻችንን የምንሆንበት ሁኔታ ለመፍጠር ይህን ጊዜ በጥንቃቄ አስቤበት ነበር።

ጉዞ ለማድረግ አስበን በነበረበት እያንዳንዱ ቀን የአየሩ ሁኔታ ሪፖርት ምንም ለውጥ አልነበረውም፤ ያለ ማቋረጥ ከባድ ዝናብ ይዘንብ

ነበር፤ ጥሩ ያልሆነ የአየር ሁኔታ ዕቅዳችንን ማጨናገፍ መቻሉ ጥርጥር አልነበረም፤ ስለዚህም ዝናብ እንዳይኖር አጥብቄ ጸለይኩ፤ እኛ በነበርንበት አካባቢ እንዳያልፍ የአየሩን ሂደት አዘዝኩ፤ የጸለይኩትን ተፈጻሚ ያደርጉ ዘንድ ለሰማይ መላእክትም ተናገርኩ።

ሊዛ ግን እየደጋገመች፤ «መዝነቡ አይቀርም መዝነቡ አይቀርም» ስትል እኔ ደግሞ፤ «ጥሩ አየር ሁኔታ ይኖረናል። ሁሉም መልካም ይሆናል» በማለት እመልሳለት ነበር። ምሽት ላይ ሐዋይ ስንደርስ የተቀበለን ጨለማና የጨፈገገ የአየር ሁኔታ ነበር። አሁንም ቢሆን ሪፖርቶቹ ዝናቡ ጨርሶ እንደማይቋርጥ ነበር የሚናገሩት። እንዲያውም ሆቴሉ ውስጥ ከነበረው ቴሌቪዥን አንድ የአየር ሁኔታ ሪፖርት ሰምቼ ነበር። በዚህ ሪፖርት መሠረት የሐዋይ ደሴቶችን ብቻ ሳይሆን የፓስፊክ ውቅያኖስን አካባቢ ጭምር የሚሸፍን ግዙፍ ደመና እየመጣ ነበር።

ጠዋት የመስኮቱን መጋረጃ ገለጥ ሳደርግ፣ ድቅድቅ ጨለማና ዶፍ ዝናብ ነበር ያየሁት። በዚያ ድቅድቅ ጥቁር ደመና ውስጥ ጥቂት ክፍተት እንኳ ማየት አልቻልኩም። በእርግጥም የአየር ሁኔታ ባለ ሙያዎች እንደ ተናገሩት ነበር የሆነው። ይሁን እንጂ፣ እኔ ከጸለይኩት የሚቃረን ማንኛውንም ነገር መናገር አልፈለግሁም። ድምጄን ከፍ አድርጌ፣ «አባት ሆይ፣ ስለዚህ ውብ ፀሐይማ ቀን ተመስገን። እኔና ሚስቴ በውስጥ ልብሳችን ፀሐይን እየጥቅን ስናርፍ ማየት እፈልጋለሁ» እል ነበር።

ሊዛ በዚህ ያልተለመደ ሁኔታዬ ትስቅ ነበር። የተለያየ ነገር አንሥተን ከእርሷ ጋር ብንጨዋወትም፣ ያደረግሁትን ጸሎት በተመለከተ ግን፣ ለዋዛ ፈዛዛ ቦታ አልሰጠሁም ነበር። ቅንጣት ታህል ማፈግፈግ አልፈለግሁም። ቁርስ ወደ መመገቢያው ቦታ ሄድን። ውጪ በጣም ይዘንብ ስለ ነበር የሬስቶራንቱ ሠራተኞች ጠረጴዛዎቹን ውጪ ካለው መጠለያ ሆቴሉ ውስጥ ለማግባት ተገድደው ነበር።

ቁርሳችን ከመጣ በኋላ ዝናባማውን ጥቁር ደመና መልክት አደረግሁና፤ «ጌታ ሆይ፣ ስለዚህ ምግብ ተመስገን፤ በኢየሱስ ስም የተቀደሰ ይሁን። ስለዚህ ደስ የሚል ፀሐይማ ቀን ተመስገን» በማለት በዓላማ ጸለይኩ።

ሊዛ ፈገግ አለችና በቀልድ መልክ፤ «ጆን፣ ለምን መልስ ያገኛል ብለህ የምታምነውን ጸሎት አታቀርብም?» አለች። ነገሩ ሁለታችንንም አሳቀን። ሁሌም የሚያስቁ ቀልዶችን ጣል ማድረግ ትችላለሁ። «ፍቅሬ፣ የጸለይኩት የምሬን ነው፤ ዛሬ በጣም ጥሩ ቀን ይሆናል» አልኳት።

ቁርስ መብላት ከማብቃታችን በፊት ዝናቡ ቆመ፤ ጥቁሩ ደመና ሄደ፤ ሰማያዊ ሰማይ ታየ፤ ፀሐይዋም በድምቀት ማብራት ጀመረች። ማዊ በቆየንበት ጊዜ አንድ ጊዜ እንኳ አልዘነበም፤ እንዲያውም ፀሐይዋን የሚጋርድ ደመና እንኳ አላየንም።

በኃላም ለኮንፈረንሱ ወደ ሌላው የሐዋይ ክፍል ወደ አሑ ሄድን። እኛ በማዊ ፀሐይማ ቀን ባሳለፍንበት ጊዜ፤ እነርሱ ጋ ግን ደፍ ዝናብ እንደ ነበር የአካባቢው ሰዎች ነገሩን። እንዲያውም እኛ በደረቁ የአሑ ወገን ነበርን ማለት ይቻላል፤ ሆኖም ከባዱ ዝናብ አደገኛ ቆሻሾችን ውቅያኖሱ ውስጥ እንዳይጨምር በማሰብ የባሕሩ ዳርቻ ተዝግቶ ነበር። ማዊ እያለን በጣም ጥሩ የአየር ሁኔታ እንደ ነበር ስንነግራቸው የአካባቢው ሰዎች በጣም ነበር የተገረሙት።

አስደናቂው አምላካችን አጥብቄ ያቀረብኩትን ጸሎት ሰምቶ የአየሩን ሁኔታ እንደ ለወጠው ክልቤ ነው የማምነው።

መግዛት ለማይችሉ መጻሕፍት

ይህን ታሪክ ያካፈልኳችሁ እግዚአብሔር የሚሰማውና መልስ የሚሰጠው፤ «ትልልቅ ጥያቄዎችን» ብቻ ነው የሚለውን አስተሳሰብ ስሕተት ለማሳየት ነበር። እርሱ በሕይወት ለሚገጥሙን ጥቃቅን ነገሮች እንኳ

እርሱ በሕይወት
ለሚገጥሙን ጥቃቅን
ነገሮች እንኳ በሕይወት
ያሰባል።

በእውነት ያሰባል። እርሱ አባታችን ነው! አሁን ደግሞ እጅግ በጣም አስፈላጊ ስለ ሆነ ጉዳይ ማለትም፤ ችግሮቻችን መርዳትን በተመለከተ ያቀረብኩት ጸሎት እንዴት መልስ እንዳገኘ አመሰክርላችኋለሁ።

መጻሕፍቶቻችን በዓለም ላሉ አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ የእግዚአብሔር መልእክቶች እንደ ሆኑ እኔም ሆንኩ ሊዛ ከልባችን ነው የምናምነው። ብዙ ጊዜ እንደምናገረው የእኔ ስም መጻሕፍቱ ላይ የተጻፈው መልእክቱን ለመቀበል የመጀመሪያው ሰው በመሆኔ ብቻ ነው። እንግዲህ ከዚህ አንጻር ጠንከር ያለ አደራ አለብን ማለት ነው። እነዚህን መልእክቶች በዓለም ዙሪያ ማዳረስ የምንችልበት መንገድ አንድናገኝ እኔና ሌላ አጥብቀን የመጸለይ ኃላፊነት ነበረብን!

ይህን እየጻፍኩ ባለሁበት ጊዜ፤ መጽሐፎቼ ከስድሳ በላይ ቋንቋዎች ተተርጉመዋል። የረጅም ጊዜ ጸሎታችንም እነዚህን መጻሕፍት በማደግ ላይ ላሉ ወይም ለወንጌል ዝግ ለሆኑ አገሮች በስጦታ መልክ ሊጋሰተሮችና

ለመሪዎች ማዳረስ እንድንችል ነበር። እንዲያውም ከምንሸጣቸው መጻሕፍት ይልቅ በነጻ የምናድላቸው እንዲበልጡ ነው የምንፈልገው።

ባለፉት ዐሥር ዓመቶች በቻይና፤ በኢራን፤ በፓኪስታን፤ በሕንድ፤ በፊጂ፤ በታንዛንያ፤ በርዋንዳ፤ በዩጋንዳና በሌሎችም አገሮች 250,000 የሚሆኑ መጻሕፍት አሰራጭተናል። በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠሩ መጻሕፍቶቻችን ተሸጠዋል፤ ስለዚህም ከምንሸጠው ይልቅ በነጻ የምናድለው እንዲበልጥ ያለን ግብ ላይ ለመድረስ ገና ብዙ ይቀረናል።

በ2011 ዓ.ም መጀመሪያ ላይ፤ የአስተዳደር ሰዎቻችን ለወደ ፊቱ ዕቅድ በሚያወጡበት ጊዜ፤ በ2010 ያደልናቸው መጻሕፍት 33,000 ብቻ መሆናቸውን ተረዳሁ። ብዙ ውይይት ካደረግን በኋላ፤ «የዚህ ዓመት ግባችን 250,000 መጻሕፍት በውጭ አገር ላሉ መሪዎች መስጠት መሆን አለበት» በማለት ተናገርኩ።

በድንገት ሁሉም ፀጥ አለ። ወዲያውኑ አንድ የሥራ ባልደረባችን፤ «ይህ በጣም የተጋነነ ይመስለኛል። ካለፈው ዓመት ጭማሪው በጣም ከፍ ያለ ነው። ተጨማሪ ድጋፍ እንዲያደርጉልኝ ይህን ግዙፍ ዕቅድ ለአጋሮቻችን መናገር አለብን። ለማንኛውም ጊዜ ያስፈልገናል። ምናልባት አሁን 100,000 ብናደርገውና በሚቀጥሉት ዓመታት ግን ከፍ እያደረግነው ብንሄድ አይቻልም?» በማለት ተናገረ።

«የለም፤ እንደዚያ አይሆንም፤ በዓለም ዙሪያ ያሉ አብያተ ክርስቲያናትን መድረስ የምንችልበት ዐቅም እንዲሰጠን እግዚአብሔርን ማመን መቻል አለብን» አልኩ። «ሁለት መቶ ሃምሳ ሺህ ይህን ያህል ትልቅ አይደለም።»

ክርክሩ ተጋጋለ። እኔ ያስቀመጥኩ ግብ በጣም የተጋነነ እንደ ሆነ ለማሳየት ይህ የሥራ ባልደረባችን ተጨማሪ ምክንያቶች አቀረበ። ምክንያታዊና ለአእምሮ የማይመች ግብ መሆኑንም ተናገረ። እርግጥ ነው በእርሱ ስሌትና ምክንያታዊነት አንጻር ካየነው እርሱ ያለው ትክክል ነበር፤ ይሁን እንጂ፤ ያ ወንድም የእግዚአብሔርን ጸጋ ግምት ውስጥ አሳስባለሁ።

እኔ ግን፤ «እንደምታውቁት እነዚህን መጻሕፍት የማሰራጨት ተልዕኮ ያለው ሌላ አገልግሎት የለም፤ እግዚአብሔር በአደራ የሰጠው ለእኛ ነው። የሰይጣን ሸንገላ፤ እንስት አንበሶቹ ይነሣሉ... የተሰኙትንና ሌሎች መጻሕፍት መስጠት የምንችል እኛ ነን። ለዚህ ደግሞ እግዚአብሔርን የማመን ኃላፊነት አለብን። አድማሳችንን ሰፋ እናድርገው» በማለት ይበልጥ በዐቋሜ ጽናሁ።

ተቃውሞው ቀጠለ። በዚህ ጊዜ ድምጹን ከፍ አድርጌና የበለጠ ጠንክሮ ብዬ፤ «በፍርድ ቀን በኢየሱስ ፊት ስንቆም በጣም ትንሽ የሆነ ነገር ከእርሱ የጠየቅነው ለምን እንደ ሆነ ገለጻ እንድንሰጥ አልፈልግም። በፍርድ ቀን ፓስተሮችና ክርስቲያን መሪዎች ለመሆኑ፤ እግዚአብሔር በአደራ የሰጣችሁን መጻሕፍት ሳትሰጡን የቀራችሁት ለምንድነው? ብለው እንዲጠይቁን አልፈልግም። ሌሎች አገልግሎቶች ለዚህ ተጠያቂ አይሆኑም - ተጠያቂዎቹ እኛ ብቻ ነን!» አልኩ።

የክፍሉ ከባቢ ሁኔታ ተጋጋለ፤ ውጥረትና የግጭት ድባብ ባጠላበት ሁኔታ ስብሰባው ተጠናቀቀ። እዚህ ደረጃ በመድረሱና እኔም በእንደዚያ ባለ ግለት መናገሪያ ቅር አለኝ። የሥራ ባልደረቦቻችን ቅኝትና መንፈሳዊ ሰዎች መሆናቸውን አውቃለሁ፤ እነርሱ ሁሉም ለአገልግሎታችን የሚያስቡት መልካሙን ነው። ሆኖም፤ በጥልቅ ልቦናዬ ውስጥ በፍጹም ወደ ኃላ ማፈገፈግ እንደሌለብኝ አውቅ ነበር። በማደግ ላይ ላሉ የዓለማችን አገሮች፤ ጥሩ ጥሩ መንፈሳዊ መጻሕፍቶችን የተራቡ ፓስተሮችንና አብያተ ክርስቲያናትን መርዳት በተመለከተ ክፍተቱ ውስጥ መቆም በጣም አስፈላጊ ነበር።

ከጥቂት ቀኖች በኋላ የአገልግሎታችን ዋናው አስተዳዳሪ ወደ እኔ መጥቶ፤ «ጆን፤ ልብህ ውስጥ ያለውን እናደርጋለን። እዚህ ያለው ኮ' እግዚአብሔር ለአንተና ለሌላ የሰጠውን ራእይ ለማስፈጸም ነው። ግን አሁንም 250,000 መጻሕፍት ማደል እንዳለብን ታምናለህ ወይ? በጉዳዩ በሚገባ ከጸለይክበትና የምታምንበት ከሆነ፤ በምታደርገው ሁሉ መቶ በመቶ ከአንተ ጋር ነን። ያንን ግብ ለማሳካት በትጋት እንጸልያለን ደግሞም እንወራለን» አለ።

እንደ ገና በጉዳዩ ላይ አጥብቄ ጸለይኩ፤ አሁንም ቢሆን 250,000 መጻሕፍት በነጻ ለመስጠት የነበረኝ እምነት በቦታው እንዳለ ነበር። በቪየትናም፤ በላይቤሪያ፤ በቻይና፤ በኢራን፤ በቱርክ፤ በጋና፤ በታጂክስታን፤ በሊባኖስ፤ በበርማና በሌሎችም አገሮች ላሉ መሪዎች መጻሕፍቱን የመስጠት በሮች ተከፍተውልን ነበር። መጻሕፍቱን ማግኘት ከሚፈልጉ በጣም ብዙ ጥያቄዎች እንደሚመጡም እናውቅ ነበር። ይህን የሚያህሉ መጻሕፍት ለማሳተምና በዓለም አቀፍ ደረጃ ለማሰራጨት ከ\$ 600,000 እስከ 700,000 (የአሜሪካ ዶላር) ያስፈልግ ነበር። ይህ ለእኛ በጣም ብዙ ነበር፤ ለእግዚአብሔር ግን አልነበረም።

ከሁለት ሳምንት በኋላ ፍሎሪዳ አንድ ሆቴል ክፍል ውስጥ እያለሁ የሥራ ባልደረቦቻችን ሰልክ ደወሉልኝ። በጣም መገረማቸውና

መደነቃቸውን ከድምፃቸው በሚያሳውቅ ሁኔታ፤ «ጆን፤ በየአገሩ ላሉ መሪዎች ለምናሳትማቸው መጻሕፍት የ\$300,000 ቼክ አግኝተናል» አሉኝ። ሆቴሉ ውስጥ እያለሁ ከደስታዬ የተነሣ ጨኸኩ።

በኋላ እንደ ሰማሁት ከሠራተኞቻችን አንዱ በቴክሳስ ለሚኖር አንድ ነጋዴ (ቢዝነስማን) ሰላለን ራእይ ያካፍለዋል። ሰውየውም ቼክ ይጽፋል። ባለፉት ሃያ ዓመታት ውስጥ አገልግሎታችን ከአንድ ቦታ ብቻ ያገኘው ትልቁ ስጦታ \$50,000 ነበር። ይህ ግን በእርግጥ፤ ተአምር ነበር! ይህ ገንዘብ ወደ 150,000 መጻሕፍት ለማሳተም ያስችለናል። ሆኖም፤ ለ2011 ያለንን ግብ ግማሹን ብቻ ነበር የሚላነው - ወሩ ደግሞ ገና የካቲት ላይ ነበር! የቴሌፎን ጥሪው የፌሽታ ያህል ሆነልን - ሁላችንም በጣም ተነቃቅተንና ደስ ብሎን ነበር።

ስልኩን ከመዝጋቴ በፊት፤ «ወገኖቼ፤ ከሁለት ሳምንት በፊት በነበረን ስብሰባ ለምን እንደዚያ አጥብቄ እንደ ተከራከርኩ አሁን ተረዳችሁ?» በማለት ጠየቅሁ። ስብሰባው ላይ በጣም ሲከራከረኝ የነበረው ዋናው አስተዳደሪ እየሳቀ፤ «እኔስ አንተ ሰይጣን ከፊቴ ዘውር በል!» ትለኛለህ ብዬ ነበር አለ። ሁላችንም ላቅን።

በዚያው ቀን ቆየት ብሎ ሊዛ፤ «እግዚአብሔር ለሚቻል ነገር ብቻ እንድናምነው አይፈልግም፤ እርሱ የሚፈልገው የማይቻል ስለሚመስለውም ነገር እንድናምነው ነው። ራእያችንን አጥብቀን ባንይዝ ኖሮ፤ የ300,000 ዶላር ቼክ እጃችን ይገባ ነበር ብዬ አላስብም» የሚል አስተያየት ሰጠች። በዚህ እኔም እስማማለሁ።

ዓመቱ መገባደጃ ላይ ዐርባ አንድ አገሮች ውስጥ በሚኖሩ መሪዎች እጅ 250,000 መጻሕፍት ተዳረሱ። የኢጋሮቻችን ድጋፍና ጸሎት፤ እንዲሁም ተሳትፎ ያደረጉ ሰዎች ያላሰለሰ ጥረት ባይኖር ኖሮ፤ ይህ ግብ እውን አይሆንም ነበር። ይህ ሰዎችን የመድረሱ ሂደት ጥቂት ቅጾች የሚያስፈልጉት ምስክርነት ይወጣው ነበር።

ይህ የእኔንም ሆነ የሥራ ባልደረቦቻችንን ሁሉ እምነት በከፍተኛ ደረጃ ማሳደግ ችሎአል። ይሁን እንጂ፤ እጅግ ብዛት ያላቸው ሰዎችን ሕይወት መንካት ይቻል ዘንድ፤ በሩ እንዲከፈት አጥብቆ መለመንን፤ መፈለግንና ማንኳኳትን ጠይቋል። እግዚአብሔር፤ «እንደ ኃይሉ መጠን፤ ከምንለምነው ወይም ከምናስበው ሁሉ በላይ እጅግ አብልጠ» ማድረግ እንደሚቻለው ምንጊዜም ማስታወስ አለብን (ኤፌሶን 3፥20)። ውሱን የሆነው ሰብዓዊ አእምሮአችን በሐሳባችንም ሆነ በእምነታችን ደረጃ እርሱን

እንዲወሰነው መፍቀድ የለብንም፡፡ በእውነት ምናምን ከሆነ፤ ያለ መታከት እንለምናለን፤ እንፈልጋለን፤ የእርሱ ክብር እስኪገለጥ ድረስ ማንኳኳት እንቀጥላለን፡፡

ምን እየጠበቃችሁ ነው?

የመንግሥቱ ዕድገትና ሰፋት መጀመሪያው በመንፈሳዊ ክልል ካልተረጋገጠ በተፈጥሮአዊው ክልልም እውን አይሆንም፡፡ «መልካሙን የእምነት ገድል ተጋደል፤ በመልካም መታመን የመሰከርህለትንና የተጠራህበትን የዘላለም ሕይወት አጥብቀህ ያዝ» በማለት ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ይመክራል (1ጢሞቴዎስ 6+12)፡፡ የዘላለምን ሕይወት መያዝ፤ ኢየሱስ ያደረገውንና ያዘጋጀልንን አጥብቀን መያዝ ማለት ነው፤ ይህ ደግሞ በክፍል ልብ ማድረግ የሚችል አይደለም፡፡ ልጆቹ እንዲህ ያለ ውሳኔ ማድረጋቸውን እግዚአብሔር ሲያይ፤ ያኔ እርሱም ይንቀሳቀሳል፡፡

ዕብራውያን 11+6፤ «ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም» በማለት ይነግረናል፤ «ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሁሉ እግዚአብሔር መኖሩንና ክልብ ለሚሹትም ዋጋ እንደሚሰጥ ማመን አለበት፡፡» «ክልብ ለሚሹት» እንጂ፤ አልፎ አልፎ ወይም እንዲሁ ላይ ላዩን ለሚፈልጉት እግዚአብሔር ዋጋ እንደሚሰጣቸው አይደለም የተነገረን፡፡ እርሱ አጥብቀው፤ ክልብ ወደሚፈልጉት ይቀርባል፡፡

ከዚህ እውነት አንጻር በነቢዩ በኤርምያስ በኩል እግዚአብሔር ሲናገር፤

ለእናንተ ያለኝን ዕቅድ እኔ ዐውቃለሁ ይላል እግዚአብሔር፤ ዕቅዱም ፍጻሜው ያማረና ተስፋ የሚሰጥ፤ እናንተም የሚጠቅም እንጂ የሚጉዳ አይደለም፡፡ እናንተም ትጠሩኛላችሁ፤ ቀርባችሁ ወደ እኔ ትጸልያላችሁ፤ እኔም እሰማችኋለሁ፡፡ እናንተ ትፈልጉኛላችሁ፤ በፍጹም ልባችሁ ከፈለጋችሁኝ ታገኙኛላችሁ - ይላል (ኤርምያስ 29+11-14)

እግዚአብሔር ለሕይወታችን ያለው ዕቅድ መልካም ነው፡፡ ይሁን እንጂ፤ ይህን የበዛና የተትረፈረፈ ልግስና ለመቀበል፤ ክልብ አጥብቆ መፈለግ ይጠይቃል፡፡ ይህ እውነተኛ እምነት ነው፡፡

ስለ ሴትየዋና ዐመፀናው ዳኛ በተናገረው ምሳሌ መጨረሻ ላይ ኢየሱስ ያለውን ታስታውሳላችሁ? «የሰው ልጅ በሚመጣበት ጊዜ በምድር ላይ እምነትን ያገኝ ይሆን?» ነበር ያለው፡፡ ምንኛ የሚገርም ጥያቄ ነው!

እርሱ ወደ እኛ ሲመጣ የሚያገኘው እንዲሁ ላይ ላዩን የሆነ፤ ከፊል ልብና ፈራ ተባ የሚል እምነትን ነው ወይስ እውነተኛ እምነትን? እርሱ እየተናገረለት ያለው እምነት አዘወትራ በመጠየቁ ዳኛውን ካታከተችው ሴት ጋር የሚመሳሰል እምነት ነው፡፡

ስለዚህ በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ስትቀርቡ ዐይናፋር አትሁኑ፡፡ የጸሎት ጥያቄዎቻችሁ ፈራ ተባ አይበሉ፡፡ በእርሱ ኃይል ደፋሮች፤ ጠንካሮች፤ ጽኑዎችና ግልጾች ሁኑ፡፡ በእግዚአብሔር ፊት ያለን ጽናት፤

ስለዚህ በጸሎት ወደ	እርሱ የሚወደን	አባታችን መሆኑንና	በሰሙ
እግዚአብሔር ስትቀርቡ	አጥብቀን	የምንለምነውን	የሚሰጠን መሆኑን ካለን
ዐይናፋር አትሁኑ፡፡	ልብ ሙሉነት	እንጂ፤	ከተስፋ መቀረጥና ጀምሮ
			ከመተው የሚመጣ አይደለም፡፡

ምን እየጠበቃችሁ ነው? በዙሪያችሁ ትልልቅ ችግሮች አሉ፡፡ እነርሱን በተመለከተ በልብ ሙሉነት በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ፊት እንድትቀርቡላቸው የሚፈልጉ ብዙ ሰዎች በአካባቢያችሁ አሉ፡፡ ብርሃን ሁኑላቸው! በማይናወጥ ጽናት አሁኑኑ ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ!

16

ሽልማት እንደሚቀበል ሩጡ

በለዚህ ሽልማትን እንደሚቀበል ሰው ሩጡ፡፡

ዘሮንቶስ 9፡24

ከዚህ መጽሐፍ ስናነብ እንደ ነበረው እኔና እናንተ ተግዳሮት ያለበት ሩጫ ውስጥ ነን፡፡ ከላይ የተመለከትነው 1ቆሮንቶስ 4ይ ያለው ክፍል ሩጫው ግላዊ መሆኑን ያሳያል፡፡ የአንተ ወይም የአንቺ የግል ሩጫ ነው፤ የእኔም የግሉ ሩጫ ነው፡፡

ውድድሩ በሚገባ እንዳንጨርስ ከሚፈልጉ ኃይላት ጋር ነው እንጂ እርስ በርሳችን አይደለም፡፡ እኔና እናንተ የምንኖረው በኃጢአት በወደቀ ዓለም ውስጥ በመሆኑ ተቃውሞ መምጣቱ የማይቀር ነው፡፡ ውድድር ሜዳ ውስጥ ነን፡፡ አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም — «ሽልማት እንደሚገኝ ሰው ሆናችሁ ሩጡ» ይላል፡፡

በምን ዓይነት ሁኔታ ነው መሮጥ ያለብን? በጽናት መሮጥ አለብን፡፡ የዕብራውያን መልእክት ጸሐፊ፡ «...በፊታችን ያለውን ሩጫ በጽናት እንሩጥ» ይላል (12፡1)፡፡

በሕይወቴ ሁሉ የአትሌቲክስ ወዳጅ ነኝ፤ አብዛኞቹ ጓደኞቼም አማተር ወይም ፕሮፌሽናል አትሌቶች ናቸው፡፡ ጠበቅ አድርገው የያዙት በአዳጋች ሁኔታዎች ውስጥ እንኳ በመጽናት ከባድ ልምምድ ያደርጋሉ፡፡ ጳውሎስ፡ «ለውድድር የሚዘጋጅ ማንኛውም ሰው በሁሉም ነገር ራሱን ይገዛል» ይላል (1ቆሮንቶስ 9፡25)፡፡ አትሌቶች እንዲህ የሚያደርጉት ለምንድነው? ሐዋርያው፡ «ሽልማት ለመቀበል» የሚል መልስ ነው የሚሰጠው፡፡

ሽልማቱ ላይ ማተኮራቸው ተነሣሽነት ይሰጣቸዋል፡፡ ሁሉ ነገራቸውን ሽልማቱ ላይ ያደረጉ ራእይና ሽልማቱን ለማግኘት ተነሣሽነት ከሌላቸው የበለጠ አዳጋች ሁኔታዎችን በመታገሥ ልምምድ ያደርጋሉ፡፡

ቁርጭምጭሚቱ ላይ ከባድ ጉዳት ቢደርስበትም፤ እስከ መጨረሻው ድረስ በጨዋታው መቀጠል እንዲፈቅድለት አጥብቆ አሠልጣኙን እየለመነ የነበረ የሐኪ ተጨዋች አይቻለሁ፡፡ ሕመም ቢኖረው እንኳ፤ አብዛኞቹ ሰዎች የማይደፍሩትን መቋቋም ችሎአል፡፡ አፍንጫው ላይ ጉዳት ቢደርስበትም፤ አሸንፎ የመገኘት ራእይ ስለ ነበረው የሕመሙ ስቃይ እየተሰማው እስከ መጨረሻው መጨመሩን የቀጠለ የእግር ኳስ ተጫዋች አይቻለሁ፡፡ በስፖርትም ይሁን በሌላ መስክ፤ በተለያየ ጊዜ ሁላችንም እንዲህ ያሉ ሁኔታዎች እይተናል፡፡ ራእይ ታላቅ ተነሣሽነት ሰጪ ነው፡፡ እንዲህ ያለውን ችግር በጽናት የሚታገሡ፤ ራእያቸውን ወይም ትኩረታቸውን ሽልማቱ ላይ ያደረጉ ናቸው፡፡

ብርቱና አጥፊ ከሆኑ የሰይጣን ጭፍሮች ጋር በየዕለቱ እንደሚፋለም የእግዚአብሔር መንግሥት ሕዝብ፤ የምንወዳደረው ለምን እንደ ሆነ ማወቅ ይኖርብናል፡፡ ለመሆኑ የጀመርነውን ለመጨረስ ያለን ተነሣሽነት ምን ያህል ነው? ታማኝ እንደ ሆንን መዝለቅ ይህን ያህል አስፈላጊ የሆነው

በመልካም ሁኔታ መጀመር

ጥሩ ነው፤ ይሁን እንጂ፤

በእግዚአብሔር አሠራር

የበለጠ ፋይዳ የሚኖረው

አጨራረሳችን ነው፡፡

ለምንድነው?

እንደ እግዚአብሔር ሕዝብ የግል

ሕይወታችን ለዚያ ያለው አስተዋፅዖ ምንድነው?

እግዚአብሔር በፊታችን ያኖረው ሩጫ ትልቁ

የመንግሥቱን ስዕል በማሟላት ረገድ ይህን ያህል

አስፈላጊ የሆነው ለምንድነው?

የእነዚህ ጥያቄዎች መልስ ለአንድ አትሌት ወይም ለሩዋጭ ከሚሰጠው መልስ ጋር አንድ ዓይነት መሆናቸውን ጳውሎስ ይነግረናል፡፡ ሽልማት ወይም ዋጋ ለማግኘት እንደክማለን፤ «በለዚህ ሽልማቱን እንደሚቀበል ሰው ሩጡ፡፡» በመጨረሻው የሕይወት ዘመኑ ሐዋርያው የሐንሰም ከዚህ ጋር የሚመሳሰል የእግዚአብሔር ትእዛዝ አስፍርልናል፡፡

እናንተም የደክማችሁበትን ዋጋ እንዳታጡ፤ ነገር ግን ሙሉ ሽልማት እንድትቀበሉ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ፡፡ (2 ዮሐንስ 8)

እንደሚገባ መጨረስ ባለ መቻሉ ሰሎሞን የላቀውን ሽልማት ሳይቀበል ቀርቷል፡፡ ትኩረቱን ሁሉ ግቡ ላይ አላደረገም፡፡

በመልካም ሁኔታ መጀመር ጥሩ ነው፤ ይሁን እንጂ፤ በእግዚአብሔር አሠራር የበለጠ ፋይዳ የሚኖረው አጨራረሳችን ነው፡፡ በመልካም ሁኔታ መጨረስና ሽልማቱን መቀበል ጽናትና ትዕግሥት ይጠይቃል፤ ሁሉም ደግሞ ከተነሣሽነት ኃይል ማግኘት አለባቸው፡፡ ስለሆነም፤ የምንደክምለት

ሽልማት ምንድነው? እንዳናጣው የተነገረንስ ዋጋ ምንድነው? የሚለውን በጣም ጠቃሚ ጥያቄ እዚህ ላይ መመርመር ተገቢ ነው።

ሽልማቱን በሁለት ደረጃ ማየት ይቻላል። የመጀመሪያውን እዚህ አሁን እንመረምራለን፤ ሁለተኛውን ደግሞ፤ በቀጣዩ ምዕራፍ እንመረምራለን።

የመጀመሪያው ሽልማት

የመጀመሪያው ሽልማት ወይም ዋጋ፤ የሕይወታችን አቅጣጫ የእግዚአብሔርን መንግሥት - ማለትም ለዘላለም የምንኖርበትን መኖሪያ ከመሥራት ጋር በቀጥታ ይያያዛል።¹

እግዚአብሔር ራሱ ቤት - ማለትም በጣም የከበረ ቤት እየሠራ ነው። እዚያ ቤት ውስጥ ለመኖር በጣም በመፈለጉ የዘመናት ትኩረቱም እዚያ ላይ ነበር። በእርግጥ መኖሪያውን እዚያ ለማድረግ አጥብቆ ይፈልጋል።

እኔና ሊዛ ደረጃውን የጠበቀ ቤት አሠርተን ነበር። በ1980ዎቹ መጨረሻዎቹ ዓመታት አርናልዶ ፍሎሪዳ እየኖርን እያለ ሮበርት የሚባል ደረጃውን የጠበቀ ቤት ሠሪ ወደ እኛ መጥቶ ነበር። «እግልግሎታችሁን በጣም ነው የምወደው» አለኝ፤ በማያያዝም፤ «ደረጃውን የጠበቀ ቤት ልሠራላችሁ እፈልጋለሁ» አለ። በዚያ ዘመን እንኖር የነበረው በጣም ትንሽና መጠነኛ ቤት ውስጥ ነበር፤ ምናልባትም ለቤቱ መሥሪያ ሰውየው የሚጠይቀው ገንዘብ በጣም ውድ ሊሆን እንደሚችል አሰብን። ይህንኑ ስንነግረው ሮበርት፤ «የለም፤ እኔው ራሴ ነኝ 'በእግዚአብሔር ዋጋ' የምሠራላችሁ» አለን። በእርግጥም ከቤቱ የአንዲት ሳንቲም ጥቅም እንኳ አላገኘም ነበር።

ከዚያ ቀደም ሲል እኔና ሊዛ ሁለት ቤቶች ነበሩን። ንድፋቸውን ወይም ካርታቸውን በተመለከተ ምንም ያደረግነው ነገር አልነበረም፤ ቤቱን በተመለከተም በጣም መጠነኛ በሆነ ደረጃ እንጂ፤ ይህ ነው የሚባል ውሳኔ ማድረግ አልተፈቀደልንም ነበር። ስለሆነም ደረጃውን የጠበቀ ቤት የማሠራት ውጣ ውረድ ለእኛ ፍጹም እንግዳ ነገር ነበር።

1. የእግዚአብሔርን ቤት በተመለከተ ሰፊ ያለ ማብራሪያ ለማግኘት *Driven By Eternity* የተሰኘውን መጽሐፈን አንብቡ (New Yourk Faith Words, 2006)

ከጥቂት ቀን በኋላ ሮበርት ወደ ቤታችን መጥቶ እያለ አንድ ባዶ ወረቀት አውጥቶ፤ «የምትፈልጉትን ዓይነት ቤት እዚህ ላይ ሳሉ!» በማለት በስሜት ሲነግረን የነበረውን ሁኔታ በፍጹም አልረሳውም።

ግራ ተጋባን፤ እንዲህ ያለ ነገር መኖሩን ጨርሶ አናውቅም ነበር። ግን ሊዛ ስለዚህ ጉዳይ ስታስብ እንደ ነበረ ሰው ሆኖ መሳል ጀመረች። እኔ ትንሽ ቀርፋፋ ስለ ሆንኩና ለጥናቱ ሐሳቦች እያዘጋጀሁ ስለ ነበር አብዛኛውን ነገር የሠራችው ሚስቴ ነበረች። የአዲሱ ቤታችንን ንድፍ እኛ በምንፈልገው ሁኔታ መሥራት የመቻላችን ሐሳብ ራሱ በጣም ደስ የሚልና የሚያጓጓ ነበር።

በዚያ ትልቅ ወረቀት ላይ እኛ እንደ ነገሩ የሠራነው ንድፍ ወደ እርኪቴክተሩና ዲዛይነሩ ተወስዶ ከጥቂት ቀን በኋላ መላውን የቤቱን ፕላን አሳዩን። በጣም ደስ የሚል ነበር። ብዙም ሳይቆይ መሠረት ተጥሎ ሕንፃው ተጀመረ።

እኔና ሚስቴ ቤቱ እየተሠራ ወደ ነበረበት ቦታ በየቀኑ እንሄድ ነበር። እንዲያውም፤ አንዳንዴ በቀን ሁለቱ እንሄድ ነበር። ቀጣዩን የሕንፃውን ገጽታ እስክናይ ድረስ በጣም ጓጉተን ነበር። ደረጃውን የጠበቀ ቤታችን ፕላን ውስጥ አዳዲስ ነገር መጨመሩና በቅርቡ እዚያ ቤት የመኖር ናፍቆታችን፤ ጥቂት ወሮች የዓመታት ያህል፤ ጥቂት ቀኖች የሳምንቶች ያህል የረዘመብን መሰለን። እዚያ ባዶ ወረቀት ላይ የሰፈረው ንድፍ ነፍስ ሲዘራና እውን ሲሆን በዐይናችን ሰናይ በጣም ተደነቅን!

እርሱ የሚፈልገው ቤት ተሠርቶ ለማየት እግዚአብሔር ያለው ፍላጎት እኛ ከነበረን ፍላጎት በጣም የበለጠ መሆኑን አምናለሁ። እንደ እኛ ለጥቂት ወሮች ሳይሆን፤ እርሱ ለዘመናት ሲጠብቅ ኖሮአል። እንዲያውም ቤቱ ተሠርቶ ለማየት እግዚአብሔር ከዓለም መፈጠር በፊት ነው ሲጠብቅ የነበረው።

በዚህ ምድር ለአንዳንድ ለየት ለሚሉ ቤቶች መጠሪያ ስም እንሰጣቸዋለን። ለምሳሌ የእንግሊዝ ንግሥት ቤት ባክኒንግሃም ቤተ መንግሥት ይባላል። የአሜሪካው ፕሬዚዳንት የሚኖርበት ቤት ኃይት ሐውስ ይባላል። ቤርመዳ ያለው የአክተር ሚካኤል ዳግላስ ቤት ሎንግላንድስ ነው። የቀድሞ ቤትል የጆርጅ ሐሪሰን ቤት ፍራየር ፓርክ ነው። የአክተር ኒኮላስ ኬጅ ቤት ሚድፎርድ ካስል ነው። ብዙዎቻችን የማናውቀው ነገር እግዚአብሔር ለዚህ ቤት ስም ማውጣት የጀመረው ከእኛ ረጅም ዘመናት በፊት ቀድሞ መሆኑን ነው። ዛሬም እንኳ እየተሠራ ያለውን ዘላለማዊ ቤቱን

ጽዮን በማለት ጠርቶታል፡፡ ይህን በተመለከተ ዘማሪው ሲጽፍ እንዲህ ይላል፡

እግዚአብሔር ጽዮንን መርጠታታልና፤ ማደሪያውም ትሆን ዘንድ ወዶአልና እንዲህ አለ - ይህች ለዘላለም ማረፊያዬ ናት፤ ፊልጌአታለሁና በእርሷ እኖራለሁ፡፡ (መዝሙር 132፡13-14)፡፡

ይህን ቤት እግዚአብሔር እንደ ፈለገው ልብ አድርጉ፡፡ እኔና ሊዛ ኦዲሱ ቤታችንን በናፍቆት ስንጠብቅ እንደ ነበር ሁሉ እርሱም በናፍቆት ይጠብቃል፡፡ ይህ ጽዮን የተሰኘው ቤት በትውልዶች ዘመን ሁሉ በእግዚአብሔር ልብ ውስጥ እንደ ነበር የሚናገሩ ሌሎች የቅዱሳት መጻሕፍት ክፍሎችም አሉ፡፡ «እግዚአብሔር ጽዮንን መልስ ይሠራታልና» (መዝሙር 102፡16)፤ «በጽዮን የሚኖር እግዚአብሔር» (መዝሙር 9፡11)፤ «ፍጹም ውብ ከሆነችው ከጽዮን እግዚአብሔር አበራ» (መዝሙር 50፡2)፡፡

አንድ ቤት ስትሠሩ የምትጀምሩት ከመሠረት ነው፡፡ ኢሳይያስ፡ «እነሆ የተፈተነ ድንጋይ፤ የመሠረት ድንጋይ፤ ለጽኑ መሠረት የሚሆን የከበረ የማእዘን ድንጋይ በጽዮን አስቀምጣሁ» ይላል (ኢሳይያስ 28፡16)፡፡ የማእዘን መሠረት ድንጋይ ምንድነው ወይም ደግሞ የበለጠ ትክክል ለመሆን ማን ነው? የተወደደው የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፡፡ ኢሳይያስ እንደሚነግረን ኢየሱስ ዘላለማዊ የእግዚአብሔር ቤት - ጽዮን የሚሠራባቸው ነገሮች አካል ነው፡፡ እንዲያውም የማእዘን ድንጋይ እንደ መሆኑ መጠን፤ እርሱ እጅግ በጣም አስፈላጊው ወይም ጠቃሚ ክፍል ነው፡፡

ከዚያም የእግዚአብሔር ቃል፡ «እናንተ ደግሞ... እንደ ሕያዋን ድንጋዮች መንፈሳዊ ቤት ለመሆን ትሠራላችሁ» ይላል (1ኤፕሮስ 2፡5)፡፡ ጴጥሮስ እየተናገረለት ያለው ቤት ጽዮን እንደ ሆነ ግልጽ ነው፡፡ ኢየሱስ በምሳሌያዊ ቃል ድንጋይ ተብሏል፤ እኛም እንደዚያው ነን፡፡ እኛ «ሕያዋን ድንጋዮች» ስንሆን እርሱ ደግሞ የማእዘን ድንጋይ ነው፡፡ ከኢየሱስ ጋር አብረው በመሆን ክርስቲያኖች እግዚአብሔር ለዘላለም የሚኖርበት ቤት መሥሪያዎች ናቸው፡፡

በሐዋርያትና በነቢያት መሠረት ላይ ታንጻችኋል፤ የማእዘኑ ራስ ድንጋይ ክርስቶስ ኢየሱስ ራሱ ነው፤ በእርሱ ሕንፃ ሁሉ አንድ ላይ ተገጣጥሞ በጌታ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንዲሆን ያድጋል፡፡ እናንተም ደግሞ እግዚአብሔር በመንፈስ የሚኖርበት ማደሪያ ትሆኑ ዘንድ አብራችሁ እየተገነባችሁ ነው፡፡ (ኤፌሶን 2፡19-22)

ረዳት ሠራተኞች

ሕንፃው የሚሠራባቸው ነገሮች ብቻ ሳይሆን፤ አብረን የምንሠራ እንደ ሆነም ተነግሯል (1ቆሮንቶስ 3፡9 ይመለከቷል)፡፡ በዘመኑ ሕንፃ ሥራ ቋንቋ፡ «ረዳት ሠራተኞች» ማለት ይቻላል፡፡ ረዳት ሠራተኞቹ እነማን ናቸው? ግንበኞች ለላኞች፤ አናጢዎች፤ ኤሌክትሪሺያኖች፤ ቧንቧ ሠራተኞች ወዘተ ናቸው፡፡ ቤቱን እውን የሚደርጉት እነዚህ ሁሉ በአንድነት ሆነው ነው፡፡ ሮበርት ቤቱን በሠራልን ጊዜ፤ ቤቱ ላይ አንዲት ሚስጥር እንኳ አልመታም፤ አንዲት ብሎኬት እንኳ በቦታው አላኖረም፤ አንዱን አጠና እንኳ አልቆረጠም ያንን ሁሉ የሠሩ ረዳት ሠራተኞቹ ወይም ተቋራጮቹ ናቸው፡፡

ታዲያ፤ ቤቱን የሚሠሩ ረዳቶቹ ወይም ተቋራጮቹ ከሆኑ የመሐንዲሱ ሥራ ምን ሊሆን ነው? ሦስት መልሶች አሉ፡፡ በመጀመሪያ ደረጃ፤ መሐንዲሱ የቤቱን ፕላን ይሠራል፡፡ የራሱን ቤት የሚሠራው እርሱ እንደ መሆኑ መጠን እግዚአብሔር ከረጅም ጊዜ በፊት ዋናውን ፕላን አውጥቶአል፡፡ ሐዋርያው ጳውሎስ፡ «...ዓለም ከመፈጠሩ አስቀድሞ መርጠናልና» ይላል (ኤፌሶን 1፡4)፡፡ የዕብራውያን መልእክት ጸሐፊም፡ «ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የእርሱ ሥራ ተከናውኖአል» ይለናል (4፡3)፡፡ የእግዚአብሔር ቤት የታቀደው አዳም ከመፈጠሩ ረጅም ጊዜ በፊት ነበር፡፡ በጣም ይገርማል!

በሁለተኛ ደረጃ፤ ቤቱ የሚሠራባቸውን ነገሮች የሚወስን መሐንዲሱ ነው፡፡ ሕይወታችሁ በእግዚአብሔር የታቀደና የተመረጠ መሆኑ ደስ አይላችሁም? «በማሕፀን ሳልሠራህ ዐወቅሁህ፤ ከመወለድህ በፊት ለየሁህ» የሚለው በዚህ ምክንያት ነው (ኤርምያስ 1፡5)፡፡ ጳውሎስም፡ «ዓለም ከመፈጠሩ አስቀድሞ በእርሱ መርጠናልና» በማለት ይነግረናል (ኤፌሶን 1፡4)፡፡

ሦስተኛው የመሐንዲሱ ኃላፊነት ረዳት ሠራተኞቹን ወይም ተቋራጮቹን በቅደም ተከተል ማሰማራት ነው፡፡ መጀመሪያ ሕንፃው ሳይዋቀር፤ የቧንቧ ቱቦዎች ወይም የኤሌክትሪክ ሽቦዎች አይዘረጉም፡፡ ግድግዳው ሳይሠራ፤ ቀለም ቀቢው ወደ ሥራ አይገባም፡፡ ረዳት ሠራተኞቹ በቅደም ተከተሉ መሠረት የማይሠሩ ከሆነ ምስቅልቅል ነው የሚሆነው፡፡ ስለዚህም ይህ የሥራው ገጽታ በጣም አስፈላጊ ነው ማለት ነው፡፡

ብዙ ጊዜ የዘመናዊ ቤቶች ግንባታ፤ «ዋና ተቋራጭ» የላቸውም፤ የእግዚአብሔርን ቤት በተመለከተ ግን እንደዚያ አይደለም፡፡ የእግዚአብሔር ቤት ዋናው ተቋራጭ ማን ይመስላችኋል? ልክ ናችሁ - ኢየሱስ ክርስቶስ

ነው። ገላትያ 4፡4፤ «የተወሰነው ጊዜ በደረሰ ጊዜ፤ እግዚአብሔር ልጁን ላከ» ይላል። ጽዮን የምትሠራበት፤ «የተወሰነው ጊዜ» በደረሰ ጊዜ ዋናው መሐንዲስ እግዚአብሔር፤ የማእዘን ራስ ድንጋይና ረዳት ሠራተኛ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስን ላከ።

የዋና ሠራተኛነት ድርሻውን ኢየሱስ በሚገባ አጠናቅቆአል። የመጀረውን በመልካም ሁኔታ ፈጽሞአል! የመጨረሻውን ራት ከደቀመዛሙቱ ጋር በበላ ጊዜ፤ «የሰጠኸኝን ሥራ በመፈጸም በምድር አክባርሁ» በማለት በትሕትናና በልበ መላኩት ለአባቱ መናገር ችሎ ነበር (ዮሐንስ 17፡4)። እንደ ዋናው የሥራ መሪ ጽዮንን የመሥራት ዋና ድርሻውን ኢየሱስ አጠናቅቆአል።

እኔና እናንተን በተመለከተስ? በእግዚአብሔር ቤት ሥራ እንደ ተሰማሩ ረዳት ሠራተኞች ስላለን ድርሻ የእግዚአብሔር ቃል ምን ይላል?

«እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀልንን መልካም ሥራ እንድንሠራ በክርስቶስ ኢየሱስ የተፈጠርን የእግዚአብሔር እጅ ሥራዎች ነን» ተብሎ ተነግሮናል (ኤፌሶን 2፡10)። «መልካም ሥራ» እንድንፈጽም በክርስቶስ የተፈጠርን መሆኑን ልብ አድርጉ። በሌላ አነጋገር እኛ የተፈጠርነው ማንኛውም ዓይነት ሰው እንድንሆን ሳይሆን፤ አንዳች ቁም ነገር፤ አንዳች መልካም ነገር እንድንሠራ ነው። ይህን በጣም ልብ አድርጉ፤ ከጥቂት ዓመታት ወዲህ ይህን በተመለከተ በክርስቶስ አካል ሚዛናዊነት የሌለው ትምህርት እየተሰጠ ነው። በክርስቶስ ስላለን ማንነት ጠንክር ያለ አጽንዖት ሰጥተናል፤ በመሠረቱ ይህ ጠቃሚም አስፈላጊም ቢሆንም፤ በክርስቶስ የተፈጠርንበትን ዓላማ ችላ እንድንል እስኪያደርገን ድረስ አጽንዖት መስጠታችን ግን ትክክል አይደለም። ይህ ጉዳይ ሚዛን የጠበቀ አለመሆኑ ለሁለት ትልልቅ ችግሮች ምክንያት ሆኗል።

በመጀመሪያ ደረጃ፤ በምዕራቡ ዓለም ልፍስፍስ ቤተ ክርስቲያን እንድትገኝ አድርገውአል። አብዛኞቹ አማኞች በላምንት አንድ ቀን ወደ ቤተ ክርስቲያን ይሄዳሉ፤ ብዙዎቹም ያን ያህል እንኳ አይሄዱም። በሥራችን ዕድገት እንድናገኝ፤ ማኅበራዊ ሕይወታችንን እንድናሻሽል ልዩ ጥረት እያደረግን ነው። መኪና መግዛት፤ የቤት ዕዳችንን መክፈል፤ ልጆቻችንን ማሳደግና፤ እነርሱን ማስተማሪያ ገንዘብ ማጠራቀም፤ ለጡረታ ዘመናችንም አንዳች ነገር ማድረግ እንፈልጋለን። እነዚህ ነገሮች በግል ለእግዚአብሔር የመሰጠት ፍጻሜ መሆን ሲኖርባቸው የተነሣሽነታችን ምክንያት ሆነውብናል። በጣም ብዙዎቻችን ማጠናቀቅ ወይም መጨረስ ያለብን ዘላለማዊ፤ «ሥራ» ያለን የመሆኑን ሐቅ ችላ ብለናል።

እስቲ ስለዚህ ጉዳይ ረጋ ብላችሁ አስቡ - መጀመሪያውን መንገዱን ባያውቅ ኖሮ ጳውሎስ፤ «ሩጫውን ጨርሻለሁ» ማለት እንዴት ይችላል ነበር? (2ጢሞቴዎስ 4፡7)። እስቲ ግልጽ ላድርገው። በቡድን ሆናችሁ አገር አቋራጭ ጉዞ ማድረግ ከፈለጋችሁ፤ ከጉዞው በፊት ተሳታፊዎች ሁሉ የጉዞው ካርታ ያላቸው መሆኑን ማወቅ ይኖርባችኋል። የመሮጫ መስመሩን ሳታውቁ አገር አቋራጭ ሩጫ የምታደርጉ ከሆነ፤ መጨረሻ ላይ ደክሞአችሁ ትወድቃላችሁ፤ ጉዞውን ማጠናቀቅ አለማጠናቀቃችሁን እንኳ አታውቁም። በእውነትና በትክክል ሩጫውን መጨረሳችሁን መናገር የምትችሉት የታቀደውን መንገድ የምታውቁና የምትከተሉ ከሆናችሁ ብቻ ነው። እንደ ኢየሱስ ሁሉ ጳውሎስም፤ «የሰጠኸኝን ሥራ ፈጽሜአለሁ» ማለት ችሎአል።

ትኩረታችን ሁሉ የዕለት ተዕለት ጉዳዮችን ላይ ብቻ እስከ ሆነ ድረስ፤ እንዴት አድርገን ሩጫችንን መጨረስ እንችላለን? ከእርሱ ጋር ያለን ግንኙነት በላምንት አንድ ቀን እሑድ ብቻ ከሆነ፤ እግዚአብሔር ለእኛ ያደረገውን እንዴት እናውቃለን? በየዕለቱ በትጋት እርሱን የማንፈልግ ከሆነ እንዴት አድርገን የእርሱን ዕቅድ እናውቃለን?

ሚዛኑን ያልጠበቀ አጽንዖት መስጠታችን የፈጠረው ሁለተኛ ችግር፤ ብዙ ክርስቲያኖች እውነተኛ የእግዚአብሔር ጥሪ ያላቸው፤ የሙሉ ጊዜ አገልጋዮች ብቻ ናቸው በማለት ማሰባቸው ነው። ወንድ ይሁን ሴት፤ ወጣት ይሁን ሽማግሌ፤ እያንዳንዱ ከእግዚአብሔር የተወለደ ሰው ሰማያዊ ጥሪ አለው፤ ያ ጥሪ በእግዚአብሔር ቤት ሥራ ውስጥ ታማኝ ሠራተኛ ሆኖ መገኘት ነው። ምክንያቱም፤ «እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀልንን መልካም ሥራ እንድንሠራ በክርስቶስ ኢየሱስ የተፈጠርን የእግዚአብሔር እጅ ሥራዎች ነን» (ኤፌሶን 2፡10)።

ጽዮንን ማለትም የእርሱን ዘላለማዊ ቤት በመሥራት ረገድ የአንድ ረዳት ሠራተኛን ድርሻ የመወጣትን መብት እግዚአብሔር ሰጥቷችኋል። ቤቱ የሚሠራው በድንጋይ፤ በእንጨት ወይም በሌላ ነገር አይደለም። በሰው እጅ ያልተሠራ፤ የንጉሥ ልጆች በሆኑ ወንዶችና ሴቶች ልጆች የተሠራ ቤት ነው። በዘመናችን እንዳሉ ብዙ ተቋራጮች በዚያ ቤት የተሟላ ፍጻሜ ውስጥ የእናንተ ሕይወት ጥሪ ስላለው አስተዋዕድም ሳታውቁ ትችላላችሁ። እንደ እውነቱ ከሆነ ያንን ሁሉ የሚያውቅ ዋናው መሐንዲስ ነው። አንድ ቀን ቤቱ ሲጠናቀቅና ለዘላለም ከእርሱ ጋር በምንኖርበት ጊዜ ግን ያደረግነው አስተዋዕድም የተሟላ ትርጉም ይኖረዋል።

ሮበርት ሠራተኞቹን ሲያሰማሩ የጥላኑን የተወሰኑ ክፍሎችንም ለእያንዳንዳቸው ሰጥቷቸው ነበር። በትክክል እንዲያደርጉ የፈለገውን ነበር

እፈታቸው ያኖረው፡፡ ሙሉውን ፕላን የሚያውቅ - እርሱ ነው፤ እነርሱ ግን የተሰማቸውን ድርሻ ብቻ ነው የሚውቁት፤ እንዲሁ ለሚጠበቅባቸውም የራሳቸውን ድርሻ ብቻ ነው፡፡ ቤቱ እየተሠራ ወዳለበት ቦታ መጥተው፤ የተሰማቸውን ወይም መልካም መስሎ የታያቸውን አይሠሩም፡፡ የእነርሱ ድርሻ መሐንዲሱ አስቀድሞ ያዘጋጀውን ፕላን መከተል ነው፡፡

ለእኔ፤ ለእናንተና ኢየሱስ ክርስቶስን ጌታና አዳኝ ላደረገ ማንኛውም ሰው እግዚአብሔር አስቀድሞ የተሻለውን መንገድ አዘጋጅቶአል (ኤፌሶን 2፥10)፡፡ ቤታችንን እንደሚሠሩ ረዳት ሠራተኞች ሁሉ እያንዳንዳችንም በእግዚአብሔር ዘላለማዊ ቤት ሥራ ውስጥ ራሱን የቻለ ድርሻ አለን፡፡ አንዱ ሥራ ከሌላው የበለጠ ወይም ያነሰ በፍጹም ሊሆን አይችልም፡፡ ቤቱ እርሱ ባቀደው መልኩ በትክክል እንዲሠራ እግዚአብሔር ይፈልጋል፤ ያ ደግሞ የእያንዳንዳችንን ተሳትፎና በሚገባ ማጠናቀቅን ይጠይቃል፡፡

የግንበኛው ሽልማት ወይም ኪሳራ

ቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ብዙ ጊዜ ግንበኞች ተብለን ስለ ተጠራንበት ምክንያት አሁን በተሻለ ሁኔታ መረዳት ትችላላችሁ፡፡ «ግንበኞች የናቁት ድንጋይ እርሱ የማእዘን ራስ ሆነ» በማለት ዘማሪው ጽፎአል (118፥22)፡፡ ቀደም ሲል እንደ ተመለከትነው ጴጥሮስ በእግዚአብሔር ቤት ሥራ ውስጥ አማኞች ሁሉ «ድንጋይ» መሆናቸውን ከተናገረ በኋላ እንደ እግዚአብሔር ቤት ሠራተኞች ስላለብን ድርሻ ሲያመለክት፡ «...እንደ ሕያዋን ድንጋዮች መንፈሳዊ ቤት ለመሆን ትሠራላችሁ... እንግዲህ ለእናንተ ለምታምኑት ይህ ድንጋይ ከቡር ነው፤ ለማያምኑት ግን - ግንበኞች የናቁት ድንጋይ እርሱ የማእዘን ራስ ሆነ» ይላል (1ጴጥሮስ 2፥5፥7)፡፡

ታዛዦቹ በታማኝነትና በእውነት የእግዚአብሔርን ቤት የሚሠሩ ግንበኞች ሲሆኑ፤ የማይታዘዙ ወይም የእግዚአብሔርን ዕቅድና ፕላን የማይከተሉ ግን ከታቀደው ግብ ውጪ እንደሚሠሩ ከዚህ ጴጥሮስ ከተናገረው ቃል እንረዳለን፡፡

እንግዲህ ይህን በአእምሮአችን ከያዝን፤ ስለ ሂደቱና ሽልማት አሰጣጡ፤ ሐዋርያው ጳውሎስ የሚያቀርበውን ገለጻ ለመመርመር ተዘጋጅተናል ማለት ነው፡፡

...እያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን የራሱን ሽልማት ይቀበላል፡፡ እኛ ከእግዚአብሔር ጋር አብረን የምንሠራ ነንና፡፡ ...የእግዚአብሔር ሕንፃ (ጽዮን) ናችሁ፡፡ ከእግዚአብሔር በተሰጠኝ ጸጋ መጠን እንደ

አንድ ብልጎ ግንበኛ መሠረትን ጣልሁ፤ ሌላውም በላዩ ላይ ይገነባል፤ ነገር ግን እያንዳንዱ እንዴት እንደሚገነባ መጠንቀቅ አለበት፡፡ ምክንያቱም አንድ ጊዜ ከተመሠረተው መሠረት በቀር ሌላ መሠረት መጣል የሚችል ማንም የለም፤ ይህም መሠረት ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፡፡ (1ቆሮንቶስ 3፥8-11)

በመጀመሪያው ዐረፍተ ነገር፤ እግዚአብሔር ስለ ሽልማት ወይም ዋጋ ስለ መቀበል እየተናገረ መሆኑን ማስተዋል ተገቢ ነው፡፡ የ 1ቆሮንቶስን ምንባብ ሰፋ አድርገን በምናደበት ጊዜ ይህን በአእምሮአችሁ ያዙ፡፡

ጳውሎስ መሠረቱን ጣለ፡፡ ከሁለት ሺህ ዓመታት በፊት የተጻፉ ቢሆኑም፤ በክርስቶስ እንዴት መኖር እንደሚገባን ለመረዳት ዛሬም መልእክቶቹን እንደ አስተማማኝ መሠረት እንጠቀምባቸዋለን፡፡ ፍሎሪዳ ያለውን ቤታችንን የሠሩ የመጀመሪያዎቹ ረዳት ሠራተኞች መሠረት አትረዋል፡፡ እነርሱ መሠረቱን ከጣሉ በኋላ እዚያ ላይ የተቀሩት የሥራው ባለ ድርሻዎች የየበኩላቸውን ሥራ አኖሩ፡፡

ጳውሎስ በመቀጠል፤ «ማንም በዚህ መሠረት ላይ በወርቅ ወይም በብር፤ በከበረ ድንጋይ ወይም በዕንጨት፤ በማር ወይም በአገዳ ቢያንጽ፤ ሥራው እንዴት እንደ ሆነ ይታያል» ይላል (3፥12)፡፡ ወርቅ፤ ብርና የከበረ ድንጋይ ዘላለማዊውን ያመለክታሉ፤ እንጨት፤ ሣርና አገዳ ግን ጊዜያዊውን ያመለክታሉ፡፡ በእያንዳንዱ የሕይወታችን ቅጽበት ለዘላለማዊው ወይም ለጊዜያዊው ዓለም የማንጽ ወይም የመሥራት ምርጫ አለን፡፡ ዓላማችን ገንዘብ ማግኘት ከሆነ፤ ታዋቂ ወይም ተወዳጅ መሆን ከሆነ፤ ሰዎችን የምንረዳው ለግል ጥቅማችን ከሆነ፤ እንዲሳካልን ወይም እንዲከናወንልን የምንፈልገው ምን ያህል ጉበዝ መሆናችንን ለማሳየት ከሆነ፤ እያንዳንዱ ወይም እየሠራን ያለነው ለጊዜያዊው ነው፡፡ ይሁን እንጂ፤ ችግር ላይ ላሉት የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ ቃልና ልግስና በማምጣት ትኩረታችን የእግዚአብሔርን መንግሥት ማንጽ ወይም መሥራት ላይ ከሆነ ለዘላለሙ እየሠራን ነው፡፡

በመቀጠል ጳውሎስ፤ «ሥራው እንዴት እንደ ሆነ ይታያል፤ ምክንያቱም ያ ቀን ወደ ብርሃን ያመጣዋል፡፡ በእሳት ስለሚገለጥ እሳቱ የእያንዳንዱን ሰው ሥራ ምንነት ይፈትናል» ይላል (3፥13)፡፡

ሥራችን በእሳት ይፈተናል፤ ሥራችን ብቻ ሳይሆን ከሥራችን በስተ ጀርባ ያለው ዓላማችን ምንነትም ይፈተናል (1ቆሮንቶስ 4፥5 ይመ)፡፡ እንጨት፤ ሣርና አገዳን እሳት ቢነካቸው ያቃጥላቸዋል፡፡ ያው እሳት ወርቅን፤ ብርን ወይም የከበረ ድንጋይን ቢነካቸው የበለጠ ያጠራቸዋል፤ የበለጠ

ያሳምራቸዋል እንጂ አቃጥሎ አያጠፋቸውም፡፡ በመጨረሻው የክፍያ ቀን፡ «ማንም የገነባው ሥራ ቢጸናለት ሽልማቱን ይቀበላል፤ ሥራው የተቃጠለበት ግን ሽልማት ይቀርብለታል፤ እርሱ ራሱ ግን ይድናል፤ ይሁን እንጂ፡ የሚድነው በእሳት ውስጥ በጭንቅ እንደሚያልፍ ሆኖ ነው» (3+14-15)፡፡

እንደ ግንበኛ የተሰጣችሁን ሥራ በመልካም ከጨረሳችሁ ሽልማት እንደምታገኙ ልብ አድርጉ! ሆኖም፤ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የማይጣጣም ሥራ ብትሠሩ - ዓላማችሁ ራስ ወዳድነት፤ አለመታዘዝና ትዕቢትን መሠረት ያደረገ ከሆነ - ሥራችሁ ይቃጠልባችኋል፡፡ በክርስቶስ እንደሚያምኑ ሰዎች መንግሥተ ሰማይ ትገባላችሁ፤ ዘለቄታ ላለው ሥራ የሚሰጥ ሽልማት ግን አይኖራችሁም፡፡ ለሁላችንም ጠንከር ያለ ማስጠንቀቂያ ነው!

ይህን ታላቅ ምንባብ እየመረመረን እያለ፤ አንድ ማስታወስ ያለባችሁ ነገር፤ ጳውሎስ እየተናገረ ያለው ስለ ግለ ሰብ ሳይሆን ስለ መላው ቤተ ክርስቲያን መሆኑን ነው፡፡

እናንተ ራሳችሁ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደ ሆናችሁ፤ የእግዚአብሔርም መንፈስ በውስጣችሁ እንደሚኖር አታውቁምን? ማንም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ቢያፈርስ እግዚአብሔር እርሱን ያፈርሰዋል፤ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ቅዱስ ነውና፤ ያም ቤተ መቅደስ እናንተ ናችሁ፡፡ (3+16-18)፡፡

አሁንም ጠንከር ያለ ቃል! የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ የክርስቶስ ሙሽራ የሆነችው ቤተ ክርስቲያን ላይ በደል የሚፈጽምና ወደ ስሕተት የሚመራ ማንኛውም ሰው ልብ ውስጥ ይህ ቅዱስ ፍርሃት ማምጣት አለበት፡፡ ሌላው ቀርቶ የእግዚአብሔር ቤት በጣም ትንሽ የተባለ፤ «ሽክላ» ላይ ወይም፤ «ስቅዱሳን ሁሉ ያነሱ» የሚባለው ላይ እንኳ በደል መፈጸምን አስመልክቶ የተሰጠውን ይህን ጠንከር ያለ ማስጠንቀቂያ ልብ አድርጉ፡፡

የሠራተኛው ዋጋ

ጳውሎስ፤ «ማንም ራሱን አያታልል» በማለት ነው የሚደመድመው (3+18)፡፡ በጣም የሚያሳዝነው አንዳንድ ክርስቲያኖች በመልካም የማይፈጽሙት፤ የራሳቸውን መከተል ሲፈልጉ ከመንገድ በመውጣታቸው ነው፡፡ ለከብሩ የሚሆነውን የእግዚአብሔርን ቤት ሥራ በመተው ጠፊ ወደ ሆነው ክብር፤ የሰዎችን ጊዜያዊ ይሁንታ ወደ መፈለግ ወይም አንድ ቀን ተቃጥሎ የሚጠፋውን የዚህ ዓለምን ሀብት ወደ ማሳደድ ዘወር ብለዋል፡፡

አትሳሳቱ! ከትኩረታችሁ አትዘናጉ! በክርስቶስ ተልዕኮ አላችሁ፡፡ የምትሠሩት ሥራ መጀመሪያውኑ እግዚአብሔር ባቀደለት መልኩ መጠናቀቅ አለበት፤ እንደዚያ ካልሆነ እናንተ እንድትሠሩ ታቅዶ የነበረውን ሌላው ይሠራዋል፡፡ ቀጥሎ ያለው ጥቅስ ይህን ወሳኝ ነጥብ ያመለክታል፡፡

ከእግዚአብሔር በተሰጠኝ ጸጋ መጠን እንደ አንድ ብልሃ ግንበኛ መሠረትን ጣልሁ፤ ሌላውም በላዩ ላይ ይገነባል፤ ነገር ግን እያንዳንዱ እንዴት እንደሚገነባ መጠንቀቅ አለበት፡፡ ምክንያቱም አንድ ጊዜ ከተመሠረተው መሠረት በቀር ሌላ መሠረት መጣል የሚችል ማንም የለም፤ ይህም መሠረት ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፡፡ ማንም በዚህ መሠረት ላይ በወርቅ ወይም በብር፤ በከበረ ድንጋይ ወይም በዕንጨት፤ በሣር ወይም በአገዳ ቢያንጽ፤ ሥራው እንዴት እንደ ሆነ ይታያል፤ ምክንያቱም ያ ቀን ወደ ብርሃን ያመጣዋል፡፡ በእሳት ስለሚገለጥ እሳቱ የእያንዳንዱን ሰው ሥራ ምንነት ይፈትናል፡፡ ማንም የገነባው ሥራ ቢጸናለት ሽልማቱን ይቀበላል፤ ሥራው የተቃጠለበት ግን ሽልማት ይቀርብታል፤ እርሱ ራሱ ግን ይድናል፤ ይሁን እንጂ፤ የሚድነው በእሳት ውስጥ በጭንቅ እንደሚያልፍ ሆኖ ነው፡፡ (1ቆሮንቶስ 3+10-15)

የሠራነው ነገር በእግዚአብሔር ምርመራ መስፈርት ማለፍ ካልቻለ፤ ሥራው፤ ይቃጠልብናል፡፡ ማንኛውም ሰው ሥራው በተለይም ደግሞ ለአጽናፈ ዓለሙ ፈጣሪ የሠራው ሥራ እንዲቃጠልበት አይፈልግም!

ቤታችን እየተገነባ በነበረ ጊዜ ጥሩ ሥራ ያልሠራ አንድ ተቋራጭ ላይ የሆነው ትዝ ይለኛል፡፡ ሰውየው ሮበርት ባሳየው ፕላን መሠረት የተሰጠውን የሥራ ድርሻ አልሠራም ነበር፡፡ እኔና ሊዛ በየቀኑ ቤቱ እየተሠራ ወደ ነበረበት ቦታ እንሄድ ስለ ነበር፤ ችግሩን ለማየት የመጀመሪያዎቹ ነበርን፡፡ ዋናው የሥራ መሪውን ሮበርትን ጦርተን ችግሩን ስናሳየው በጣም ተቆጣ፡፡ ያ ሥራውን ያበላሸው ሰው መደበኛ ሠራተኛው ስላልነበር ወዲያውኑ ነበር ከሥራ ያስወጣው፡፡ ሰውየው ቤቱ አልቆ የማየት ሽልማቱን አጣ፡፡ ለሥራው ይገባው የነበረውን ክፍያ ብቻ ሳይሆን፤ በዚያ ያማረ የቤት ሥራ ተሳትፎ ባደረጉ ሰዎች መካከል የመቆጠር ዕድልንም አጥቷል፡፡

ዓይኖችን እያየ ነበር ሮበርት የዚያን ሰው ሥራ ያፈረሰው፡፡ ከዚያ በኋላም፤ ልክ እርሱ ፕላኑ ላይ እንዳስቀመጠው አድርጎ ሊሠራለት የሚችል ሌላ ሠራተኛ ቀጠረ፡፡ ያ ሰው የሚገባውን ክፍያም ሆነ፤ ለዚያ ያማረ ቤት ቀና አስተዋፅዖ ማድረጉን የማወቅ ርካታም አገኘ፡፡

የእግዚአብሔርን ቤት መገንባትን በተመለከተም ይህ መርሐ እንደሚሠራ ቅዱሳት መጻሕፍት ይነግሩናል። ሥራቸው ተቀባይነት የማያገኝላቸው ሰዎች ይኖራሉ። የእነዚህ ወገኖች ሥራ ይፈርሳል፤ የዘላለማዊው ቤት አካልም አይሆንም።

ይህን በሚገባ ለማየት እንዲሰችላችሁ እስቲ አንድ ምሳሌ ላቅርብ። በየቀኑ ቤቱ እየተሠራ ወደ ነበረበት ቦታ እሄድ ስለ ነበር በተለያየ የሥራ ምድብ ተሰማርተው የነበሩ ሰዎች አውቀውኝ ነበር፤ «ሰባኪው» እያሉ ነበር የሚጠሩኝ። ቤቱ እየተሠራ ወደ ነበረበት ቦታ ስሄድ፤ የአሲድ ሮክ መዘቃቸው ጨክት ገና ከሩቅ ነበር የሚሰማኝ። እኔ መምጣቴን ሲያዩ ከመካከላቸው አንዱ ቶሎ ሮፕ ይልና የመዘቃ ማጫወቻውን ይዘጋው ነበር። እኔም፤ ሌላው ቢቀር እንደ የእግዚአብሔር ሰው ማክበራቸው ፈገግ ያሰኘኝ ነበር። ከዚያ ከእነርሱ ጋር ጥቂት አወራለሁ። በጣም ከመቀራረባችን የተነሣ ከአንዳንዶቹ ጋር ስለ ትልልቅ ጉዳዮች እንኳ እንነጋገር ነበር፤ አንዳንዶቹንም በወንጌል የማገልገል ዕድል አግኝቼ ነበር።

በጣም በሚያማምሩ ሕንፃ ሥራዎች ስለ ነበራቸው ድርሻ ነግረውኝ እንደ ነበረም አስታውሳለሁ። በእንዲህ ያሉ ታላላቅ ሥራዎች ሰላደረጉት አስተዋፅዖ ሲናገሩ ፈታቸው ይፈካል። በእነዚህ ታላላቅ ሥራዎች መሳተፍ በመቻላቸው ያገኙትን ርካታ ማየትም ትችላላችሁ።

እስቲ ይህን አንድ ርምጃ ወደ ፊት እንውሰደው። በዋሽንግተን ባለው ኃይት ሐውስ ቤት መንግሥት ግንባታ የሥራ ድርሻ የነበራቸው ሰዎች ምን ሊሰማቸው እንደሚችል ማሰብ ትችላላችሁ? በተለያየ ምክንያት ወደ ተለያዩ የአገሪቱ ክፍሎች ሄደው የነበሩ ልጆቻቸው ወደ ቤት ሲመለሱ ሰላዩዋቸው በጣም የሚያማምሩ ሕንፃዎች ሲነግሩዋቸው ማሰብ ሞከሩ። ታዲያ፤ በእነዚያ በጣም ባደነቋቸው ሕንፃዎች ግንባታ ስለ ነበረው ተሳትፎ አባት ለልጅ ሲናገር የሚሰማውን ደስታና ርካታ ማሰብ ትችላላችሁ? አባቱ በኃይት ሐውስ ሥራ ግንባታ ተሳትፎ አድርጎ የነበረ ልጅ፤ የአሜሪካ ፕሬዚዳንት የሚኖርበትን ባለ ግርማ ጥገሰ ቤት ከሠሩ ሰዎች አንዱ የእገሌ አባት ናቸው ሲባል ሲሰማ ፊቱ ላይ የሚታየውን ኩራት ማሰብ ትችላላችሁ?

በእግዚአብሔር ቤት ሥራ እኛ ያለንን ድርሻ በተመለከተም ይኸው ነው! ሆኖም፤ እኛ የምንሠራው ቤት የሚፈርስ ወይም ከመቶ ዓመታት በኋላ በሌላ ሕንፃ የሚተካ አይደለም። ከዘላለም እስከ ዘላለም የመላው አጽናፈ ዓለምን ትኩረት የሚማርክ ይሆናል። እስቲ ነቢዩ ሚክያስ የሚለውን እንሰማ፡

በመጨረሻው ዘመን የእግዚአብሔር ቤት መቅደስ ተራራ፤ ከተራሮች ልቆ ይታያል፤ ከኮረብቶች በላይ ከፍ ይላል፤ ሕዝቦችም ወደ እርሱ ይጉርፋሉ። ብዙ አሕዛብ መጥተው እንዲህ ይላሉ - ኑ ወደ እግዚአብሔር ተራራ፤ ወደ ያዕቆብ አምላክ ቤት እንሂድ፤ በመንገዱ እንድንሄድ መንገዱን ያስተምረናል። (ሚክያስ 4፡1-2)

የመላው አጽናፈ ዓለም ትኩረት በዚህ ቤት ዙሪያ ያጠነጥናል። መላው ፍጥረትን የሚገዛ ጥበብና ሕግ ከዚህ ቤት አስተዳደር ይመነጫል። ምናልባትም እጅግ አስደናቂው ሐቅ፤ የእግዚአብሔር ቤት ማለትም ጽዮን ዐሥር ትሪሊዮን ዓመታት በኋላ እንኳ ሥራው መጀመሪያ የተጠናቀቀበትን ጊዜ ያህል ያማረና ውብ ሆኖ መዝለቁ ሊሆን ይችላል!

አንድ እስከ ፍጻሜው በታማኝነት የዘለቀ የወንጌል አገልጋይ ነበር። ውጤት ባለው ሁኔታ ከስድሳ ዓመት በላይ ካገለገለ በኋላ፤ ያለፈው ሚሊኒየም ማብቂያ ላይ ወደሚጠበቀው ሽልማት ገባ። ይህ ሰው ከሞተ አንድ ወይም ሁለት ዓመት በኋላ በማፅከላዊ ምዕራብ ወዳለ አንድ ቤተ ክርስቲያን ለአገልግሎት ሄጄ እያሉ፤ የአምልኮ መሪው እግዚአብሔር ስለ ሰጠው አንድ ግልጽ ሕልም አጫውቶኝ ነበር። በዚያ ሕልም ወደ መንግሥተ ሰማይ ተወስዶ ነበር፤ ያንን በመልካም ሁኔታ የጨረሰ አገልጋይንም እዚያ ያየዋል። አገልጋዩ ምድራዊ ባልሆነ ፈገግታ ተሞልቶ፤ «እንዲያውም እኔ ካሰብኩት እጅግ በጣም የበለጠ ነው» በማለት ለአምልኮ መሪው ይነግረዋል። ጥቂት ደቂቃዎች ከተነጋገሩ በኋላ አገልጋዩ ዘወር ብሎ እርሱ ተሳትፎ አድርጎ የነበረበትን የእግዚአብሔር ቤት ሥራ ያሳየዋል። እጅግ ሰፊና ድንቅ ነበር። እርሱ ምድር ላይ ሆኖ ያስብ ከነበረው ይበልጥ የዚያ ሰው ታማኝነት እጅግ ሰፊ ተፅዕኖ ማሳደር ችሎ ነበረ፤ የሥራው ውጤትም እፊቱ ነበር። ልክ እነዚያ ሥራ ተቋራጮች ተሳትፎ ስላደረጉበት ቤት ሥራ እንደ ነገሩኝ ሁሉ፤ እርሱም ሥራውን ማሳየት ችሎ ነበር። ምንኛ ድንቅ ሽልማት! ምንኛ ድንቅ ዋጋ!

እኛ የምንሠራው ቤት... ከዘላለም እስከ ዘላለም የመላው አጽናፈ ዓለምን ትኩረት የሚማርክ ይሆናል።

እናንተ ተሳትፎ ያደረጋችሁበትን የእግዚአብሔር ቤት ሥራ ውጤት ለማየት ለሚመጡ ልጆቻችሁና የልጅ ልጅ ልጆቻችሁ፤ እንዲሁም እጅግ ብዛት ላላቸው ሕዝቦች ከዘላለም እስከ ዘላለም ማሳየት ስትችሉ ምን ሊሰማችሁ እንደሚችል ማሰብ ትችላላችሁ?

ያን ማሰብ ራሱ ክቡር ነው! የሚጠበቀን ምንኛ ክቡር ዋጋ ያለው ነው! ታዲያ፤ በሚገባ ለመጨረስ ምን ያህል ተነሳሽነት ይጠበቅብን ይሆን!

አሁን ደግሞ ሌላውን ገጽታ እናስብ። የጀመራችሁትን በሚገባ ባለ መጨረሻችሁ ጽዮን በሚባለው ቤት ግንባታ ሥራ ድርሻ እንደሌላችሁ ሲነገራችሁ የሚሰማችሁን ማሰብ ትችላላችሁ? ልጆቻችሁና ሌሎች ትውልዶቻችሁ የሠራችሁትን ለማየት ሲመጡ፣ የእናንተ የሥራ ድርሻ በመፍረሱና ለሌላ ታማኝ ሰው በመሰጠቱ፣ ለዘላለም የምታሳየት ሳይኖራችሁ ሲቀር የሚሰማችሁን ማሰብ ትችላላችሁ? ልክ 1ቆሮንቶስ 3 ላይ ጳውሎስ እንደ ተናገረው ምንኛ ከባድ ኪሣራ ነው!

የተከበራችሁ ወዳጆቹ፣ እናንተን በተመለከተ ያ እንዲሆን አልፈልግም። እግዚአብሔር ለእናንተ ያለው ዓላማ ያ አይደለም። በጣም የሚያሳዝነው ግን ብዙ አማኞችን በተመለከተ እንደዚያ መሆኑ ነው። ይሁን እንጂ፣ ከእነዚያ አንዱ እንዳትሆኑ አሁኑኑ መወሰን ትችላላችሁ። ዮሐንስ የሚሰጠንን ምክር በጥንቃቄ አድምጡ፣ እናንተም የደከማችሁበትን ዋጋ እንዳታጡ፣ ነገር ግን ሙሉ ሽልማት እንድትቀበሉ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ። (2 ዮሐንስ 8)

ዘላለማዊውን የእግዚአብሔር ሥራ በመገንባት ባደረጉት ተሳትፎ፣ ልጆቹ ሁሉ ሙሉ ዋጋ መቀበል የሚችሉበትን መንገድ እግዚአብሔር አዘጋጅቶአል። ድካማችሁ በፍጹም ዋጋ አያጣም፣ አያረጅም፣ በሌላ አይተካም። በቢሊዮን በሚቆጠሩ ሰዎችና በቅዱሳን መላእክት፣ ከዘላለም አስከ ዘላለም ሲደነቅ ይኖራል።

ይህ በጽናትና በታማኝነት ጌታችንን በማገልገላችን የምንቀበለው የመጀመሪያው ሽልማት ወይም ዋጋ እንጂ የመጨረሻው አይደለም፤ ሌላ የበለጠ ይኖራል። ይህን በቀጣዩ ምዕራፍ እንመለከታለን።

17

ወደ ንጉሡ መቅረብ

እናንተም የደከማችሁበትን ዋጋ እንዳታጡ፣ ነገር ግን ሙሉ ሽልማት እንድትቀበሉ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ።

2 ዮሐንስ 18

ከራና ችግር መምጣቱ የማይቀር ነው። ትክክለኛ ማበረታቻ በጽናት ሩጫችን እንድንሮጥ ይረዳናል፤ ተነሣሽነት የሌላቸው ግን ሊሰናከሉ፣ ምናልባትም ሩጫቸውን ሊያቋርጡ እንኳ ይችላሉ። በመልካም ሁኔታ ለመጨረስ ተነሣሽነት መኖሩ እጅግ ጠቃሚ ነው።

የመጀመሪያው ሽልማት ሥራችሁ በእርሱ ዘንድ ተቀባይነት ማግኘቱን በማወቅ፣ በእግዚአብሔር ቤት ሥራ የነበራችሁን ተሳትፎ ለዘላለም የመመስከር ሽልማት ነው። ሁለተኛው ሽልማት በመጠኑ ግልጽ ሲሆን፣ ለዘላለም ከኢየሱስ ጋር የሚኖረንን ቀረቤታ ይመለከታል።

ከንጉሡ ጋር የጠበቀ ቀረቤታ

በዘመናት ውስጥ ባደረግሁ ጉዞ በዓለም ዙሪያ ካሉ አማኞች ጋር በነበረኝ ግንኙነት ምዕራባውያን ክርስቲያኖች እግዚአብሔርን የሚያስቡት እንደ አንድ ሶሻሊስት ይሆን ወይ? በማለት ራሴን ጠይቄ አውቃለሁ። እርሱ ሁሉንም ሰው ዕኩል እንደሚሸልምና በሰማይም ሆነ በምድር ሁሉም ተመሳሳይ ዓይነት ሥልጣን፣ ኃላፊነትና ክብር እንደሚኖራቸው ነው ብዙ አማኞች የሚገምቱት። ምንም እንኳ የእግዚአብሔር ማዳን ለሁሉም ዕኩል ቢሆንም፣ ድነት የሥራ አስተዋፅዖቶችን መሠረት ያደረገ ባይሆንም - በምንታዘዝበት፣ በምንጸናበትና ለቃሉ እውነተኛ በሆንንበት መጠን፣ እግዚአብሔር ለታማኝነታችን ዋጋ ይሰጣል፤ ብዙዎች ግን ገና ይህን ሐቅ አልተረዱም።

በመልካም ሁኔታ ከጨረሰን የምንቀበለው ዋጋ ወይም ሽልማት፤ ባለፈው ምዕራፍ ከተመለከትነው እጅግ የሚበልጥ ለዘላለም ከኢየሱስ ጋር የሚኖረን ቀረቤታ ነው። በጣም ከምንወደውና ከምናከብረው ጋር የጠበቀ ቀረቤታ ከማድረግ የሚበልጥ ምንም ነገር የለም። መጽሐፍ ቅዱስ፡ «በጉ ወደሚሄድበት ሁሉ ይከተሉታል» በማለት የሚናገርላቸው አሸናፊዎች ስለሚኖራቸው መብት ይናገራል (ራእይ 14፡4)። ወደሚሄድበት ሁሉ ለዘላለም ኢየሱስን መከተል እንዴት ትልቅ መታደል ነው!

ይህ እውነት በወንጌሎቹም ውስጥ በግልጽ ይታያል። በኢየሱስ ምድራዊ አገልግሎት ማብቂያ አካባቢ የሁለት ደቀመዛሙርቱ እናት የሆነች ሴት ወደ እርሱ መጥታ፡ «እነዚህ ሁለት ልጆቼ በመንግሥትህ አንዱ በቀኝህ፤ አንዱ በግራህ እንዲቀመጡ ፍቀድ» በማለት ጠይቃው ነበር (ማቴዎስ 20፡21)።

እርግጥ ነው፤ ከፍተኛው የክብር ስፍራ፤ እግዚአብሔር አብ አጠገብ የሚቀመጠው ኢየሱስ ጉን መሆን ነው። ከዚያ የሚበልጥ ቦታ የለም! መጽሐፍ ቅዱስ በጣም ወደ እግዚአብሔር ዙፋን ቀረብ ብለው ስለሚያገለግሉ ሱራፌል ስለሚባሉ ኃያላን መላእክት ይናገራል (ኢሳይያስ 6፡1-6 ይመለከታል)። «ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ እግዚአብሔር!» እያሉ ያለ ማቋረጥ አንዳቸው ለሌላው ጮኸው ይናገራሉ። ክርስቲያኖች ከእነርሱ የተወሰደውን ቃል ይዘምራሉ። ይሁን እንጂ፤ መላእክቱ የሚዘምሩት እግዚአብሔር ደስ ለማሰኘት አይደለም። ሰላዩትና ስለ ተመለከቱት ሁሉ፤ ለእርሱ ምስጋና ለመስጠት ነው የሚዘምሩት! በእያንዳንዱ ቅጽበት ሌላ ተጨማሪ የታላቅነቱ ገጽታ ይታያል፤ እነርሱ ማድረግ የሚችሉት ደግሞ፤ «ቅዱስ!» ማለት ብቻ ነው። እንዲያውም ድምፃቸውን ከፍ አድርገው በሰሜት በመጮኻቸው በቢሊዮን የሚቆጠሩ መላእክትና ቅዱሳን የነበሩበት አዳራሽ መድረክ መሠረቱ ተናውጦአል።

እነዚህ ኃያላን መላእክት ሰላሳብት ቦታ ቅንጣት ቅር አይላቸውም። «ዐሥር ትርቢዮን ዓመታት መሉ እዚህ ነበርን። አሁን ግን ሰልችቶናል። እግዚአብሔር በእኛ ቦታ ሌሎች መላእክት ለመተካት ፈቃደኛ ቢሆንና እኛ ግን የተቀረውን የመንግሥተ ሰማይ ወይም የአጽናፈ ዓለሙ ክፍል መጉብኘት ብንችል ደስ ይለን ነበር» በማለት አያስቡም።

በፍጹም! የሰማይ መላእክት ከዚያ ውጪ የትም መኖር አይፈልጉም። በእግዚአብሔር ፊት ከመሆን፤ ትልቅነቱን ከማየትና ጥበቡን ከመስማት የበለጠ በመላው አጽናፈ ዓለም አንድ ቦታ እንኳ የለም። ቀለል ባለ ቃል ለማስቀመጥ በፍጥረታት ሁሉ ውስጥ፤ የፈጣሪን ያህል እጅግ

የሚገርም የለም። ከእርሱ ዓይን ምንም የሚሰወር ነገር እንደሌለ ማስታወስ አለብን፤ ስለሆነም ወደ እርሱ በጣም ስንቀርብ ነገሮችን ከእርሱ ዕይታ አንጻር እናያለን። ምንም እንኳ በጣም ደካማ ምሳሌ ቢሆንም፤ አልበርት አይነስታይን፤ ኒል አርምስትሮንግና አይዛክ ኒውተን አጠገብ ተቀምጣችሁ በቱሌስኮፕ ሰማያትን ስትመለከቱ አስቡ። አቤት ምንኛ ጥልቅ መረዳት ታገኙ ይሆን! ነገሮችን ከእግዚአብሔር ዕይታ አንጻር ከማየት ጋር ሲነጻጸር፤ ይህ እጅግ ዝቅ ያለ ምሳሌ እንደ ሆነ አውቃለሁ፤ ይሁን እንጂ በጥቂቱም ቢሆን ሐሳቡን እንድትገነዘቡ ይረዳችኋል።

አንድ እኔ የማውቀው አገልጋይ ወደ መንግሥተ ሰማይ ተወስዶ እንደ ነበር ይናገራል። እዚያ በነበረ ጊዜ ዙፋኑ ያለበት ክፍል ውስጥ ለመግባት እጅግ ከፍ ያለ ሰሜት ይሰማዋል። መንግሥተ ሰማይ ያሉት ሁሉ ይህ ዐይነቱ ሰሜት ነበራቸው - የሚቻለውን ያህል ሁሉም ወደ እግዚአብሔር መቅረብ ይፈልጉ ነበር። ያ ወዳጄ ሲናገር፤ እርሱ ከሚያሰበው ማንኛውም ነገር ይልቅ መንግሥተ ሰማይ የበለጠ ውብ ነው፤ ይሁን እንጂ፤ መንግሥተ ሰማይ ውስጥ ከራሱ ከጌታ የበለጠ የሚናፈቅ ውብ ነገር አልነበረም።

የያዕቆብና የዮሐንስ እናት ላቀረበችው ጥያቄ ኢየሱስ ሲመልስ፤ «በቀኝና በግራዬ መቀመጥ አባቴ ላዘጋጀላቸው ነው እንጂ፤ እኔ የምፈቅደው ነገር አይደለም» ነበር ያለው (ማቴዎስ 20፡23)። እዚህ ላይ ለመሆኑ በመንግሥተ ሰማይ የክብር ቦታ የሚባል አለ? በማለት መጠየቅ እንችላለን። ወይስ፤ ከሞላ ጉደል ኢየሱስ፤ «እናንተ፤ የክብር ቦታ አትፈልጉ። እኔ ወይም አባቴ አጠገብ መሆን ለምን ታስባላችሁ? እናንተም ሆኖችሁ ልጆቻችሁ ሕይወታችሁን ለእግዚአብሔር ክብር ኑሩ። አንድ ቀን እግዚአብሔር ለማንኛውም ክርስቲያን ዕኩል የክብር ቦታ ይሰጣል» እያለ ይሆን?

ለዚህ ጥያቄ መልስ ለመስጠት እንዲቻል፤ የሚቀጥለውን ሕይወት በተመለከተ ለኢየሱስ ቀርቦ የነበረ አንድ ሌላ ጥያቄ ማየት ይኖርብናል። አንድ ቀን ነገረ መለኮታዊ ጥያቄዎችን በማቅረብ እርሱን ግራ ማጋባት የፈለጉ ሰዶቃውያን ወደ ኢየሱስ መጥተው ነበር። «ሰባት ወንድማማቾች ነበሩ፤ ታላቅ ወንድማቸው ሚስት ቢያገባም ልጅ ሳይወልድ ሞተ። ከዚያም ሁለተኛው ወንድም አገባት፤ ግን እርሱም ልጅ ሳይወልድ ሞተ። በዚህ መልኩ ሰባቱም ወንድማማቾች ሴትዮዋን አግብተዋት ነበር። ታዲያ፤ በትንሣኤ ቀን የማንኛቸው ሚስት እንደምትሆን መልስ እንድትሰጡን እንፈልጋለን» አሉት።

ኢየሱስ የሰጠው መልስ ለሁለቱ ደቀ መዛሙት እናት ከሰጠው መልስ የተለየ ነበር። «የዚህ ዓለም ልጆች ያገባሉ፤ ይገባሉም» አለ።

የሚመጣውን ዓለምና የሙታንን ትንሣኤ ማግኘት የሚገባቸው ግን አያገቡም፤ አይጋቡም፤ እንደ መላእክትም ስለሆኑ ከዚያ በኋላ አይሞቱም፤ የትንሣኤ ልጆች ስለ ሆኑም የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው። (ሉቃስ 20፥35-36)

ኢየሱስ የሰዱቃውያንን ስሕተት አስተካክለ፤ በመንግሥተ ሰማይ ጋብቻ እንደማይኖር ነገራቸው። ይሁን እንጂ፤ እርሷ የጠየቀችውን በተመለከተ የያዕቆብንና የዮሐንስን እናት ተሳስተዋል አላላትም። እንዲያውም በመንግሥተ ሰማይ የክብር ቦታ እንደሚኖርና ያም ቦታ እርሱ አጠገብ መሆን እንደ ሆነ ተናግሮአል። በፍርድ ቀን እግዚአብሔር ይህን ቦታ እንደ ሽልማት ወይም እንደ ዋጋ ይሰጣል። ሌሎች የቅዱሳት መጻሕፍት ክፍሎች ደግሞ ይህ የክብር ቦታ፤ በመልካም ሁኔታ ለጨረሱ ማለትም ጽናት ላላቸው አማኞች እንደ ሽልማት ወይም እንደ ዋጋ እንደሚሰጥ ያመለክታሉ።

የመጨረሻ ነገሮች ጥላ

ይህ እውነት በትንቢተ ሕዝቅኤልም ተነግሯል። ምንም እንኳ፤ እዚህ ላይ የብሉይ ኪዳን ካህናት ቢጠቀሱም በታላቁ የጽዮን መቅደስ ማለትም በእግዚአብሔር ዘላለማዊ ቤት፤ ሕይወት ምን እንደሚመስል የሚያመለክት ትንቢታዊ ራእይ ሕዝቅኤል ያቀርባል።

በነቢዩ ሕዝቅኤል በኩል እግዚአብሔር ለሌዋውያን - ለብሉይ ኪዳን ካህናት ይናገራል። ታዲያ፤ ይህ እኛን የሚመለከተው እንዴት ነው? ሐዋርያው ዮሐንስ እንዲህ በማለት ይነግረናል።

ለወደደንና ከኃጢአታችንም በደሙ ነጻ ላወጣን፤ አምላኩንና አባቱን እንድናገለግልም መንግሥትና ካህናት ላደረገን ለእርሱ ክብርና ኃይል ከዘላለም እስከ ዘላለም ይሁን! አሜን። (ራእይ 1፥5-6)

ካህናት ለሚለው ቃል አጽንዖት መስጠቱን እዩ። ከመንፈስ የተወለዱ ክርስቲያኖች ከዘላለም እስከ ዘላለም የአምላካችን ካህናት ናቸው። ቀጥሎ ያለውን የእግዚአብሔር ቃል ስሙ፤

እስራኤል እኔን ከመከተል በራቁ ጊዜ፤ ከእኔ የራቁትና ጥያቄቸውን በመከተል የቀቅበዝበዙት ሌዋውያን (ካህናት) የኃጢአታቸውን ዕዳ ይሸከማሉ። የቤተ መቅደሱ በር ኃላፊ በመሆንና በእርሱም ውስጥ በማገልገል መቅደሴን ሊያገለግሉ ይችላሉ። (ሕዝቅኤል 44፥10-11)

በዚህ ዘመን ያለ ጥያቄ አምልኮ እነዚያ እስራኤላውያን በነበሩበት ዘመን እንደ ነበረው አይደለም፤ ይሁን እንጂ፤ እንደያኔው ሁሉ ዛሬም ጥያቄ ማምለክ በእግዚአብሔር ፊት በጣም ጸያፍ ነው። «መገምገሚያ አምልኮት ጥያቄ» እንደ ሆነ ተነግሮናል (ቈላስዬስ 3፥5)። ለዚህ ሕይወት ነገሮች ከመጠን በላይ ስንጓጓና ስንገመገሙ አምልኮት ጥያቄ መፈጸማችን ነው። በዚህ ዘመን ላለን ለእኛ ጥያቄ ማምለክ የደረጃ ዕድገት፤ ገንዘብ፤ ንብረት፤ ማንነት፤ ተወዳጅነት፤ ደስታ፤ ዝና ወይም ምቀኝነትንና የግል ፍላጎትን ማሳካትን የመሳሰሉ ሌሎች ነገሮች ሊሆኑ ይችላሉ። እግዚአብሔርን ከምንወደው ወይም ከምንፈልገው የበለጠ የምንወደውና የምንፈልገው ነገር ሁሉ ጥያቄ ነው። ኃይልና ብርታታችንን የምንሰጠው ወይም ኃይልና ብርታቱን የሚሰጠን ነገር ሁሉ ጥያቄ ነው።

ጥያቄ አምልኮ - ምግብ መብላትን በሚመስል ነገር እንኳ ሳይቀር በማንኛውም የሕይወት ገጽታ በተግባር ሊገለጥ ይችላል። ለምግብ የሚሰገበገቡ በጣም ብዙ ክርስቲያኖች አሉ። ሀዘን ሲሰማቸው ይበላሉ፤ ደስ ሲላቸውም ይበላሉ፤ የምግብነት ይዘቱ ምንም ይሁን ምን፤ የሚጣፍጥ ከሆነ ማንኛውንም ነገር ይበላሉ። ለጊዜው ጣፋጭ በመሆኑ ብቻ በመገምገሚያ ሰውነታቸው ጠቃሚ ባልሆነ ምግብ እንዲበክል ያደርጋሉ። እነዚህ ሰዎች ጥቅም ላይ የዋለ ዘይት ወይም የቆሽሽ ጋዝ መኪናቸው ውስጥ አይጨምሩም፤ ወደ ሰውነታቸው የሚገባ ምግብን ጥራትና መጠን በተመለከተ ግን ምንም ጥንቃቄ አያደርጉም። ምግብ ጥያቄቸው ሆኖአል። ኃይልና ብርታትን የሚያገኙት ከሚመገቡት ምግብ ጣዕምና ሙሉ ከሆነ ሆዳቸው ስሜት በመሆኑ ለዚያ ስሜት ብርታታቸውን ይሰጡታል።

ጥያቄ አምልኮ አንድ ሰው ታዋቂ ለመሆን በሚኖረው ፍላጎትም ውስጥ ይታያል። በቤተ ክርስቲያን፤ በመሥሪያ ቤታቸው ወይም በማኅበረ ሰባቸው «የክብር ቦታ» ለማግኘት ሌሎች ላይ ማንኛውንም ነገር ከማድረግ ወደ ኃላ የማይሉ ሰዎች አሉ። ሥልጣንና ታዋቂነትን ለማግኘት ያማሉ፤ የሌሎችን ስም ያጠፋሉ፤ ያታልላሉ፤ ይዋሻሉ ወይም ታማኝነታቸውን ጥያቄ ውስጥ በሚጥል ሁኔታ ይንቀሳቀሳሉ። በእንዲህ ያሉ ወራዳ ተግባሮች ቀጥተኛ ተሳትፎ ባያደርጉ እንኳ፤ ከፍ ብሎ የመታየት ፍላጎታቸውን ጥያቄ ያደርጉታል። ብርታታቸውን የሚያገኙት ከታዋቂነት፤ ከማንነት፤ ከዝና ሲሆን፤ ከዚህም የተነሣ ኃይላቸውን ለዚያ ነገር ይሰጣሉ።

ጥያቄ አምልኮ፤ ጽናትና ታማኝነታችሁን ይነጥቃችኋል። እስከ መጨረሻው ድረስ በታማኝነት እንዳትሮጡ ጉልበታችሁን ይሰርቃችኋል።

ከላይ ከትንቢተ ሕዝቅኤል በተመለከትነው ምንባብ ዘላቂ ርካታ ለማይሰጡባቸው ነገሮች ሲሉ እርሱን መፈለግ እርግፍ አድርገው ለተጠላካዮች እግዚአብሔር ሲናገር እንመለከታለን። እነዚህ ጣዖቶች ለጊዜው ደስ ያሰኙን ይሆናል፤ ለዘለቄታ ሕይወታችን ግን ርካታ አይሰጡንም። ጣዖት የሚያመልኩ ሰዎች ለፈጸሙት በደል ሁሉ ዋጋ እንደሚከፍሉ እግዚአብሔር ይናገራል። ሽልማታቸው ወይም ዋጋቸው ሲቃጠል በማየት ዋጋ ይከፍላሉ። በመጨረሻ እነርሱ ይድናሉ፤ ሆኖም በጣም ተጎድተው ነው የሚድኑት። የቤተ ሰቡ አባሎች ናቸው፤ ሆኖም የሚኖሩት እንደ አገልጋዮች ዝቅተኛና ጥቃቅን የቤት ወስጥ ነገሮች በመሥራት ይሆናል።

እዚህና አሁን ባለንበት ሁኔታ እግዚአብሔር ለእኛም እየተናገረ መሆኑን ማስታወስ አለብን። እርሱ ለእኛ ካለው ሙላት እኔና እናንተ ጎድለን እንድንገኝ አይፈልግም። መንግሥተ ሰማይ ማሰብ ከምንችለው ማንኛውም ነገር ይበልጣል፤ በምድር ያለ ማንኛውም ነገር ከውበቱ ጋር ሲወዳደር አይችልም። ይሁን እንጂ፤ መንግሥተ ሰማይ ውስጥ ደረጃ አለ - እጅግ ከፍ ያለ ክብርና ዝቅ ያለ ክብር ያለው ቦታ አለ። በእግዚአብሔር ቤት የሚኖረን ማንኛውም ቦታ በዚህ ምድር ካለ ማንኛውም ነገር ይበልጣል፤ ይህን አስመልክቶ ዳዊት፡ «በክፉዎች ድንኳን ከመቀመጥ ይልቅ በአምላኬ ቤት ደጅ መቆም እመርጣለሁ» ብሏል (መዝሙር 84፡10)።

ዳዊት፡ «የትኛውም ቦታ ከመሆን ይልቅ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ተራ አገልጋይ መሆን ይሻለኛል» እያለ ነው። መላው አጽናፈ ዓለም ውስጥ የእግዚአብሔርን ቤት ያህል፤ ሐልዎቱ እጅግ እውን የሆነበት መኖሪያውን ያህል፤ ምንም የሚያጓጓ ቦታ የለም። ጽዮን ውስጥ ያለ የትኛውም ቦታ፤ ከማንኛውም ነገር ወይም ከየትኛውም ቦታ ይሻላል።

እዚህ ላይ እግዚአብሔር ግልጽ ማድረግ የፈለገው ነጥብ ሲያመልጠን አይገባም። በጣም ሰለሚወደን ከተዘጋጀልን ምርጥ ነገር ጎድለን እንዳንገኝ ማለትም በእርሱ አጠገብ የመሆንን፤ ከእርሱ ጋር አብሮ የመሥራትን፤ ለዘላለም እግዚአብሔር ራሱን የማግኘት ሽልማት በማጣት ሊደርስብን ከሚችል ሐዘን እያስጠነቀቀን ነው። አማኝ ለፍርድ በሚቀርብበት ጊዜ እንባ ይኖራል፤ ይሁን እንጂ፤ እግዚአብሔር፡ «እንባን ሁሉ ከዐይናቸው ያብላል» ተብለናል (ራእይ 21፡4)። ለዘላለም ሕይወት ያዘጋጀንን አጭር የሕይወት ዘመናችንን አለ አግባብ የመጠቀማችን ግንዛቤ አብሮን ይኖራል። ዘላቂነት የሌለውን ነገር ስናሳድድ ያጣነውን ሁሌም እናስታውሰዋለን። ይህ ባለፈው ምዕራፍ በሰፋት ስናገርለት የነበርው ዘላለማዊ ኪሣራ ነው (1ቆሮንቶስ 3፡12-15 ይመለከታል)።

በሌላ በኩል ደግሞ እግዚአብሔር እየተናገረ ያለውን ስሙ፤ «ነገር ግን እስራኤላውያን ከመንገዴ ስተው በወጡ ጊዜ፤ የመቅደሱን ሥራ በታማኝነት ያከናውኑ የሳዶቅ ዘርና ሊዋውያን የሆኑት በፈቱ ቀርበው ያገለግሉኛል» (ሕዝቅኤል 44፡15)።

ምንም እንኳ በዚህ ጥቅስ እግዚአብሔር እየተናገረ ያለው በተለይ ለብሉይ ኪዳን ካህናት ቢሆንም፤ እነዚህ፡ «ሊመጡ ላሉ ነገሮች ጥላ» (ቆላስዶስ 2፡17) መሆናቸውና «ይህ ሁሉ ምሳሌ ይሆን ዘንድ በእነርሱ ላይ» (1ቆሮንቶስ 10፡11) መፈጸሙ ተነግሯል። በብዙ መልኩ የብሉይ ኪዳን ነገሮች ወደ ፊት የሚመጡ ነገሮች ጥላ፤ ምሳሌና አመልካች ናቸው። ያገለግሉኛል የሚለውን ቃል ልብ አድርጉ። ቤቱ ውስጥ አገልጋይ መሆንና ዳዊት ለማድረግ ፈቃደኛ እንደ ሆነው ወለል ማጽዳት አንድ ነገር ነው። እግዚአብሔርን ራሱን ማገልገል ግን ፍጹም ሌላ ነገር ነው።

በ1983 ዓ.ም የሙሉ ጊዜ አገልግሎት በጀመርኩበት ዘመን 8000 አባሎች የነበሩት አንድ ቤተ ክርስቲያን አባል ነበርኩ። ቤተ ክርስቲያኑ በዚያ ከተማ ብቻ ሳይሆን፤ በዓለም አቀፍ ደረጃም ቢሆን የታወቀ ነበር። በአንድ ወቅት ወደ 450 የቢሮ ሠራተኞች ነበሩን። የፓስተሩና የሚስቱ ዋና ረዳት እንድሆን ተቀጥረው ነበር። እነርሱን ማገልገል ለእኔ ትልቅ መታደል ነበር። ቢሮዬ እነርሱ ቢሮ ጐን ስለ ነበር፤ ብዙ ጊዜ እቤታቸው የመሄድና ታላላቅ የዓለማችን አገልጋዮች ጋር አብራ ምሳ ወይም ራት ለመብላት በመቻሉ ሌሎች አባሎች ያላገኙት ዕድል ነበረኝ። ወደ እነዚህ ታላላቅ መሪዎች ቀረብ ብዬ መቀመጥ መቻሌን ሳስብ ራሴን እንደ ዕድለኛ እቆጥረው ነበር።

ሌሎች አባሎች መስማት ያልቻሉባቸውን የጥበብ ሐሳቦች የመስማት ዕድል ነበረኝ። እስከ ዛሬ ድረስ መመሪያ የሆኑኝ አመለካከቶችን ያገኘሁት በዚያ ዘመን ነበር። የነበረኝ ቦታ ቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ ካለ ሥራዎች ሁሉ ይልቅ ብዙዎች የሚጓጉለት ነበር። ብዙ የቢሮ ሠራተኞች፤ «አሁን ባለሀብት ቦታ በማገልገልህ በጣም ታድለሃል» በማለት ይነግሩኝ ነበር። አንዳንዶቹም፤ «ይህን ቦታ እንዴት አገኘህ? ምን ብታደርግ ነው ይህን ቦታ ያገኘኸው?» በማለት ይጠይቁኝ ነበር። ሌሎች ደግሞ፤ አንድ ቀን ከዚያ ቦታ ብለቅ፤ የእኔን ቦታ የሚይዘው ማን ሊሆን እንደሚችል ብዙ ጊዜ ይነጋገሩ ነበር። ቦታው በዚያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በጣም ምርጥ የሚባል ቦታ ከመሆኑ የተነሣ ትክክል መሆናቸውን አውቃለሁ።

ከእግዚአብሔር ጋር የዚህ ዓይነት ቀረቤታ ሊኖራቸው ስለሚችል ሰዎች እስባችሁ ታውቃላችሁ? በሚመጣው ዘመን በእግዚአብሔር ሐልዎት

ውስጥ የመኖርና ወደ እርሱ የመቅረብ ዕድል የሚገኝጽፉ፤ ተግባራቸውን በሚገባ የተወጡና እስከ ፍጻሜው በትዕግሥት የሮጡ ጽናት ያላቸው አማኞች ናቸው። እነዚህ ወገኖች በክብር ቦታ ይቀመጣሉ። ሕዝቅኤል 44፥28 ላይ፤ «ርስታቸውን በተመለከተ እኔ ርስታቸው እሆናለሁ» በማለት እግዚአብሔር እንደ ተናገረው ይሆናል።

ታዲያ ከዚህ የበለጠ ሽልማት ወይም ዋጋ ሊኖር ይችላል ይሆን? ከእርሱ አጠገብ የሚሆኑት፤ ሐሳቡን የሚሰሙት፤ ራዕይና መረዳት የሚቀበሉት፤ አመራርንና የወደ ፊቱን በማቀድ ከእርሱ ጋር አብረው የሚሠሩት፤ በትጋት ያገለግሉትና ከእርሱ ጋር በታማኝነት የጸኑት ይሆናሉ። ከእርሱ ጋር ተቀምጠን ለዘላለም እንገዛለን። ፊት ለፊት እናገለግለዋለን። ምንኛ ድንቅ ተስፋ ነው!

በድጋሚ የጳውሎስን ምክር ስሙ፤

ለውድድር የሚዘጋጅ ማንኛውም ሰው በሁሉም ነገር ራሱን ይገዛል፤ እነርሱ ዐላፊ ጠፊ የሆነውን አክሊል ለማግኘት ይደክማሉ፤ እኛ ግን ለዘላለም የማይጠፋውን አክሊል ለማግኘት እንደክማለን። (1ቆሮንቶስ 9፥25-26)።

ፕሮፌሽናል ራጮች የተዘጋጁትን ዋንጫዎችና ሜዳሊያዎች ለማግኘት ከባድ ልምምድ ያድርጋሉ፤ ይሁን እንጂ እኛ ከምንሮጥለት ጋር ሲነጻጸሩ እነዚህ ነገሮች ከምንም አይቆጠሩም! «ሸክም የሚሆንብንን ሁሉ፤ በቀላሉም ተብትቦ የሚይዘንን ኃጢአት አስወግደን በፊታችን ያለውን ሩጫ በጽናት እንሩጥ» የሚል ምክር የተሰጠን በዚህ ምክንያት ነው (ዕብራውያን 12፥1)። አንድ ዘመናዊ ትርጉም ይህንኑ ቃል፤ «ተዘጋጁ ሩጫ ጀምሩ - በፍጹም አታቋርጡ!» በማለት አብራርቶታል። በሌላ ቦታ ደግሞ፤ «ሽልማት እንደሚቀበል ሰው ሩጡ» ይላል (1ቆሮንቶስ 9፥24)። አሁን - ስለሚጠብቀኝ ሽልማት በመስማቴ እነዚህ ቃሎች አሁን የበለጠ ፋይዳ አግኝተዋል? በማለት ራሳችሁን ጠይቁ።

የምትሰጡት መልስ ምን ሊሆን እንደሚችል አስባለሁ።

ተስፋ አትቁረጡ!

ነገር ግን እስከ መጨረሻ የሚጸና እርሱ ይደናል።
ማቴዎስ 10፥22

ማንም ወይም ምንም ተስፋ እንድትቆርጡ ወይም እንድታቋርጡ ሊያስገድዳችሁ አይችልም፤ ያንን መወሰን የምትችሉ እናንተ ብቻ ናችሁ።

ስለሆነም፤ በፍጹም ተስፋ አትቁረጡ፤ በፍጹም አታቋርጡ።

አሸናፊዎች ከሆንን በዚህ ሕይወትም ሆነ በሚመጣው ሕይወት የምናገኘው ሽልማት ወይም ዋጋ አሁን ከሚገጥመን መከራ ወይም ችግር እጅግ የበለጠ ነው። ኢየሱስ እንደ ተናገረው፤ «እስከ መጨረሻው የሚጸና እርሱ ይደናል።»

አዳኞችን በዚህ በመጨረሻዎቹ ዘመኖች ስለሚሆን አሳዛኝ ነገር አስቀድሞ ተናግሮአል። «ብዙዎች ይሰናከላሉ (ተስፋ ይቆርጣሉ/ያቋርጣሉ)» አለ (ማቴዎስ 24፥10)። ይህን እየተናገረ እያለ እንኳ በጣም ሳያዝን አልቀረም። በጣም የወደዳቸው፤ እነርሱን ለማዳን ሕይወቱን የሰጠላቸው ሰዎች አንድ ደረጃ ላይ ተስፋ ይቆርጣሉ፤ ያቋርጣሉ።

እንደ እውነቱ ከሆነ እንደዚያ መሆን አልነበረበትም፤ አሳዛኝ የሚያደርገውም ይኸው ነው። ከመከራው የሚያወጣንን ብቻ ሳይሆን፤ ወደ መከራው ወይም ወደ ችግሩ ከመግባታችን በፊት ከነበረው ይልቅ ብርቱዎች፤ አስተዋዮችና የበለጠ ታማኞች ሆነን መውጣት የሚያስችለንን ኃይል ጸጋ እግዚአብሔር ሰጥቶናል። ብዙዎች ተስፋ የሚቆርጡት ወይም የሚያቋርጡት ትክክለኛ ዕይታ ስለሌላቸው ነው። እንደሚገባ ባለ መታጠቃቸው ነው።

ማቋረጥ የተለያዩ መልኮች አሉት። ብዙ ጊዜ ሥረ መሠረቱ ተመሳስሎ መኖርን መፈለግ ሲሆን፤ ይህ ደግሞ የጽናት ተቃራኒ ነው።

መጀመሪያው ምዕራፍ ላይ የነገርኳችሁ በራእይ ያየሁት ሰው ከወጀሱ በተቃራኒ ይቀዝፍ ነበር። ከእግዚአብሔር ጋር መመላለስ፣ በመንግሥቱ መሠረት መኖር፣ ራሳችንን መለየት፣ ከዚህ ዓለም ሥርዓት በተቃራኒ መኖርንም ያካትታል።

አጥብቀን የእግዚአብሔርን መንገድ (ጥበብ) መከተል አለብን። መመላለስ ወይም ማመቻ መቸ ጥሩ አማራጭ አይደለም።

ክርስቲያን መሆን አስቸጋሪ ሲሆን

በሰማዕትነት ከመገደሉ በፊት የመጨረሻው ቀን አስቸጋሪ እንደሚሆን ሐዋርያው ጳውሎስ አስቀድሞ አይቶ ነበር። «በመጨረሻው ቀን ክርስቲያን መሆን በጣም ከባድ ይሆናል» በማለት ለጢሞቴዎስ ጽፎለት ነበር (2ጢሞቴዎስ 3፡1)። ጳውሎስ በአምስት የተለያዩ ጊዜዎች ሰላማ ዘጠኝ ጊዜ ተገርፎአል፤ ሦስት ጊዜ በዱላ ተቀጥቅጧል፤ አንድ ጊዜ በድንጋይ ተደብድቧል፤ ለዓመታት ታሥርአል። በሄደበት ሁሉ ጥላቻና ሰደት ገጥሞታል። ያም ሆኖ ግን፣ ከእርሱ ዘመን ይልቅ ይህ የእኛ ዘመን ለእግዚአብሔር ለመኖር አስቸጋሪ እንደሚሆን ነበር በትንቢት ያመለክተው፤ ለመሆኑ፣ በሕይወቱ ይህን የሚያህል ከባድ መከራና ስቃይ ከደረሰበት በኋላ እንዴት እንዲህ ማለት ቻለ? በመቀጠል ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ሲጽፍ፡

ሰዎች ራሳቸውን የሚወዱ ይሆናሉ፤ ገንዘብን የሚወዱ፣ ትምክህተኞች፣ ትዕቢተኞች፣ ተሳዳቢዎች፣ ለወላጆቻቸው የማይታዘዙ፣ የማያመሰግኑ፣ ቅድስና የሌላቸው፣ ፍቅር የሌላቸው፣ ለዕርቅ የማይሸነፉ፣ ሐሚተኞች፣ ራሳቸውን የማይገዙ፣ ጨካኞች፣ መልካም የሆነውን የማይወዱ፣ ከዳተኞች፣ ችኩሎች በከንቱ ትዕቢት የተወጠሩ፣ ከእግዚአብሔር ይልቅ ተድላን የሚወዱ ይሆናሉና። (2ጢሞቴዎስ 3፡2-4)

ይህን ቃል መጀመሪያ ስናነብ፣ «ምን ማለት ፈልጎ ነው? ለመሆኑ፣ እነዚህ ባሕርያት ጳውሎስ ከነበረበት ይልቅ፣ ለእኛ ዘመን የተነገሩ ናቸው ማለት እንዴት ይቻላል?» በማለት እንጠይቅ ይሆናል። እውነት ነው፤ እነዚህ ባሕርያት ጳውሎስ በነበረበት ማኅበረ ሰብም ውስጥ ነበሩ። በዚያም ዘመን ሰዎች ራሳቸውንና ገንዘብን ይወዱ ነበር፤ ቅድስና የሌላቸውና ይቅር ማለት የማያውቁ ነበሩ፤ ዝርዝሩ ውስጥ ያሉ ነገሮች ሁሉ እነርሱም ላይ ነበሩ። እንዲያውም በበዓል ሃምሳ ቀን ጴጥሮስ፣ «ከዚህ ጠማማ ትውልድ ራሳችሁን አድኑ» በማለት ተናግሮ ነበር (ሐዋርያት ሥራ 2፡40)።

ታዲያ፣ ጳውሎስ የተናገረው በተለይ ለእኛ ዘመን ነው ማለት እንዴት ይቻላል? በታሪክ ውስጥ ከእግዚአብሔር ጋር መመላለስ በጣም አስቸጋሪ ስለሆነ ዘመን ሲናገር እነዚህ ባሕርያት ላይ ያነጣጠረው ለምንድነው? ቀጥሎ ከምናነበው ጥቅስ መልሱን እናገኛለን፤ «ሃይማኖታዊ መልክ አላቸው፤ ኃይሉን ግን ከደዋል» (2ጢሞቴዎስ 3፡5)።

ጳውሎስ እንደሚናገረው፣ ትልቁ ችግር የሚመጣው «አማኞች» እውነትን ሲያመቻምቹ ነው። ከሌሎች የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች ጋር በአንድነት በእኛ ዘመን፣ «ዳግም የተወለዱ ክርስቲያኖች» በማለት ራሳቸውን ከሚጠሩት ብዙዎች በእግዚአብሔር ጸጋ ጸንተው እንደማይቆሙ ሐዋርያው ያስጠነቅቃል። በጸጋ የዳኑ መሆናቸውን ደጋግመው ይናገራሉ፤ ይሁን እንጂ፣ እንደ የእግዚአብሔር መንግሥት ጽኑ ጦረኞች ልዩ ሊያደርጋቸው የሚችለውን የጸጋውን ኃይል ችላ ይላሉ።

መቅዘፈያቸውን የጣሉት እንዲህ ያሉት ናቸው። ፈቃቸውን ወደ ላይ አቅንተው ይሆናል፤ ግን ከዚህ ዓለም ሥርዓት ወጀብ ጋር ቁልቁል ይወርዳሉ። ቀደም ብዬ በነገርኳችሁ ራእይ እንዳየሁት አብዛኞቹ ጀልባዎች የዚህ ዓይነት ሰዎች የሞላባቸው ነበሩ። አንድ ዓይነት ዐቋም የያዙ ሰዎች መሆናቸው ደግሞ የመሳቱን ኃይል የበለጠ ጠንካራና አሳማኝ ያደርገዋል። የእነርሱ መሳት ብቻ ሳይሆን፣ ብዙዎችንም ያሳስታሉ፤ ብዙ ቅኖችን ያሰናክላሉ። ጳውሎስ እየተናገረ ያለው እንዲህ ስላለው አዳጋች ሁኔታ ነው።

ወደ ኃላ ዘወር ብዬ ታሪክን ስመለከት የጥንት ቤተ ክርስቲያን ከባዱ ውጊያ ከሕግ አክራሪነት (Legalism) ጋር የተያያዘ እንደ ነበር እረዳለሁ። ይህም በእግዚአብሔር ጸጋ ከመታመን ይልቅ፣ እንድትድኑ ከተፈለገ ሕግን መጠበቅ አለባችሁ እያለ በማስተማር አዳዲስ ክርስቲያኖች ሕግ ሥር እንዲሆኑ ያደርጋል።

አሁን ግን እኛ የተለየ ውጊያ ውስጥ ነን። በዚህ ዘመን ትልቁ ጦርነት የሚገጥመን ከሕግ የለሽነት (Lawlessness) ጋር እንደ ሆነ አምናለሁ። ሕግ የለሽነት የተለወጠ ሕይወት ባይኖርም፣ መዳን እንደሚቻል ይናገራል። ክርስቲያኖች ነን እያልን ከመዳናችን በፊት ከነበረው በፍጹም ያልተለወጠ ሕይወት እየኖርን ነው፤ ግን የአንድ ክለብ አባሎች ሆነናል፤ የክለባችንን ዓርማ ለብሰናል፤ የክለባችንን ቋንቋ እንናገራለን፤ ራእዩ ውስጥ የነበሩ ብዙ ሰዎች ያሉባቸው ጀልባዎች ቁልቁል ይወርዱ እንደ ነበር ሁሉ እኛም ከማዕበሉ ጋር ቁልቁል እየወረድን ነው። በእግዚአብሔር ባለን እምነትና ለእርሱ በመታዘዝ ጽኑዎች አይደለንም።

በመጨረሻው ቀን፤ «ክፋት ስለሚገን የብዙዎች ፍቅር ይቀዘቅዛል» በማለት ኢየሱስ አስጠንቅቋል (ማቴዎስ 24፡12-13)። ግንኙ ኢየሱስ በዚህ ምድር በነበረበትም ጊዜ ኃጢአት ገንኖ ነበር። ታዲያ፤ የእኛን ዘመን የተለየ ያደረገው ምንድነው? በጣም አስደንጋጩ እውነት፤ ኢየሱስ የተናገረው ስለ ጠቅላላው ማንበረ ሰብ ሳይሆን፤ የእርሱ ተከታዮች መሆናቸውን ስለሚናገሩ ሰዎች መሆኑ ነው። በዘመናችን ባሉ ክርስቲያኖች መካከል ኃጢአት እንደሚበዛ ነበር የተናገረው። እንደዚያ ባይሆን ኖሮማ ንግግሩን፤ «እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል» በማለት አይደመድምም ነበር። መቼም፤ ለአንድ የማያምን ሰው፤ «ሩጫህን ከጨረስህ ትድናለህ» አትሉትም፤ ምክንያቱም፤ እርሱ ቀድሞውኑ ሩጫው ሜዳ ውስጥ አልነበረም። ይሁን እንጂ፤ ለአንድ በእምነት ውስጥ ላለ ሰው፤ ሩጫውን ለጀመረ ሰው እንደዚያ ብትሉት ትርጉም ይሰጣል።

ኢየሱስ የተጠቀመበት ቁልፍ ቃል ትዕግሥት ወይም ጽናት የሚለው ነው። ትዕግሥት ወይም ጽናት ያስፈለገበት ምክንያት ተቃውሞና፤ በመፅ ስለሚኖር ወይም እውነትን ለመከተል አዳጋች ስለሚሆን ነው። በመልካም ሁኔታ ለመጨረስ መጽናት ይኖርብናል።

ጊዜው ደርሷል

እንግዲህ ከዚህ አንጻር ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ለጻፈው ሁለተኛ መልእክት የበለጠ ትኩረት መስጠት ይኖርብናል ማለት ነው። ስለ ችግሩ ከተናገረ በኋላ ጳውሎስ መፍትሔውንም ሲሰጥ፤ «ክፉዎችና አታላዮች ግን እየሳቱና እያሳቱ በክፋትም ላይ ክፋት እየጨመሩ ይሄዳሉ። አንተ ግን በተማርኸውና በተረዳኸው ጽና» ይላል (2ጢሞቴዎስ 3፡13-14)።

ይህ እንደ ወቅቱ ሁኔታ የሚለዋወጥ ጉዳይ አይደለም፤ አስተሳሰቦች ወይም ባሕሎች ሳያግዱት ሁሌም በዘመናት ውስጥ ጸንቶ የሚኖር ነው። ጳውሎስ ለተማሪው ለጢሞቴዎስ፤ «አንተ ግን በተማርኸውና በተረዳኸው ጽና» ማለቱን አስተውሉ። ስለሆነም መፍትሔው እውነቱን በጽናት ወይም አጥብቆ መያዝ ነው።

የዓለምን መንገድ እንድንከተል ማዕበል ወይም ቅስቀሳ ቢኖርም፤ ፍጻሜው ከእውነት መንገድ መሳት ነው። በዚህም ምክንያት ጳውሎስ እንዲህ ይላል፤

በዚህ ዘመን ትልቁ ጦርነት የሚገጥመን ከሕግ የለሽነት (Lawlessness) ጋር እንደ ሆነ አምናለሁ።

ከሕፃንነትህ ጀምረህ፤ በክርስቶስ ኢየሱስ በማመን መዳን የሚገኝበትን ጥበብ ሊሰጡህ የሚችሉትን ቅዱሳት መጻሕፍትን ዐውቀሃል። ቅዱሳት መጻሕፍት ሁሉ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለባቸው ናቸው። ለማስተማር፤ ለመግሠጽ፤ ለማቅናት፤ በጽድቅም መንገድ ለመምከር ይጠቅማሉ። ይኸውም የእግዚአብሔር ሰው ለመልካም ሥራ ሁሉ ብቁ ሆኖ እንዲገኝ ነው። (2 ጢሞቴዎስ 3፡15-17)

በዚህ ምንባብ ውስጥ ላሉት ሁለት ቁልፍ ቃሎች አጽንዖት ሰጥቻለሁ - ከሕፃንነትህ ጀምረህ እና ቅዱሳት መጻሕፍትን ለሚሉት። ቅዱሳት መጻሕፍት ሁሉ እስትንፋስ መለኮት ያለባቸው ናቸው። ዘመንና ባሕልን ተሻግሮ የሚሄድ የእርሱ እውነት ናቸው። ሕይወታችንን ሁሉ የምናሳርፍባቸው መሠረቶች ናቸው፤ በመንገዳችን ሁሉ እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት በምንችልበት ዕውቀትና ኃይል ያስታጥቁናል።

2 ጢሞቴዎስ ምዕራፍ 3 መጨረሻ ላይ ሲደርስ ጳውሎስ ስለዚህ ጉዳይ መጻፉን ያበቃ ሊመስለን ይችላል። ይሁን እንጂ፤ እስከ 1227 ዓ.ም ድረስ ቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስን በምዕራፎችና በቁጥሮች አልከፋፈለችም ነበር። ጳውሎስ ይህን በሚጽፍበት ጊዜ ሁለተኛ ጢሞቴዎስ በምዕራፎችና በቁጥች ያልተከፋፈለ አንድ ወጥ መልእክት (ደብዳቤ) ነበር። እንደ እውነቱ ከሆነም ሐሳቡን ገና አልቋጩም። ጀምሮት የነበረውን በሚቀጥለው መስመር እየቀጠለ ነው፤

በእግዚአብሔር ፊት፤ እንዲሁም በሕያዋንና በሙታን ሊፈርድ ባለው በክርስቶስ ኢየሱስ ፊት፤ መገለጡንና መንግሥቱን በማሰብ ይህን ዐደራ እልሃለሁ። ቃሉን ስበክ፤ ጊዜው ቢመችም ባይመችም ዝግጁ ሁን፤ በታላቅ ትዕግሥትና በማስተማር አቅና፤ ገሥጽ፤ አበረታታም። ምክንያቱም ሰዎች ትክክለኛ የሆነውን ትምህርት የማይቀበሉበት ጊዜ ይመጣል፤ ከዚህ ይልቅ ለገዛ ምኞቶቻቸው የሚስማማውን፤ የሚያሳክክ ጆሮአቸው ሲሰማ የሚፈልገውን እንዲነግሯቸው በዙሪያቸው ብዙ አስተማሪዎችን ይሰበሰባሉ። እውነትን ከመስማት ጆሮአቸውን ይመልሳሉ። (2 ጢሞቴዎስ 4፡1-4)

«በእግዚአብሔርና በኃላ በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት ዐደራ እልሃለሁ።» ጳውሎስ ለተማሪው ከዚህ የበለጠ ጠንካራ ትእዛዝ መስጠት አይችልም። ለመሆኑ፤ ዐደራው ምንድነው? የእግዚአብሔርን ቃል መስበክና ማስተማር ነው። ፍልስፍና፤ ዓለማዊ የአመራር መርሐ፤ የብልጥና ወይም ሀብታም የመሆን ጥበብን፤ የንግግር ወይም ሰዎችን የማሳመን ወይም ለዘመኑ

የሚመቹ ሌሎች ነገሮችን ማስተማር አይደለም፡፡ ዐደራው ዘመን ተሻጋሪ ቅዱሳት መጻሕፍትን ማስተማር ነው፡፡

ቅዱሳት መጻሕፍት ሁሉ እስትንፋስ መለኮት ያለባቸው እንደ ሆኑና ሕይወታችንን ለመምራት ጠቃሚ መሆናቸውን ጳውሎስ አስረግጦ ተናግሮአል፡፡ ከዚያም ይህንኑ እንዲሰብክና እንዲያስተምር ለጢሞቴዎስ ዐደራ ይለዋል፡፡ ለምን? ምክንያቱም፤ እየሳቱና እያሳቱ በመሄድ ያሉት ሰዎች እውነተኛውን ትምህርት (አስተምህሮ) የማይቀበሉበት ዘመን ይመጣል (ያ ጊዜ ይህ የእኛ ዘመን እንደ ሆነ አምናለሁ)፡፡ ትምህርቱ ወይም አስተምህሮው ምንድነው? እንደ እውነቱ ከሆነ ትምህርት ብቻ አይደለም፤ ይልቁንም መሠረታዊ ወይም የቅዱሳት መጻሕፍት የጀርባ አጥንት የሆነ ትምህርት ወይም አስተምህሮ ነው፡፡ ሁሉንም ነገር አገጣጥሞ የሚይዝ ትምህርት ነው፡፡

በጣም የሚያሳዝነው ግን፤ መንፈሳዊ (መጽሐፍ ቅዱሳዊ) መሠረታችን የዘመኑን አዝማሚያ ለማስተናገድ ቦታ እየለቀቀ እየሄደ መሆኑን ነው የማየው፡፡ የአንድ ትልቅ ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ማኅበረ ምዕመናኑ ፊት ቆሞ፤ ግብረ ሰዶማዊ መሆኑን ሲናገር ጉባኤው ቆሞ እድናቆቱን በዋብጫባ የሚገልጽበት ዘመን ላይ በመሆናችን ነገሩ ከቁጥጥር ውጪ ሆኖአል ማለት ይቻላል፡፡ ሌላው ደግሞ ይነሣና በዚህ ዘመን እግዚአብሔር አይፈውስም ሲል፤ ጉባኤው ከእግዚአብሔር ቃል ይልቅ እርሱን ያምናል፡፡ ሌላው ደግሞ ይነሣና የኃላ ኃላ ሰው ሁሉ ይድናል፤ ማንም ሰው ገሃንም ውስጥ አይጣልም የሚል ሐሳብ ያለበት መጽሐፍ ይጽፋል፤ ታላቅ ክርስቲያን መሪ ተደርጎም ይቆጠራል፡፡ ሌላው የድንግልን ልጅ መወለድና የኢየሱስ ክርስቶስን ጸግም መመለስ በተመለከተ ጥያቄ እንዳለው ቢናገርም፤ እንደ ታላቅ የክርስትና እምነት ጠሪ ይከበራል፡፡ ይህን የመሳሰሉ አሳዛኝ ነገሮች በ «ክርስቲያኖች» መካከል በየዕለቱ ይሰማሉ፡፡

ምናልባትም በቅርቡ የተደረገ አንድ ጥናት ችግሩን ለመረዳት ያግዘን ይሆናል፡፡ አንድ ብሔራዊ ጥናት እንዳመለከተው፤ «ዳግም ከተወለዱ ክርስቲያኖች» ውስጥ ፍጹማዊ ግብረ ገባዊ እውነት (absolute moral truth) መኖሩን የሚያምኑ 46 እጅ ብቻ ሆነው ተገኝተዋል፡፡ «ወንጌል አማኝ ክርስቲያኖች» ከሚባሉት መካከል 50 እጅ ከኢየሱስ ክርስቶስ ውጪ በሌሎች መንገዶች ሰዎች መንግሥተ ሰማይ መግባት እንደሚችሉ ያምናሉ፡፡ «ዳግም ከተወለዱ ክርስቲያኖች» መካከል ሰይጣን በእውን ያለ ኃይል መሆኑን የሚያምኑ 40 እጅ ብቻ ናቸው፡፡¹

ይህ እንዴት ሊሆን ቻለ? መልሱን፤ «ትክክለኛ የሆነውን ትምህርት (አስተምህሮ) የማይቀበሉበት ጊዜ» ይመጣል ከሚለው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ከተናገረው ቃል ማግኘት ይቻላል፡፡ - በእውነት ጸንተን አልቆምንም፡፡

ብዙውን ጊዜ የምንሰማውና እኛ ራሳችንም ብንሆን የምናስተምረው አንጻች ለውጥ የማያመጣ ወንጌልን ነው፡፡ የዚህ መልእክት አንጻር ሐሳብ፤ ለእግዚአብሔር ቃል መሠረታዊ አስተምህሮ ታማኝ አለመሆን ነው፡፡ አሁን በቅርቡ የመጣ ተወዳጅ ትምህርት ደግሞ በኃጢአት ንስሐ ማድረግ እንደማይገባ የሚያስተምር ነው፡፡ ኃጢአት በእግዚአብሔር ጸጋ ስለ ተሸፈነ ከእንግዲህ በኃጢአት መጽጸት ወይም ንስሐ መግባት አስፈላጊ እንዳልሆነ በስሜት ለአያሌ አማኞች ይነገራቸዋል፡፡ ይህን ትምህርት የተቀበሉ ወንዶችና ሴቶች መልእክቱ ምን ያህል ቀላል፤ ትኩሰና ነጻ የሚያወጣ መሆኑን በኩራት ሲናገሩ ሰዎቹ እውቃለሁ፡፡ ቀላል፤ ትኩሰና ነጻ የሚያወጣ መሆን እውነተኝነትን የሚያመለክት ከሆነ፤ ማንኛውም የሥጋን ምኞት የሚያነሣ ትምህርት ሁሉ እውነት ነው ማለት ነው! ክርስቲያኖች ንስሐ ማድረግ የለባቸውም የተባለው ትክክለኛ ትምህርት ከሆነ፤ በዮሐንስ ራእይ ውስጥ ከሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ለአምስቱ «ንስሐ ግባ» እያለ በመናገሩ ኢየሱስ ክርስቶስ ተሳስቶአል ማለት ነው (ራእይ 2፡5፤16፤21፤22፤3፤19 ይመለከታል)፡፡

ኃጢአት ማድረግ ለሚፈልጉ ሰዎች እንዲመች ተብሎ እውነት አይሸቃቀጥም፡፡ ከሰዎች ፍላጎት፤ ምሹትና «ፖለቲካዊ ትክክለኝነት» ጋር እንዲጣጣም ተብሎ እውነት ማፈገፈግ የለበትም፡፡ በተቃራኒው ግን የእግዚአብሔር ልጅ፤ «ወደ ሕይወት የሚያደርሰው መንገድ እስቸጋሪ ነው» በማለት ይናገራል (ማቴዎስ 7፡14)፡፡

በአሁኑ ጊዜ ከትክክለኛው አስተምህሮ ያፈነገጡ መምህራንን ለራሳችን አስባስበናል፡፡ እነዚህ ብልጣብልጥ ሰዎች የባሕሳችንን ሞራላዊ ዝቅጠት የሚያስተናግድ ወንጌል አምጥተዋል፡፡ በዚህ ዘመን እውነት የአማኞችን ሕይወት ሲቀርጽ አይታይም፤ ይልቁንም በባሕሉ አካሄድ መሠረት እውነቱ ራሱ ይቀረጻል በዚያም መሠረት ይተረጎማል፡፡ ለምን? ምክንያቱም፤ «ከመካከላቸው ውጤ፤ ለእኔም የተለያችሁ ሁኑ» ከሚለው ይልቅ ከዓለም ጋር ተወዳጅተን እንድንኖር የሚናገሩ ቃሎችን መስማት ፈልገናል (2ቆሮንቶስ 6፡17)፡፡

እውነትን ማመቻመች በጀመሩ ጊዜ መጀመሪያ ላይ ብዙ ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስ ደስ አለመሰኘቱ ተሰምቷቸው ነበር፡፡ ይሁን እንጂ፤ ስፍር ቁጥር የሌላቸው ብዙዎች፤ በትላልቅ ጀልባዎች ከወጀቡ ጋር

1. www.barna.org/transformation-article/252-barna-survey-examines-changes-in worldview-among-Christians-over-the-past-13-years

እየነፈሱ ያሉት፤ የኃላ ኃላ መንፈስ ቅዱስን ያሳዘናሉ፤ ጆሮዎቻቸውን ይዘጋሉ፤ እውነትን እንዳይሰሙም ይደነቁራሉ፡፡

የአሸናፊዎች ትውልድ

ታዲያ፤ ይህ ለምን ያስደንቀናል? በመጨረሻው ቀን በመፅ ወይም ከህደት እንደሚኖር ተነግሮናል (2 ተሰሎንቄ 2፥3 ይመ)፡፡

በሌላ በኩል ደግሞ፤ በዚሁ ወቅት የአሸናፊዎች ትውልድ እንደሚነሣም ተነግሮናል፡፡ እነዚህ አሸናፊዎች ወንዶችና ሴቶች፤ ወጣትና ሽማግሌዎች ያለባቸው ናቸው (ሐዋርያት ሥራ 2፥17-18 ይመለከቷል)፡፡ እነዚህ ጀግኖች እውነትን በጽናት የያዙ እንደሚሆኑ ነቢያትም ሆኑ ሐዋርያት ተናግረዋል፡፡ ድቅድቁ ጨለማ የሚያመጣው ችግርና የሚፈጠረው ስሕተት ለእነዚህ ተዋጊዎች መድረክ ያዘጋጅላቸዋል፡፡ በእምነታቸውና በተግባራቸው ጽናት ለእግዚአብሔር መንግሥት ወደ ፊት ይገሰግሳሉ እንጂ፤ በፍጹም ወደ ኃላ አያፈገፍጉም፡፡ በጨለማ ውስጥ እንዳለ ብርሃን በእውነት ራሳቸውን ይለያሉ፡፡ ተመሳሳሉ በመኖር ሳይሆን፤ ዳንኤል እንዳደረገው በአምላካዊ ፍርሃትና በጸጋው ብቁ የማድረግ ኃይል፤ በማንኛውም የሕይወት ገጽታቸው ልቀው ይገኛሉ፡፡

የተወደዳችሁ አንባቢዎች፤ ከእነዚህ አሸናፊዎች ወገን እንደምትሆኑ ተስፋ አደርጋለሁ፡፡ ወገባችሁን በእውነት ታጥቃችሁ፤ የጽድቅንም ጥሩር ለብላችሁ፤ ወደዚህ ታላቅነት እንድትገቡ ጸሎቴ ነው፡፡ የእምነትን ጋሻ አንሥታችሁ፤ በፊታችሁ ያለውን ሩጫ በጽናት እንደምትሮጡ፤ እስከ መጨረሻው ተቃውሞን እንደምትዋጉ ተስፋ አደርጋለሁ፡፡ አሸናፊዎች እንድትሆኑ ተፈጥራችኋል፡፡ እጅግ ከባድ የሆነውን ተቃውሞ በትዕግሥት የተቀበለው የኢየሱስ ክርስቶስ ዘር እናንተ ውስጥ አለ፡፡ የእርሱ ብርታት በውስጣችሁ አለ! የእርሱ ባሕርይ በውስጣችሁ አለ፡፡ ተስፋ ቆርጣችሁ ወይም አቋርጣችሁ እንድትወጡ፤ ወደ ኃላ እንድታፈገፍጉ፤ እንድትሰነክሉ ወይም ተመሳሳሳችሁ እንድትኖሩ አይደለም የተጠራችሁት፡፡ እጅግ ድንቅ በሆነ የእግዚአብሔር ጸጋ ተባርካችሁ ነበር፡፡

የተነሣባችሁ ችግር የቱንም ያህል ታላቅ ቢሆን፤ ወደ ቀጣዩ የአገዛዝ ደረጃ እንደሚያደርሳችሁ መወጣጫ መሰላል አድርጋችሁ ቁጠሩት፡፡ እንደ ጳውሎስ ሁሉ ከደረሰባችሁ ችግር ተማሩ፡፡

... በሕይወት ለመኖር እንኳ ተስፋ እስክንቆርጥ ድረስ ከዐቅማችን በላይ የሆነ ጽኑ መከራ ደርሶብን ነበር፡፡ በእርግጥም የሞት ፍርድ እንደ ተፈረደብን ይሰማን ነበር፤ ይህም የሆነው ሙታንን በሚያስነሣ በእግዚአብሔር እንድንታመን እንጂ፤ በራሳችን እንዳንታመን ነው፡፡ እርሱ እንዲህ ካለው የሞት አደጋ አድኖናል፤ ያድነናልም፤ ወደ ፊትም ደግሞ እንደሚያድነን ተስፋችንን በእርሱ ላይ ጥለናል፡፡ (2ቆሮንቶስ 1፥8-10)

እርሱም ሆነ አብረውት የነበሩት በሕይወት ማለፍ የማይችሉ እስኪመስል ድረስ ጳውሎስ ላይ ከባድ መከራ ደርሶ ነበር፡፡ በደረሰበት መከራና ተቃውሞ ጳውሎስ ላቅ ወዳለው የሥልጣንና የኃይል ደረጃ ከፍ አለ፡፡ ምንጊዜም የእግዚአብሔር ጸጋ (ኃይል) ብቁ ነው፡፡ እግዚአብሔር ከማንኛውም ከባድ ሁኔታ ውስጥ መልሶ ያወጣናል፡፡

እኛ ማድረግ ያለብን በዚያ ውስጥ መጽናት ነው፤ እምነታችንን አጥብቀን መያዝ ነው፤ ምክንያቱም በሌላው ገጽታ ታላቅ ድል አለ፤ እርካታና ዕድገት አለ፡፡ ያዕቆብ እንደሚናገረው፤ «በፈተና የሚጸና እግዚአብሔር ለሚወዱት የሰጠውን ተስፋ፤ የሕይወትን አክሊል ይቀበላል» (ያዕቆብ 1፥12)፡፡

የእግዚአብሔር ብቁ የማድረግና የማስቻል ዐቅም አላችሁ፤ የእርሱ ባሕርይና ኃይል እናንተ ውስጥ አለ፡፡ የክርስቶስ አካል ናችሁ፡፡ የአካሉ ራስ (ኢየሱስ) አይወድቅም፤ አይሸነፍም፤ አካሉም እንደዚያ መሆን አለበት፡፡ ጳውሎስ፤ «ከየአቅጣጫው ብንገፋም አንንኩታኩትም፤ ግራ ብንጋባም ተስፋ አንቆርጥም (አናቋርጥም) በማለት ጽፎአል (2ቆሮንቶስ 4፥8)፡፡

የክርስቶስ አካል በመሆናችን ተስፋ አንቆርጥም፤ አናቋርጥም! እነዚህን ቃሎች ጳውሎስ ይደጋግማቸዋል፤ «ተስፋ አንቆርጥም፤ አናቋርጥም» (2ቆሮንቶስ 4፥1) እንደ ገና «ተስፋ አንቆርጥም፤ አናቋርጥም» (2ቆሮንቶስ 4፥16) እነዚህን የመሳሰሉ በርካታ ጥቅሶችን መደርደር ይቻላል፡፡ በድንቅ ሁኔታ በነገር ሁሉ እንዲሳካላችሁና እንዲከናወንላችሁ ተፈጥራችኋል

በፍጹም እግዚአብሔር ትቶኛል ብላችሁ አታስቡ፡፡ እርሱ በፍጹም እንደዚያ አያደርግም፡፡ ይህን የተስፋ ቃል አድምጡ፤ በፍጹም እንደዚያ አያደርግም፡፡ «እርሱ እስከ መጨረሻው ድረስ አጽንቶ

ይጠብቃችኋል። ወደ ልጄ ወደ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ንብረት የጠራችሁ እግዚአብሔር የታመነ ነው። (1ቆሮንቶስ 1፥9)። በጣም ድንቅ ተስፋ ቃል አይደለም? ታዲያ፤ እርሱ እናንተን ካልጣላችሁና ካልተዋችሁ እናንተ ራሳችሁን የምትጥሉትና የምትተውት ለምንድነው? ጽናት ይነራችሁ፤ ጽኑዎች ሁኑ።

ለመሆኑ፤ ጽኑ መሆን የሚያስገኘው ሽልማት ምንድነው? ይህን አስመልክቶ ከእግዚአብሔር አፍ የወጣ ቃል ስሙ።

ድል ለሚነግረውና ሥራዬንም እስከ መጨረሻው ለሚፈጽም በአሕዛብ ላይ ሥልጣን እሰጠዋለሁ። (ራእይ 2፥26)

ምንኛ ድንቅ ሽልማት ነው! ጳውሎስ፤ «ብንጸና ከእርሱ ጋር ደግሞ እንነግሣለን» በማለት ይህንኑ የኢየሱስ ተስፋ ቃል፤ ያጸናዋል (2ጢሞቴዎስ 2፥12)። ይህ እውን የሚሆነው በሚመጣው ዓለም ብቻ ሳይሆን፤ እዚህና አሁን ቁምር መሆኑን አትርሱ። «የእግዚአብሔርን ጸጋና የጸድቅን ስጦታ ብዛት የሚቀበሉ በአንዱ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በሕይወት ይነግሳሉ» (ሮሜ 5፥17)።

ስለሆነም፤ በክርስቶስ ወንድሞቼና እኅቶቼ እንድትጸኑ የሚያስችላችሁ ኃይል ተሰጥቶአችኋል። በመልካም ሁኔታ ለመጨረስ የሚያስችላችሁ የእግዚአብሔር ጸጋ አላችሁ፤ ጸጋው በፍጹም አይሸነፍም። ስለሆነም፤ ሽልማት ወይም ዋጋ ለማግኘት በእምነት ሩጡ። አንድ ዓይነት መለኮታዊ ተልዕኮ መፈጸምን፤ ቁልፍ የሆነ ስፍራ መያዝን፤ ከእግዚአብሔር መንግሥት ጋር ባላችሁ ቀረቤታ፤ አጭር ጊዜ ወይም ረጅም ጊዜ ወይም የሕይወት ዘመንን በሙሉ ለሚጠይቅ ተግባር እንድታሸንፉና እንድትገዙ ተፈጥራችኋል። ይህን አጥብቃችሁ በመያዝ የሚገኘውን የበዛና የተትረፈረፈ ሕይወት የመለማመድ መብት አላችሁ። አገዛዝ ውስጥ እንድትገቡ ትጠበቃላችሁ። ለንጉሣችሁ ክብር የተለያችሁ ትሆናላችሁ። በእርግጥ ደስ የሚል ሽልማት ወይም ዋጋ አላችሁ። ሁሌም ይህን አስታውሱ፤

እግዚአብሔር ተስፋ አድርግ

አይዞህ በርታ፤

እግዚአብሔርን ተስፋ አድርግ። (መዝሙር 27፥14)

ተጨማሪ - ሀ

የእግዚአብሔር ልጅ ለመሆን ጸሎት

ለመሆኑ የእግዚአብሔር ልጅ መሆን የሚቻለው እንዴት ነው? በመጀመሪያና በተቀዳሚ ደረጃ፤ ጉዳዩ ኢየሱስ ክርስቶስ ያደረገላችሁን እንጂ፤ እናንተን የሚመለከት አይደለም። ወደ ፈጣሪአችሁ ወደ እግዚአብሔር መልሶ ሊያመጣችሁ እርሱ ስለ እናንተ ሕይወቱን ሰጥቷል። ለእናንተ ዘላለማዊ ሕይወት ለመስጠት የጠየቀው ዋጋ የእርሱን መስቀል ላይ መሞት ብቻ ነበር።

በማኅበረ ሰቡ ውስጥ ያላችሁ ቦታ፤ ዘራችሁ፤ ቤተ ሰባዊ መሠረታችሁ፤ ሃይማኖታችሁ ምንም ይሁን ምን፤ ወይም ደግሞ በስዎች ዓይን የሚያስመሰግን ወይም የማያስመሰግን ሕይወት ቢኖራችሁ፤ የእግዚአብሔር ልጆች መሆን ትችላላችሁ። እርሱ ወደ ቤተ ሰቡ እንድትመጡ ይፈልጋል፤ ደግሞም ይናፍቃል። ይህ በሕይወታችሁ እውን የሚሆነው ኃጢአትን ስትክዱ፤ ከእግዚአብሔር ውጪ የምትኖሩትን ኑሮ ስትተወድ ሕይወታችሁን ለጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነት ስትሰጡ ብቻ ነው፤ እንደዚያ ካደረጋችሁ በእውነት ዳግም ትወለዳላችሁ። ከእንግዲህ የጨለማ ባሪያ አይደላችሁም፤ ዳግም የተወለዳችሁ በመሆኑ የእግዚአብሔር ወንዶችና ሴቶች ልጆች ትሆናላችሁ። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤

ኢየሱስ ጌታ ነው ብለህ በአፍህ ብትመሰክር፤ እግዚአብሔም ከሙታን እንዳስነሣው በልብህ ብታምን፤ ትድናለህ፤ የምትጸድቀው በልብህ አምነህ ነው፤ የምትድነውም በአፍህ መስክረህ ነውና። (ሮሜ 10፥9-10)

እንግዲህ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ሞተላችሁ ካመናችሁና ለራሳችሁ መኖር ሳይሆን ሕይወታችሁን ልትሰጡት ፈቃደኛ ከሆናችሁ፤ ከልባችሁ ይህን ጸሎት ጸልዩ፤ የእግዚአብሔር ልጆችም ትሆናላችሁ

በለማያት የምትኖር እግዚአብሔር ሆይ፤ ኃጢአተኛ መሆኔን፤ ከአንተ የጽድቅ ሚዛን የጐደልኩ መሆኔን አምናለሁ። ለኃጢአቴ የዘላለም ፍርድ ሊፈረድብኝ ይገባ ነበር። በዚያ ሁኔታ ውስጥ ሰላልተውኸኝ አመሰግንሃለሁ፤ ከድንግል ማርያም የተወለደውን፤ የእኔ ኃጢአት መስቀል ላይ ተሸክሞ የሞተው አንድ ልጅህን ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ባክኸው አምናለሁ። በሦስተኛው ቀን ከሞት እንደ ተነሣና ጌታዬና አዳጄ ሆኖ በአንተ ቀኝ እንደ

ተቀመጠ አምናለሁ፡፡ ስለዚህም ዛሬ _____ ቀን 20 _____ ዓመተ
ምሕረት ሕይወቴን ሙሉ በሙሉ በኢየሱስ ጌትነት ሰጥቻለሁ፡፡

ኢየሱስ ሆይ አንተ ጌታይ፤ አዳኜና ንጉሤ መሆንህን እመሰክራለሁ፡፡
በመንፈስህ አማካይነት የእግዚአብሔር ልጅ እንድሆን እንድትሰውጥኝ
እለምንሃለሁ፡፡ አጥብቄ ይዠውረኝ የነበረውን የጨለማ ሥራ እክዳለሁ -
አተዋለሁ፤ ከዛሬ ጀምሮ እኔ ለዘላለም እንድናር ራስህን ለሰጠኸው ለአንተ
እንጂ ለራሴ አልኖርም፡፡

ጌታ ሆይ፤ አመሰግንሃለሁ፤ ከእንግዲህ ሕይወቴ ሙሉ በሙሉ በአንተ እጅ
ነው፤ በቃልህ በተናገርኸው መሠረት አታሳፍረኝም፡፡

አሁን ድነሃል፤ የእግዚአብሔር ልጅ ሆነሃል፡፡ በዚህ ቅጽበት መላእክት
ከአንተ ጋር ደስ ይሰኛለሁ! እንኳን ወደዚህ ቤተ ሰብ መጣህ! በተቻለህ መጠን
በፍጥነት ሦስት ጠቃሚ ርምጃዎች እንድትወሰድ እመክርሃለሁ፡፡

1. ስላደረግኸው ውሳኔ ቀድሞኑ አማኝ ለነበረ ሰው አካፍል፡፡ ጨለማን
የምናሸንፍበት አንዱ መንገድ ከእንደበቃችን የሚወጣ ምስክርነት
ነው (ራእይ 12፡11 ይመለከታል)፡፡

- በwww.messengerinternational.org. በኩል Messenger
International ከተባለው የአገልግሎት ድርጅቶች ጋር መገናኘት
ትችላህ ከአንተ መስማት እንወዳለን፡፡

2. የእግዚአብሔርን ቃል የሚያስተምር ጥሩ ቤተ ክርስቲያን አባል
ሁን፡፡ በሚኖረው የአገልግሎት ዘርፍ ተሳትፎ አድርግ፡፡ ገና አዲስ
የተወለዱ ልጆችን ወላጆቻቸው «ከእንግዲህ ራስህን ቻል»
አይሏቸውም፡፡ አሁን አንተ በክርስቶስ ሕፃን ነህ፤ እግዚአብሔር
አባትህ ለማደግ የሚረዳህ ቤተ ሰብ ሰጥቶሃል፡፡

3. የውሃ ጥምቀት ሥርዐት ፈጽም፡፡ ምንም እንኳ አሁን የእግዚአብሔር
ልጅ ብትሆንም፤ ጥምቀት በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ሕይወትህን
ለእግዚአብሔር መስጠትህን ለተፈጥሮአዊው ሆነ ለመንፈሳዊው
ዓለም በግልጽ የምትመሰክርበት ሥርዐት ነው፡፡ ኢየሱስ አዳዲስ
አማኞችን፤ «በአብ፤ በወልድና በመንፈስ ቅዱስም ስም»
እንድናጠምቅ በመናገሩ፤ ታዛዥነታችንንም የምናሳይበት ተግባር ነው
(ማቴዎስ 28፡19)፡፡

በክርስቶስ በጀመርኸው አዲስ ሕይወት መልካሙን ሁሉ እመኝልሃለሁ፡፡
አገልግሎታችን በመደበኛነት ደረጃ ይጸልይልሃል፡፡ ከእንግዲህ በእውነት
ጸንተህ መኖር ጀምር!

ተጨማሪ - ለ

የተለያዩ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች የተጠቀሙበት ምክንያት

አንዳንዴ፤ «የተለያዩ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች የተጠቀሙበት ለምንድነው? የአንዳንድ ጥቅሶችን የተወሰነ ክፍል ብቻ የወሰድከው ለምንድነው?» የሚሉ ጥያቄዎች ይገጥሙኛል።

1. መጀመሪያ ላይ መጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈው በ11,000 ዕብራይስጥ፣ አረማይክና፣ ግሪክ ቃላት ነበር። እብዛኞቹ የእንግሊዝኛ ትርጉሞች ግን በግምት 6,000 ቃላት ነው የሚጠቀሙት። እንግዲህ ከዚህ አላማ ብቻ በመነሣት ትርጉሞቹ ውስጥ አንዳንድ ነገሮች ሊያመልጡ፣ አንዳንዴም ሊጠፉ ይችላሉ የሚል መደምደሚያ ላይ ብንደርስ አግባብ ይሆናል። በርካታ የእንግሊዝኛ ትርጉሞች መጠቀሙ፣ እግዚአብሔር ለእኛ ማስተላለፍ የሚፈልገውን መልእክት በሙሳትና በጥልቀት እንድናገኝ ይረዳል።
2. የምንጠቀመው በአንድ ትርጉም ብቻ ከሆነና፣ አንባቢው አንድን ጥቅስ የሚያስታውስ ከሆነ ብዙ ከመለመዱ የተነሣ ብቻ አእምሮው በተላላ ወደዚያ ሊወሰድ ይችላል። የተለያዩ ትርጉሞች መጠቀሙ ግን እንዲህ የመሆኑን ዕድል ይቀንሳል፤ የአንባቢው ትኩረት ቅዱስ ቃሉ ላይ ብቻ እንዲሆን ይረዳል።
3. መጽሐፍቹን በምጽፍበት ጊዜ አጽንዖት መስጠት የፈለግሁትን ሐሳብ በተሻለ ሁኔታ ሊያሳይልኝ የሚችለው የትኛው አንደ ሆነ ለመወሰን፣ በትንሹ ከአምስት እስከ ስምንት የተለያዩ ትርጉሞች፣ የተመረጡ የቅዱሳን መጻሕፍትን ክፍሎች በጥንቃቄ አነባለሁ። የምጠቀመው ትርጉሞችን ሳይሆን ፍቺ የሚሰጡ መጻሕፍትን ከሆነ እየተጠቀምኩበት ያለው ፍቺ ሐሳብ ዕውቅናና ተቀባይነት ካለው ትርጉም ያፈነገጠ እንዳይሆን አረጋግጣለሁ።
4. አንዳንዴ ሙሉውን ጥቅስ የማልወሰድበት ምክንያት መጽሐፍ ቅዱስ ምዕራፎችና ቁጥሮች እንዲኖሩት የተደረገው በ1227 ዓ.ም በመሆኑ ነው። መጀመሪያ ላይ መጽሐፍ ቅዱስ በምዕራፎችና በቁጥሮች ተከፋፍሎ አልነበረም የተጻፈው። ከወንጌሎቹ መመልከት እንደሚቻለው ብዙ ጊዜ ኢየሱስ ከብሉይ ኪዳን ጥቅሶች የተወሰኑ ጥቅሶችን ብቻ ነበር የተጠቀመው።

ለማስታወስና ለውይይት

1. ከአጀማመራችን ይልቅ አፈጻጸማችን የበለጠ አስፈላጊ መሆኑን ትስማማላችሁ ወይስ አትስማሙም? መልሳችሁን አብራሩ።
2. «ጽናት ያለው መንፈስን» እንዴት ትገልጹታላችሁ?
3. የእግዚአብሔር ጸጋ ትርጉም ምንድነው ትላላችሁ? ይህን መጽሐፍ በማንበባችሁ ስለ ጸጋ ያላችሁ ግንዛቤ ያደገው እንዴት ነው?
4. ክርስቲያኖች፣ «በሕይወት መግዛት» ያለባቸው የመሆኑ እውነት፣ ለእናንተ ያለው አንድምታ ምንድነው (ሮሜ 5፥17... ይመለከታል)? ይህ እውነት ቤተ ሰባችሁ ላይ፣ ሥራችሁ ላይ፣ ለማንኛውም የሕይወት ተግዳሮቶች የምትሰጡት ምላሽ ላይ ያመጣው ለውጥ ምንድነው?
5. ብዙ ክርስቲያኖች ሕይወት ላይ እየነገሡ አይደለም። እንዲህ የሆነው ለምን ይመስላችኋል?
6. አማኝ በሕይወት በሚገጥሙ ተግዳሮቶች መግዛት እንዲችል የሚረዱ አንዳንድ መሠረታዊ ዝንባሌዎችና ተግባሮች ምንድናቸው?
7. የሰይጣን ዓላማና ዕቅድ ምንድነው (ዮሐንስ 10፥10 ይመለከታል)? ባለፉት ጥቂት ሳምንቶች ሰይጣን በሕይወታችሁ፣ «መስረት፣ ማጥፋትና መግደል» ሲፈጽም ያያችሁት እንዴት ነበር።
8. ኢየሱስ በዚህ ዓለም እስካለን ድረስ መስራ እንደሚኖርና እርሱ ግን፣ «ዓለምን አሸንፌዋለሁ» በማለት ነግሮናል (ዮሐንስ 16፥33)። ይህ አሸንፊዎችና ድል አድራጊዎች እንድንሆን የሚረዳን እንዴት ነው?
9. ትዕቢተኛ ሰው የሚያሳያቸው አንዳንድ ባሕርያት ምንድናቸው? ትሑት የሆነ ሰው ባሕርያት ምንድናቸው?
10. ሐዋርያው ጴጥሮስ፣ «ትሑትናን ልበሱ» በማለት የኢየሱስ ተከታዮችን ይመክራል (1ጴጥሮስ 5፥5)። ተግባር ላይ ሊውል በሚችል መልኩ ምን ማለቱ ይመስላችኋል?
11. ዲያብሎስን ለመቃወም የምንጠቀምባቸው አንዳንድ መንገዶች ምንድናቸው?
12. መከራ ወይም ችግር በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ይህን ያህል ጠቃሚ እውነታ የሆነው ለምንድነው?

13. ጽኑ በሆነ ክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ጸሎት ያለው ድርጅት ምንድነው?
14. «አጥብቆ» መጻለይን እንዴት ትገልጽታለችሁ?
15. በመንግሥተ ሰማይ የተለያዩ ዓይነትና የተለያዩ ደረጃ ያለው ሽልማት የሚኖረው ለምንድነው?
16. ከዚህ መጽሐፍ የተመለከታችኋቸው ዐቢይ ሐሳቦችን ስታስታውሳ ከእግዚአብሔር ጋር ስትመላለሱ መንፈስ ቅዱስ፤ «ጽናት ያለውን መንፈስ» ለማዳበር እንዲጨምርላችሁ የምትፈልጉት ምንድነው?

«ለታላቅ ድል እንድንበቃ ሊያጠነክረን ይጠቀምበታል እንጂ እግዚአብሔር ችግርን አይፈጥርም፤ ማሸነፍ የምንችልበትንም ንይል ሳይሰጠን በፍጹም አይመራንም»

ጆን ቢቭሬ - ጽናት

በሚገባ ለመጨረስ የሚያስፈልገውን ሁሉ አግኝተሃል!

ክርስቲያኖች እንዲሁ፣ «ውልብ ብለው» እንዲያልፉ አልተፈጠሩም። ከአስቸጋሪ ሁኔታዎች በላይ ከፍ እንድትልፍ ታላቅነትን እንድታሳይ ተፈጥረሃል! በዚህ አነቃቂ መጽሐፍ ተነባቢው ጆን ቢቭሬ በሚገባ ለመጨረስ የሚያስችለው ምን እንደ ሆነ ይገልጻል። ከኑሮ ዘዴ ባለፈ መልኩ፣ “ጽናት” የተሰኘው፣ ይህ መጽሐፍ ከሐዋርያው ጳውሎስ ጋር፣ «በችግሮቼ ደስ ይለኛል» ማለት የሚያስችል አዲስ የአእምሮ ዝንባሌ ያቀርብልናል። መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት ያደረጉት እውነቶች በየትኛውም የሕይወት ዘመን እንድትለመልም ያዘጋጃል።

የጽናት ተመክሮን ተካፈል!

ጆን ቢቭሬ ከፍተኛ ተነባቢነት ያላቸው መጻሕፍት ደራሲና ተወዳጅ የኮንፈረንስ ተናጋሪ ነው። እንደ ኦርሱ የተዋጣላት ደራሲ የሆነች ባለቤቱ ሊዛና ኦርሱ፣ በ1990 ጆን ቢቭሬ ሚኒስትሪስ የተሰኘ አገልግሎት መሥርተዋል።

በ214 አገሮች የሚሰራጩ ሜሴንጅር የተባለው ሳምንታዊ የቴሌቭዥን ፕሮግራማቸውን ጨምሮ ባለ ብዙ ገጽታዎች የሆነው አገልግሎት ዓለም አቀፍ ሽፋን ያለው ወደ መሆኑ አድጓል። ቢቭሬ Breaking Intimidation, The Fear of the Lord እና Undercover የተሰኙትን ጨምሮ በርካታ መጻሕፍት ጽፎአል።

የዚህ ጽናት የተሰኘው መጽሐፍ አጋኛ ዲቪዲ ተካትቶአል።

www.CloudLibrary.org

www.MessengerInternational.org

ከተሰኘው ድረ ገጽ እነዚህንና ሌሎች ጽሑፎችን መውሰድ ይቻላል።

አንስቶ
አንበሶቼ
ይነሣሉ
ኢዛ
ቢቭሬ

ለላም ንፋሳችሁ
አዚህ እስከ ላይ

Messenger
International
MessengerInternational.org

ይህ መጽሐፍ የደራሲው
ስጦታ ነው አይሸጥም።

በፈለግኩት ላይ በቴዌተር
ደን ቢቭሬን ተከታተሉ

ርግጠኛ አታሚዎች